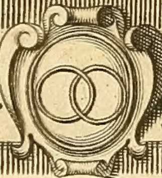
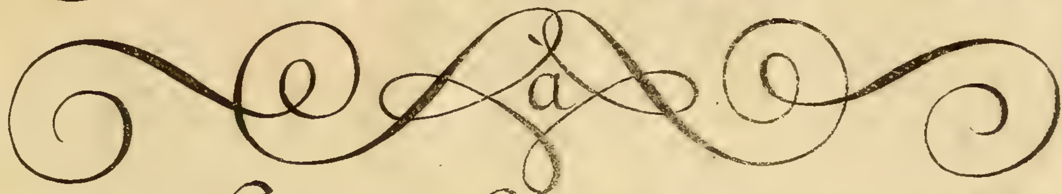

No ______

JOHANNES JACOBUS SCHEUCHZERUS
Med. D. Helvetio-Tigurinus SOC. Reg. Lond. et Acad. Nat.
Cur. dictus ACARNAN Nat. IV. Non. Aug. 1672.

HERBARIUM DILUVIANUM collectum

a

JOHANNE JACOBO SCHEUCHZERO, MED. D.
Mathes. Prof. Tigurino, Acad. Leopold. Carol.
et Socc. Regg. Anglicæ ac Prussicæ Membro.

Editio Novissima duplo Auctior.

Joh. Melch. Füssli delineavit. — Joh. Hen. Huber, Sculp.

. . . . laticum concussa lacunas
Pandit hians Tellus, et Fontibus ora relaxat:
Succutiturque pavens, et fundamenta revelat,
Et reserat Chaos. Aeterni sic vox tonat oris:
Sic formidandæ grave Spiritus infremit iræ.
Buchan. in Psalm. XVIII.

LUGDUNI BATAVORUM,
Sumptibus PETRI VANDER Aa, Bibliopolæ,
Civitatis atque Academiæ Typographi.
MDCCXXIII.

1723

JOHANNIS JACOBI SCHEUCHZERI,

Tigurini, Medicinæ Doctoris, Matheseos Professoris, Academiæ Leopoldino-Carolinæ & Societatum Regiarum, Anglicæ ac Prussicæ, Membri,

HERBARIUM DILUVIANUM.

Editio Novissima, duplo Auctior.

LUGDUNI BATAVORUM,
Sumptibus PETRI VANDER Aa, Bibliopolæ,
Civitatis atque Academiæ Typographi.

M D CC XXIII.

CLARISSIMO ET ILLUSTRISSIMO VIRO,

D. D. FRANCISCO XAVERIO BON,

EQUITI, REGI AB OMNIBUS CONSILIIS,

MARCHIONI S^TI^ HILARII,

VICECOMITI S^TI^ QUINTINI,

BARONI DE FOURQUES, SOLEZ, ET LA TOUR,

DOMINO DE CELLA NOVA, TERRADE, &c. &c.

PRINCIPI SENATUS MONSPELIENSI,

REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ EJUSDEM URBIS PRÆSIDI,

DOMINO MEO GRATIOSISSIMO,

Laborem hunc ſubmiſſâ Devotione

Dico

ACARNAN.

PRÆFATIO
AD
LECTOREM,
PRIORI EDITIONI
Præmissa.

In extremâ hac, cultissimâ simul & depravatissimâ, Mundi Senectâ ex æquo fere surgunt, & ad summum usque gradum, Scientiæ cum Probitate, & Ignorantia cum Malitiâ. Singulari accidit Sapientissimæ Providentiæ Consilio, ut eâ ætate, quâ Scholasticismus, Atheismus & Scepticismus Diluvianæ Inundationis *veritatem dubiam reddere, si pote, evertere, vel absurdis explicationibus obscurare conantur, ea velut Aurum Igne depuratum reddatur tanto clarior & nitidior. Amicas invicem porrigunt manus* Scriptura & Natura. *Con-*

quiruntur hodie in omni Terræ angulo, magnâ diligentiâ, horrendæ illius Catastrophes, quæ ante tot mille annos toti Terræ exitio fuit, Reliquiæ: *Integra inde formant Musea non famâ duntaxat, sed stemmate quoque & dignitatibus Illustres in omni Europâ, & ipsis Indiis, Viri. Adeò copiosa prostat supellex, ut seligere possint alii* Cochleas & Conchas, *alii* Pisces, *eorumve & aliorum Animantium partes, alii* Plantas, Ligna, Fructus, Semina, *quæ omnia ut durabilitate, curiositate, ita quoque Antiquitate & usu superant* Numos, Sculpturas, Picturas, Regnorum *trium, Animalis, Vegetabilis & Mineralis producta recentia, & quicquid in Pinacothecis colligit Hominum curiositas. Speciminis loco sit præsens* Plantarum Diluvianarum, *multis hactenus involuta dubiis, consideratio, quam tantò planiorem reddit* Lusuum Naturæ, *ut vocantur, juxta positio, ut simul veluti in Theatro sistantur DEI justissimi Peccatorum Vindicis Monumenta, & Sapientissimi* ἀεὶ γεωμετρῦντος *vestigia. Lege, Benevole Lector,*

ani-

animo, si placet, à præjudiciis libero, & judica, ratiocinantem rectè tolera, errantem corrige, sed cum ratione.

ADDITA AB AUCTORE
AD
PRÆCEDENTEM PRÆFATIONEM.

E*st hæc, quam oculis legis & manibus, Benevole Lector, altera* Herbarii Diluviani *Editio, Typis exquisitissimis Officinæ* D^n Vander Aa *subjecta, gratior futura priore, quia auctiorem habet Textum, &* Appendicem *integram novam, maximâ curâ elaboratam, quò Plantæ Fossiles ad methodum* Tournefortianam *sunt reductæ, & longâ serie ita ordinatæ, ut quivis absque labore, vel parum in Re Botanicâ versatus, Fossiles, quas vel habet, vel videt Plantas, vel* φυτομόρφους *Lapides commodé disponere, Herbariumque sic omni ære perennius, blattis tineisque invictum conficere, atque, ex confusâ alias* λιθοφύτων *Historiâ, le-*

vi negotio ſe extricare poſſit, imo & novis vel animadverſionibus, vel additionibus, addo & correctionibus, augere. Adjecta ſunt, præter Indices neceſſarios, aliquot Tabulæ Æneæ *novæ Plantarum, tum ex proprio Muſeo, tum aliunde conquiſitarum, pro faciliori ſimul & jucundiori Operis Lectione.*

HERBARIUM DILUVIANUM.

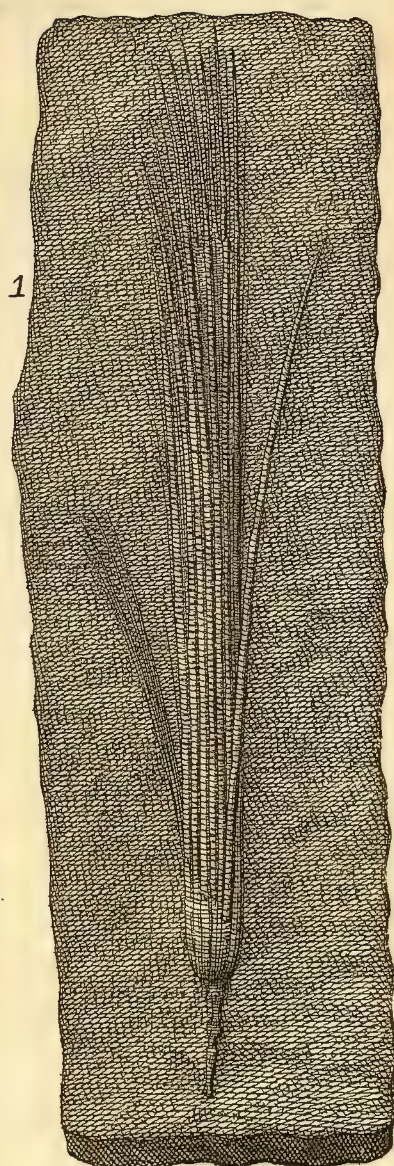
Prodierunt non ita pridem in ſcenam Piſces, non κωφὰ πρόσωπα, *mutæ perſonæ*, ſuamque dixerunt cauſam, non invitis Eruditorum auribus. Nunc eadem quidem agitur, non Fabula, ſed Hiſtoria, ſed mutantur Perſonæ. Tremenda illa, omniumque, quas Terra unquam tulit, mutationum maxima, Diluviana Cataſtrophe, Arcæ ipſi Noachicæ ſimilis, quòd aliam ſemper ex alio conſpecta loco, oculis exhibeat Scenographiæ Ideam. Aliam ejusdem rei exhibuêre faciem Piſces, aliam nunc ſiſtent Plantæ, inde ab Inundatione fatali illa & univerſali reſiduæ. Muta Piſcium Turba juſtitiâ & ſimplicitate cauſæ confiſa, eam defendit ſine alieno ſubſidio, aſt Vegetabilia Advocato indigent, qui cauſam eorum ſuſcipiat, diſtinctiones neceſſarias anticipet, & ſolvat, nodum non unâ difficultate implicitum extricet. Plus hîc laboris, plus difficultatis, plus habemus quod defendamus, plus quod oppugnemus. *Vegetabilia*, vel Vegetabilium æmulas imagines, offendemus *antediluvianas*, *diluvianas*, in Diluvianâ ſtratorum Terræ ſubſidentiâ genitas, & *poſtdiluvianas*, quotidiè adhuc produci ſolitas. Suum cuique adminiſtrandum jus, ſuum adjudicandum tempus, ſui ſingulis Regnis ponendi limites, condendæ regulæ, juxta quas obviæ quævis in Lapidibus Plantæ poſſint cognoſci, & à falſis imaginibus dignoſci. Adſtruenda Hypotheſis, ut vulgo nunc appellitatur, Diluviana, ſed nec extra ſanæ Philoſophiæ limina pellendum illud Syſtema, quod Naturam habet productricem, Leges puta DEI mechanicas extra Regnum Vegetabile operantes, & miros in Minerali tractus delineantes. Suum tribuendum cuique. Parum autem, vel nihil, relinquetur Archæo, parum Ideis Luidianis, in Atmoſphærâ circumvolitantibus, quæ adeò tenui nituntur pede, adeò decurtatis ſunt alis, & deplumes, ut vix incedere, nedum in liberâ Aurâ

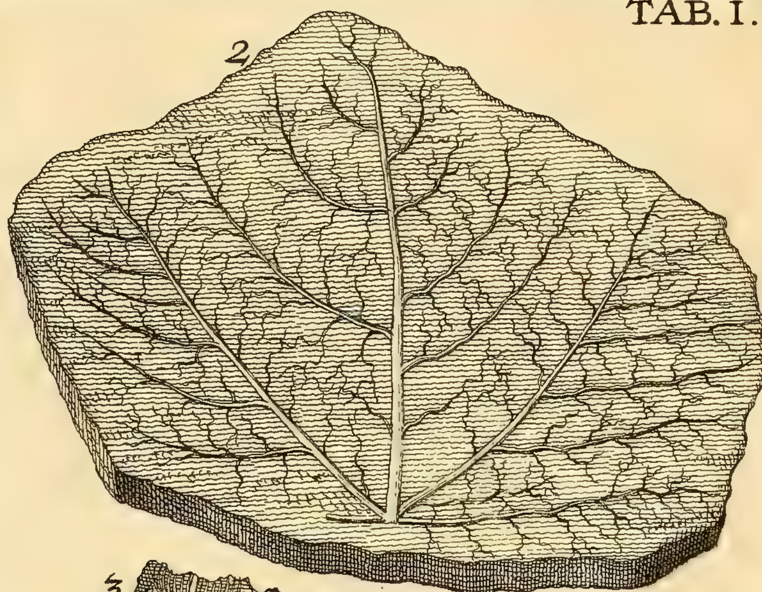
volitare, nedum in Terræ poros sese insinuare, rudimentula sua expandere, & Piscem integrum vel Plantam efformare possint. Parum id genus Diis tutelaribus aliis, ignorantiæ, vel pervicaciæ in erroribus semel receptis, Asylis; DEI est hic Labor, non Atomorum Epicurearum, nullo ordine invicem occursantium, non Idearum Platonicarum, non Facultatum Scholasticarum. Oculatum nimis est hoc Seculum, quàm ut ineptiis hujusmodi sibi fucum fieri patiatur. Digna est materia solidâ inquisitione, quæ omnium penè hominum agitat mentes, omnium sistitur oculis, quæ magnâ curâ conquiritur ex omni Terræ angulo, in Musea integra congeritur, ipsa statim de suo ortu quæstionem formans etiam apud illiteratos: providente ita DEO, qui in ultimâ hac Mundi senectâ, quâ scientia de DEO atque Atheismus ex æquo ferè surgunt, vires suas pro viribus singuli pro Veritate & contra, intendunt, Diluvianæ Catastrophes memoriam, multis nimiùm remotam, & tantùm non abolitam renovari, & Historiæ veritatem ab omni Fabulæ fuco alienissimam etiam per argumenta è Naturâ petita probari, & ab incredulorum insultibus, atque Philosophastrorum sinistris interpretationibus liberari vult.

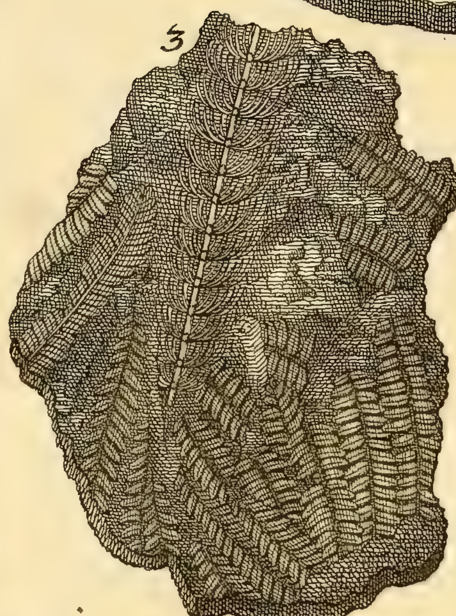
5 Iterum hæc moneo, ut videant Sacrarum Literarum & Religionis Interpretes, quanti ipsis intersit, hæc ex Historiâ Naturali subsidia non fugitivo contemnere oculo, sed examine æstimare digna, & pro Veritatum Divinarum defensione applicare. Sint Herbæ nostræ Diluvianæ, Cochleæ, Conchæ, Pisces, aliæque reliquiæ frena, quibus Athei ad rationis normam cogi possunt.

Conveniunt Hypotheses, quas quidem habemus de *Lapidibus* ita dictis *Figuratis* in eo, quòd ortum trahant ex corruptâ Naturâ. Ast differunt, quòd Idæistæ & Archæistæ incipiant à corruptâ suæ Mentis Naturâ, à cerebri figmentis, quibus veluti columnis Naturæ ædificium superstruunt, quod tamen, uti illud Scholasticorum, vel propriâ mole corruit, vel à Vento Veritatis subvertitur: nos verò inchoemus à corruptâ Naturâ Terræ, quæ ut nos, quotquot vivimus, portat, & nutrit, ita baseos loco inservit omni Scientiæ Naturali, tanquam res facti. Est hæc sanè una ex gravissimis retardati in Philosophia Naturali progressus causis, quòd de ædificio erigendo, & compaginando omnes hactenus fuerint solliciti, dico, de Systematibus condendis, antequam Trabes fuere præstò, antequam satis habuimus Observationum, satis materiæ de qua; imò una ex præcipuis causis tot diversarum Sectarum, tot litium, rixarum, inutilium contentionum. Et Laudabile admodùm Societatum Regiarum Europæa-

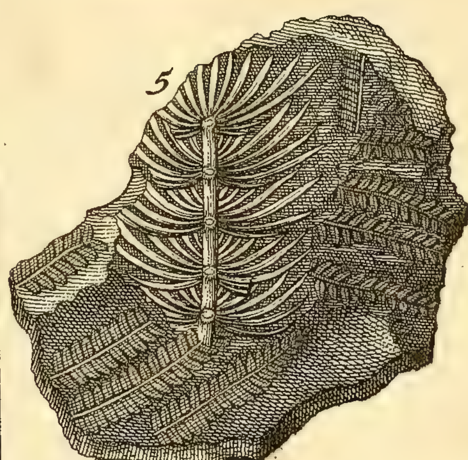
TAB. I.

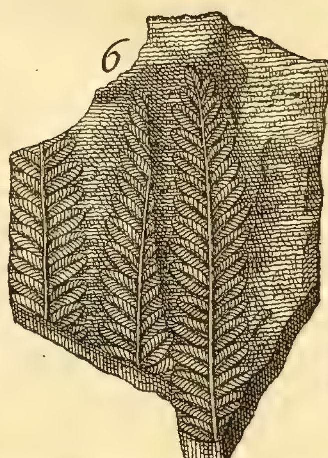

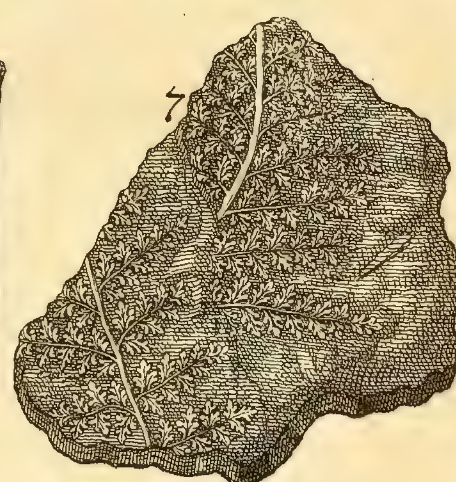

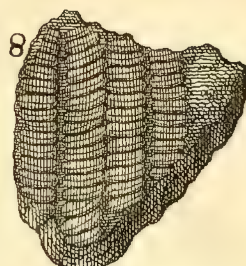

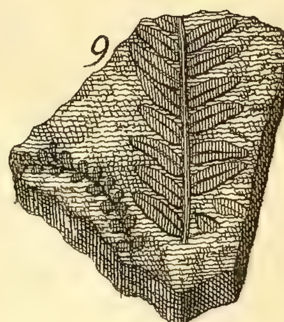

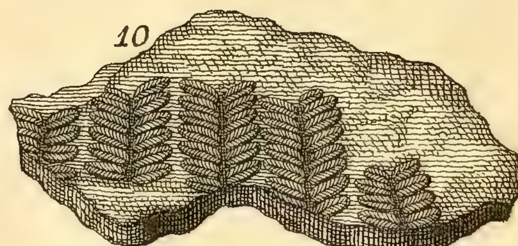

Reverendissimo in CHRISTO Patri Thomæ, Prov. Divina Archiepisc. Cantuariensi, totius Angliæ Primati et Metropolitano.

Joh. Hen. Huber, del. et sculp.

pæarum, Scientiæ Naturalis conſultarum, inſtitutum, quo innumeras ante, de quavis materia, colligunt Obſervationes, quàm de Syſtemate condendo cogitant. Conferant ad hoc ædificium Lapides, Arenam, Ligna, Metalla, operas Angli, Galli, Itali, Germani, Populi Septentrionales, conferant non Carteſii ſoli, aut Gaſſendi, Boylei, aliique magni nominis viri, ſed inferioris quoque ſortis, minoris famæ homines, minorum quoque Gentium Dii. Ego, in angulo Europæ haud incurioſo degens, Piſces foſſiles haud ita pridem ſuæ reſtitui Familiæ, Plantis nunc reddere conabor ſua jura, quibus ab uſurpatoribus Mineralibus fuere defraudata; illuſtraturus ſimul integram de Dendritis, figuris Lapidibus impreſſis plantarum æmulis Hiſtoriam, cœptam jam ante bina Annorum luſtra, & ſub formâ *Diſſertationis Epiſtolicæ de Dendritis, aliisque Lapidibus, qui in ſuperficie ſuâ Plantarum, Foliorum, Florum figuras exprimunt*, Ad Celeb. D. D. *Michaelem Fridericum Lochnerum*, Medicum Norimbergenſem peritiſſimum & eruditiſſimum, Acad. Nat. Curioſorum *Periandrum*, ex qua nunc, quæ ad rhombum faciunt, denuò excerpo.

TAB. I.

Ex celeberrima ſi non Europæ, Helvetiæ ſaltem, Lapicidina Tabularum nigri coloris fiſſilium, quæ ſupra pagum *Matt*, *Glaronenſis* Ditionis centenis aliquot pedibus extat, *Piſces* protuli Diluvianos aliquot in *Vindiciis* eorum & *Querelis*. Nunc ex eadem Fodina Fig. I. profero rarum Naturæ γέννημα, teſtem Univerſalis Inundationis authenticum, imò non Hiſtoriæ duntaxat, ſed Temporis quoque Indicem genuinum, *Spicam Frumenti Hiſtoricam* ſimul & *Chronologicam*, Ingenii cibum valde nutritium, quem Cereri, frugum inventrici, dicâſſet Pagana Antiquitas, ut Monumentum ære, quod per aliquot Seculorum decurſum in Terra corrodi incipit, perennius. Frumenti generali termino utor, ne Lectori, vel mihi ipſi, ex prima denominatione aliquod naſcatur præjudicium. Frumenti ſpicam hanc eſſe, certum. Sed incertum, cujuſnam. Sunt hujus generis Herboriſationes pro Rei Herbariæ Ignaris, Tyronibus, & ſimul pro Botanicis expertis. Illi generali quodam Titulo ignorantiam ſuam velare, hi ex paucis indiciis non genus duntaxat, ſed ſpeciem ipſam de- 6
terminare poſſunt, licèt id ſæpe ſit expertiſſimis vel difficillimum, vel impoſſibile. Poſſet huc trahi *Triticum æſtivum* C. B. Theatr. 358. *Trimeſtre* alias dictum, quia Martio menſe ſatum, terno hinc Menſe maturum demetitur. *Differt* enim *hoc*

à Tri-

à Tritico hyberno *& Siligine non ſolo ſationis tempore*, ſed *ſpicâ longiore*, *craſſiore*, *& longioribus ariſtis ad Hordei ſimilitudinem*, quales etiam in noſtra conſpiciuntur ſpica. Potius tamen huc traxerim *Secale hybernum vel majus.* C. B. Theatr. 425. *Secale* J. B. II. 416. *Rogga* vulgò, *Roggen*, *Rocken*, *Roggen-Korn* dictum, quod *autumno ſeritur*, *& nono plerumque à ſatione menſe in horrea convehitur.* Imò potiùs adhuc huc pertinet *Hordeum.* An verò *Diſtichon* ſit, vel *Polyſtichon*, determinare non audeo. In ſpicâ noſtrâ Hordeaceâ attendi merentur, 1. corpulentia, nam in unâ Tabula eſt concava, in altera convexa, ut grana in eo ſtatu, quo fuerunt, ſatis ſoliditatis habuerint ad exprimendam in materia Lapidis lutoſa figuram. 2. Maturitas fermè dimidia, qualis in Hordeo conſpicitur medio ferè Majo, quo Diluvium contigit, & qualem præ ſe ferunt *Avellanæ* Nuces, de quibus infrà, foſſiles, utpote ſæpiùs, ob cortices non ſatis induratos, corrugatæ, ſæpe in ambitu fiſſuram paſſæ. 3. Culmi ſummitas, cui ſpica inſidet. 4. Spica ipſa dodrantalis ferè, ariſtis, quæ Grana obtegunt, armata. 5. Lineolæ in ariſtis transverſæ, conferendæ cum *hamulis* illis *ſerratis*, in Secali & Hordeo præ aliis frugibus conſpicuis. 6. Prominentiæ nodoſæ infra ſpicam in ſummo culmo conſpicuæ, in Hordeo cumprimis obviæ. 7. Ariſtæ laterales ex ima ſpica ſurgentes, ſpicæ ſecundariæ, vel ſaltem fertilis admodùm indicium, inter Hordeaceas ſpicas ſæpiùs quoque, quàm inter frumentaceas alias, obvium.

Specialem conſiderationem meretur Locus ſpicæ hujus natalis, vel potiùs depoſitionis, Lapidum ipſorum fiſſilium fodina, quæ ejus eſt altitudinis, in Monte *Blattenberg*, qui *Liberi*, *des Freybergs*, pars eſt, quali per univerſam Helvetiam, multò minùs extra eam, Frumentum nec ſeritur, nec metitur: quo ipſo clarè evincitur, elevatam fuiſſe hanc ſpicam ſupra Locum natalem, elevari non potuiſſe aliâ, quàm Inundationis, occaſione, Inundationem hanc non aliam eſſe, quàm Univerſalem illam toti Terræ fatalem, quæ ipſa Montium altiſſimorum cacumina ſuperavit, quod alibi preſſiùs ex Naturæ Phænomenis demonſtratum ibo: in ſtratis quoque Ardeſiarum noſtrarum deponi non potuiſſe, niſi eo tempore, quo fuere formata, id eſt, in Diluvio.

In eadem hac Lapicidina quotquot hactenus reperti fuere cum ſpicâ noſtrâ Piſces, Helveticæ ſunt indolis. Quidſi igitur ex præſentiâ Spicæ hujus hordeaceæ arguerem, Helvetiæ ſuos quoque fuiſſe incolas ante Diluvium, qui frumenta ſeverint, eosque Terrico-

ricolis aliis laborioſiores, & pientiores (ſi pietas aliqua tribui poteſt *Terræ impletæ violentiâ*, in qua *omnis caro corrupit viam ſuam.* Gen. VI. 12.) quandoquidem Terra noſtra Helvetica antediluviana, utut modernâ longè fuerit fœcundior, eâ tamen proportione culturam admiſit difficiliorem, intuitu aliarum Terræ partium, quâ nunc poſtdiluviana cedit aliis etiam viciniori-bus Gallicis, Italicis, & Germanicis; proindeque incolas tulit labori magis addictos, vitiis minùs deditos, ſi, quod pulchrè oſtendit Cl. *Woodwardus Geograph. Phyſ.* p. 85. &c. Terræ antediluvianæ fertilitas nimia fuit cauſa occaſionalis ſceleratæ vitæ. Qui hanc Helvetiæ primævæ conditionem, Helvetiorumvè primorum ſtatum, negat, eum rogo, ut præter Mappam Helvetiæ antediluvianæ proferat Hiſtorica genuina de Helvetis antediluvianis, vel non antediluvianis, monumenta.

Animadverti meretur circa ſtructuram Corticis exterioris Terræ, in Diluvio natam & fractam, quòd Plantæ, & Piſces in iis duntaxat ſtratis reperiantur, quæ tenuia ſunt à dimidia linea ad digitum uſque, non in craſſioribus pedalibus, perticalibus, & multiperticalibus. Exempli loco ſiſtam Glaronenſia noſtra Lapidum fiſſilium ſtrata, quæ ſola ex Helveticis, quantum quidem hactenus conſtat, Plantas & Piſces ſepultos continent, Oningenſia, Ilmenavienſia, Eislebienſia, Anglica, Veronenſia. De hoc Phænomeno ita ratiocinor: In reſolutione corticis terrei (de interiori nucleo nobis non noto nulla nunc eſt quæſtio) diſtinguendæ probè ſunt, quas in diverſis ſtratis offendimus, particulæ, cretaceæ, arenoſæ, ſaxeæ, lutoſæ, bituminoſis aliquando junctæ, terreæ, quæ diverſum habent, non duntaxat gravitatis ſpecificæ, ſed quoque cohæſionis, tenacitatis gradum. Minimè omnium cohæſere arenoſæ, quæ compoſuere ſtrata tum arenoſa, tum ſaxea; Hæ ubi in magna extiterunt copia, ut in Regionibus poſteà montoſis, qualis eſt Helvetica noſtra, ſubſedere ſine impedimento, remanentibus, quæ natârunt in ſuperficie Vegetabilibus, & Animantibus variis, ſubſidentibus tamen, ſimul cum particulis terreſtribus ſaxoſis, conchyliis & cruſtaceis, quæ ejuſdem fuère gravitatis ſpecificæ. Hinc eſt, quòd ſaxa Helveticorum Montium nec Piſces contineant, nec Plantas, aliquando quidem, ſed rarò, Ligna carbonum foſſilium ſpecie ſæpe mediis ſaxis incluſa, ſed quidem Teſtacea & Cruſtacea, nec ubique tamen. Lubet hîc ὡς ἐν παρόδῳ orbi curioſo generalem hanc ſiſtere obſervationem, conſideratione attentâ digniſſimam. Proſtant quidem in ſummis montium Cacuminibus rupes è Conchis, cochleisque marinis conſtantes, in perpetuum Veritatis monumentum, quòd *Aquis*

operti fuerint omnes montes excelſi, qui fuerunt ſub univerſo cœlò, & ſurrexerint Aquæ ad *quindecim cubitos ſupra altiſſimorum montium vertices.* Gen. VII. 19, 20. Pleraque tamen, eaque copioſiſſima, Teſtacea Diluviana proſtant in toto Montis *Juræ* tractu à *Scaphuſiano agro* in *Burgundiam* uſque per Territorium *Tigurinum*, Comitatum *Badenſem*, Ditionem *Solodorenſem*, *Bernenſem*, *Baſileenſem*, & Comitatum *Neocaſtrenſem* protenſo. Hujus rei oportet aliqua ſit cauſa Phyſica. Ego hanc ex ſitu conjecto. Cruſtæ Terræ exteriori fractæ ſummitas eſt in ſummis Alpibus Helveticis, *Gothardo*, *Adula*, earumque brachiis. Hinc deſcenditur gradatim, ſive deprimuntur ſtrata ad Littora, & ipſum fundum Maris, non tamen per Planum inclinatum continuum, quin hîc ibi ſurgant aliæ inæqualitates montoſæ, ortæ ex ſpeciali ſtratorum interjacentium fractura, & ſubſidentia horum, elevatione illorum; Hinc protenſio vallium, & Montium, Fluminumque fluxus, verſus omnes quidem plagas, præcipuè verò verſus meridiem & ſeptentrionem, atque verſus ortum & occaſum. Ultimi hujus generis prominentiæ ſunt *Juræ*, limitaneus primus Lapis; quò Teſtaceorum, Cruſtaceorum, & Vegetabilium Aquis innatantium inter ſummas Alpes, & Juræ Juga fuere devolutæ, ut adhuc ibi tum in interaneis, tum in Agris ſuperficiei, & Montis ipſius dorſo paſſim & magnâ copiâ inveniantur; provolutis ulterius, quæ Jugum transfluxêre, undis cum ſuis primi orbis Animalis & Vegetabilis reliquiis, in *Alſatia*, *Palatinatu*, *Lotharingia*, *Belgio Inferiori* obviis. Eadem ratio eſt, cùr verſus Meridiem non ſtatim Diluvianas reliquias ſiſtant *Lepontiorum*, & *Rhætorum* Juga, ſed *Veronenſia* cum *Apenninis*. Non impedit generalis hæc regula, quò minùs hîc ibi in locis intermediis fuerint depoſita tum Animantia, tum Plantæ, quæ ſcil. vel motum colluviei integræ aſſequi non potuerunt, ut vegetabilia leviora, (unde tot in Helvetia Turffifodinæ, ſeu Ceſpitum bituminoſorum ingens apparatus, qui nunc demùm in uſum trahi incipit) vel aliis gravioribus adhæſerunt, uti ſpica noſtra frumentacea, vel in cœno lutoſo ſeſe ſepeliverunt Animantia, ut Piſces Glaronenſes ſaxei. Nimirum adhæſere paſſim Plantæ,
8 præſertim Capillares, materiæ ſtratorum viſcidiori, quacum fuêre hîc ibi, convenienter Legibus Gravitatis, ſepultæ, & ſic ab interitu conſervatæ, ut ſi non vita, figura ſaltem, reſtet. Piſcium alia paulò eſt ratio. Natârunt hi in Aquâ Diluviali hinc inde, prorſum, retrorſum, emerſuræ ex cœno, & Liquidum vitæ ſuæ conveniens quæſituræ, paſſim tamen evitantes Charybdim, incidêre in Scyllam, demerſi vel in ſaxa craſſiora, unde, veluti ex Inferno,

no, nulla redemtio, vel inter ſtrata tenuiora, unde in hiſce poſtremis temporibus, eruditis ſimul & curioſis, eruuntur, & veluti ex carcere quater mille annorum liberantur, ut Teſtes ſint Innocentiæ propriæ, & criminis alieni.

Nondum hîc contemplationum, quas Spica noſtra Hordeacea ſuggerit, finis. Supereſt uſus Chronologicus. Diſputant inter ſe Chronologi, quo Menſe acciderit Diluvium? *In Anno ſexcenteſimo vitæ Noah Menſe ſecundo, decimo ſeptimo die Menſis-rupti ſunt omnes fontes Abyſſi magnæ, & feneſtræ cœli apertæ ſunt.* Ita Sacer Codex Gen. VII. 11. Diſputant ſcilicet, an hîc locum habeat ordo *Menſium Civilium*, an *Sacrorum?* Hinc aliqui ad Autumnum uſque, vel Hyemem, relegant Diluvii initium, alii ad vernum tempus, vel Principium Æſtatis. Meum non eſt, tricas, quas varia Calculi ratio ſuggerit, vel examinare, vel ſolvere, ſed intra Cancellos Hiſtoriæ Naturalis manere, & quæ contemplatio Antiquitatum Diluvialium ſuggerit momenta ponderare, nec in ullius præjudicium novâ hac argumentandi ratione uti. Tenuit alios generale hoc dubium, vix *tempore hyberno DEUM Noacho exitum imperâſſe ex Arcâ, ſed verno, ut ex ſqualore carceris liberatus exhilararetur amœnitate Veris, & Animalia paſtum invenirent. Alſted. Chronol.* p. 9. Et quî, quæſo, Noachi ipſius familia inveniſſet, vergente Anno, quo ſe nutrire potuiſſet? Quî Animantia Bruta ſeſe diſpergere per Terrarum orbem, ſingula ad id Clima, quod Temperamento ſuo convenit? Quî Plantæ ipſæ radices ſuas agere, germinare, & ad fructificandum ſe diſponere? Nonne repreſſiſſet omnia frigus, enecâſſet Animantia calidiori Climati aſſueta, Plantas in primâ germinatione ſuffocâſſet Algor, Pruinæ, Nives? Triſtis ſanè ad ſubſequens uſque Ver fuiſſet Naturæ, non renaſcentis, ſed emorientis, facies. Opus habebat Terra ſuperior limoſa, cœnoſa, non algore, ſed calore, qui humiditatem nimiam expelleret, fibras Vegetabilium nimio humore relaxatas firmaret, ſemina foveret, germina protruderet, ſuccis nutritiis motum daret, circulationem promoveret, viventia omnia ſqualore ſemimortua reſuſcitaret.

Negativa potiùs hæc eſt argumentandi ratio, videamus, quid poſitivi produci queat tum pro initio fatalis illius Cataſtrophes, tum pro fine. Januam aperit *Woodwardus* meus *Geogr. Phyſ.* pag. 228. & 229. *Idem tempus*, inquit, vernum intelligens, quo profluxerint Aquæ Diluviales, *deſignat ipſa quoque Natura, adeò quidem exactè, ut nemo non poſſit ipſis palpare digitis convenientiam Relationis Moſaicæ, & horum Naturæ lineamentorum, utriusque etiam indicii ab eadem origine dependentiam. Ita*

conſentiunt invicem Phænomena, ut ex Reliquiarum uniformi collatione detegere potuerim ipſum tempus Anni, quo Diluviana Inundatio contigit, & ſpeciatim determinare ipſum menſem Majum; non mihi obviam venit in tanta rerum, quas oculis meis uſurpavi, multitudine unica Planta, vel aliud corpus, quod referri poſſit ad ullam aliam conſtitutionem Anni: nihil, quod maturius eſt, vel ſerius; nihil, quod provectiorem habuerit, vel molliorem ætatem, quàm nunc communiter habent in memorato menſe. Non deſunt alia Animalis, quod ante Diluvium vixit, Regni Phænomena, quæ plura alia nec minùs demonſtrativa, ſuppeditant in eundem 9 *finem Argumenta.* Aſt enimverò in generali hac demonſtratione ſubſiſtit celeberrimus Vir, ſpecialiorem Reliquiarum recenſionem, & Calculi ipſius evolutionem, reſervans pro ampliori Opere, ad cujus elaborationem vires & vitam mecum apprecabuntur ex animo omnes boni. Ego veluti anticipando nunc ſiſto Spicam Frumenti ſemimaturam, quæ certè non ad Autumnale, vel Hyemale tempus, ſed ad Vernum referri debet, ſed paſſim in hoc opuſculo vegetabilia alia, & Animalia, quæ huc collimant.

Gloriæ mihi duco ſingulari, inſerere heic judicium ut ſubactiſſimum ita faventiſſimum, Ill. Actorum Societatis Regiæ Gallicæ Collectoris. *Voila des nouvelles eſpeces des Medailles, dont les dates ſont & ſans comparaiſon plus anciennes, & plus importantes, & plus ſures, que celles des toutes les Medailles Grecques & Romaines.* Hiſt. de l'Acad. Roy. 1710. p. 28. Edit. Belgic.

In gratiam eorum, qui calculi ipſius ſunt curioſi, ὡς ἐν ἐπιτομῇ integram ſiſtam Diluvianæ Inundationis ſeriem Chronologicam, viam monſtrantibus ipſis Sacræ Scripturæ Textibus.

Gen. VII. 10. *Et factum eſt, poſt ſeptem dies, venerunt Aquæ Diluvii ſuper Terram.* Septem ſcilicet dies ante ingreſſus eſt Noachus Arcam cum ſua Familia, & Animantibus, quàm Diluvium cœpit: ita ut ſeptem hi dies etiam ingrediantur calculum de mora Noachi in Arca.

Gen. VII. 11. *In Anno ſexcenteſimo vitæ Noah, menſe ſecundo, decimo ſeptimo die Menſis, eodem ſcilicet die, rupti ſunt omnes Fontes abyſſi magnæ, & feneſtræ cœli apertæ ſunt.* Hîc in ſententiarum divortia abeunt Chronologi Commentatores. Intelligunt quidam Menſem *ſecundum Civilem*, qui *octavus* eſt *Sacer*, *Marcheſuan* dictus, Joſepho Μαρσουάνη, & *Octobri* noſtro, præcipuè verò *Novembri* reſpondet. Diem 13. *Octobris* Anno ab Orbe condito 1657. numerat *Scaliger*; *Spanhemius* ad *Novembrim* tranſit: *Uſſerius* diem 7. *Decembris* determinat. Juxta hos

hos Inundatio cœpit Autumno, vel ingruente Hyeme. Aſt ſunt alii, quibus & nos calculum adjicimus, qui *Menſem ſecundum Sacrum* intelligendum volunt. Eſt hic *octavus Civilis*, *Iiar* dictus, reſpondens *Aprili*, præcipuè *Majo*. Diem 7. *Junii* pro initiali ponit *Langius*. Nos intra Maji confinia manemus, eligentes potiùs diem 4. vel 5. Maji ex *Kalendario Hebraico Seb. Münſteri*, qui nunc foret dies 15. vel 16. ejuſdem menſis.

Gen. VII. 12. *Et fuit pluvia ſuper Terram quadraginta dies, & quadraginta noctes. Voſſio* interprete deſinunt hi 40. dies 28. die tertii menſis, *Sivan*, qui reſpondet *Majo*, præcipuè verò *Junio*. Ut adeò finis Pluviæ hujus quadrageſimalis incidat in finem circiter Junii.

Gen. VII. 24. *Auctæ ſunt itaque Aquæ ſuper Terram centum & quinquaginta diebus.* Sub his 150. comprehendunt Commentatores illos 40. atque ſic finis horum 150. dierum incidit ad finem Octobris. *Auctæ ſunt*, ut verſio noſtra Tigurina habet, *Aquæ*, continuatâ per vices pluviâ, & eruptione ipſâ Aquarum Abyſſi, donec *inceſſerit Arca ſuper Aquas, & operti fuerint omnes montes excelſi, qui fuerunt ſub univerſo cœlo.* Gen. VII: 18, 19.

Gen. VIII. 3. *Et reverſæ ſunt Aquæ de Terra, magis, magiſque decreſcentes, imminutæque ſunt Aquæ poſt centum quinquaginta dies.* Quia nimirum DEUS *adduxit ventum ſuper Terram, & obſtructi ſunt fontes Abyſſi, atque feneſtræ cœli, cohibita eſt pluvia de cœlo.* Verſ. 1. 2.

Gen. VIII. 4. *Septimo verò Menſe, decima ſeptima Menſis, reſedit Arca ſuper Montes Ararat.* Eſt hic *Septimus Menſis Sacer Thiſri*, ex Civilibus primus, reſpondens *Septembri*, majori ex parte verò *Octobri*, ut adeò reſederit Arca ſtatim poſt finitos 150. dies, ad finem Octobris.

Gen. VIII. 5. *Et Aquæ quidem magis magiſque decreſcebant* 10
uſque ad decimum Menſem, decimo enim Menſe, prima die Menſis, viſa ſunt cacumina Montium. Menſis hic *Thebet Sacrorum decimus, Civilium quartus*, reſpondet præcipuè *Januario*, circa cujus initium datum fuit conſpicere Montium Juga.

Gen. VIII. 6, 7. *Factum eſt autem, poſt quadraginta dies, ut Noach aperta feneſtra Arcæ, quam fecerat, corvum emitteret.* Incidit corvi emiſſio verſus medium *Februarii*.

Gen. VIII. 8, 9. *Emiſit quoque columbam à ſe, ut videret, ſi imminutæ eſſent Aquæ à ſuperficie humi, at columba non inveniens, quò pedem reponeret, reverſa eſt ad eum in Arcam, erant enim Aquæ in ſuperficie univerſæ Terræ. Ille verò exerta manu recepit eam, introduxitque eam ad ſe in arcam.* Septiduum ex-

pectavit post corvi emissionem, ut adeò columbæ primæ evolatio incidat post medium *Februarium*.

GEN. VIII. 10 — 14. *Porrò quum expectâsset alios septem dies, rursus emisit Columbam ex Arca, quæ veniens ad eum sub vesperam folium oleæ decerptum in ore suo gestabat. Cognovit ergò Noah, quòd Aquæ imminutæ essent super terram. Expectatis autem adhuc septem diebus aliis rursus emisit Columbam, quæ ultra non est reversa ad eum. Factumque est sexcentesimo primo Anno, Mense primo, ejusdemque primo die, exiccatæ sunt Aquæ de Terra, amovitque Noah operculum Arcæ, & prospexit, & ecce superficies Terræ erat siccata.* Bis septem, vel quatuordecim hi dies, quibus emissæ fuerunt binæ, una post alteram, Columbæ, protrahunt tempus ad principium *Martii*; Respondet enim primus Mensis *Nisan*, Civilium septimus, *Martio*, & initio *Aprilis*. Est *Olea* ex iis arboribus, quæ longi ævi, & facillimè regerminat, ut etiam stipitem Oleæ aridum & levem Terræ implantatum germinare, & radices agere *Fortunius Licetus* expertus fuerit, & hoc ipso confirmetur illud *Virgilii:*

Truditur è sicco radix oleagina Ligno.

Quantò magis regerminare potuit, imò verò folia conservare, aliavè nova protrudere, Olea, quæ unà cum radicibus, Trunco, & ramis Aquæ innatavit. *Certum hoc est*, verba sunt *Woodwardi* pag. 219. *quòd ultimò subsederint Vegetabilia, utpote Terrestri materiâ leviora: & per consequens jacuerint plura ex illis in superficie Terræ, illa autem, quæ notabilis fuere molis, uti e. g. Arbores crassiores, & latè sua pandentes brachia, surrexerint cum ramis suis ad insignem Aquæ altitudinem, imò comas suas elevârint in ipsum Aërem, sicque ductum & fluxum Aquæ recedentis facilè potuerint sequi, iis præsertim in locis, ubi ob declivitatem contigit præcipites volvi fluctus.* Tantò facilior fuit Arborum omnis generis, speciatim Oleæ, conservatio, quòd Aqua Diluvialis fuerit non simplex, pura, limpida, sed cœnosa, limosa, partibus terreis copiosè imprægnata: Accedit, quòd prima Terræ nondum plenè exiccatæ crusta etiam fuerit limosa, ut nec Noachus, nec Animantia incedere potuerint ante diem 27. mensis secundi. Ita enim Sacer Codex:

Gen. VIII. 14. *Porrò in Mense secundo, vigesimo septimo die mensis, arefacta est Terra*; ita scil. ut gressum ferret, & satis succreverit Herbarum pro nutrimento Hominum, & Bestiarum. Egressus igitur Noachus ex Arca sub initium *Maji*, vel versus medium hujus Mensis, nam respondet *secundus Sacer*, *Jiar* dictus, *Civilis octavus*, *Aprili*, præcipuè verò *Majo*; diem 15. vel 16.

Maji

Maji reſpondere vult in *Kalendario Hebraico Sebaſt. Münſterus.* Conſtat hinc, Noachum ab uno Majo ad alterum, per Annum plus minusve, moratum fuiſſe in Arca.

Hæc quidem occaſione Spicæ noſtræ Hordeaceæ, cui aſſociari 11
poteſt *Spica Secalina Luid. Lith. Britt.* pag. 108. *culmus integer frumentaceus* 24. *pedum profunditate* in puteis *Mutinenſibus* repertus. *Ramazzin.* l. c. Spica Tritici in fiſſili Mansfeld. *Büttner. Rud. Dil. Teſt.* p. 203.

Fig. 2. exhibet *Vitis Folium* flaveſcentis coloris in Lapide fiſſili candido cretaceo *Oeningenſi*, in Diœceſi *Conſtantienſi*; ad Diluviana quoque referendum, uti omnia illius Lapicidinæ figurata foſſilia, ſeu Animale referant Regnum, ſeu Vegetabile. Illius plura Specimina, extant in *Querelis* & *Vindiciis Piſcium*; hujus plura quoque exhibebimus in præſenti Tractatu. Ex conſpectu Lapidum fiſſilium *Glaronenſium* & *Oeningenſium* evaneſcit dubium *Luidii* pag. 132. Cur *extra Ferri Fodinas & Puteos carbonarios nuſquam ferè appareant Folia mineralia?*

Fig. 3. Duum generum Plantas ſiſtit in eodem Lapide fiſſili nigro, ex Carbonariis Anglicis, unde tranſmiſit *Woodwardus.* Una videtur *Equiſetum paluſtre brevioribus foliis polyſpermon.* C. B. Theatr. 242. *Equiſetum minimum ſeu cauda Equina minima. Myl. Sax. Subt.* pag. 30. fig. 12. ad p. 19. Altera ad Epiphylloſpermas pertinet, difficillima determinatu. Haud multùm abludit Fig. 2. Tab. 104. *Plukenet. Amalth. Botan.* niſi quòd ſaxea noſtra acutioribus ſit foliis, illa rotundioribus.

Fig. 4. Donum eſt *Woodwardi*, Planta alia Diluviana Epiphylloſperma, ut videtur, in dimidiato ſaxo oviformi, ſive extùs convexo, ex Fodinis *Novocaſtrenſibus* Angliæ. Eſt omninò animadverſione dignum, quòd maxima Plantarum Diluvianarum pars ſit ex Familia *Epiphylloſpermarum*, ſeu *Dorſiferarum*, quæ *Capillares* vulgò vocantur, & hâc præcipuè Notâ ab aliis diſtinguuntur, quòd habeant *ſemen minutiſſimum pulvereum foliis & plerumque averſis innaſcens.* Sunt autem hujus generis Plantæ ſtructuræ tenacioris, vivacioris, fibrarum rigidiorum, quæ ſæpe per integram Hyemem virent, nec, ut alia aliarum Plantarum folia, ſeſe marceſcendo contrahunt, quæ proin expanſa potuere Aquis Diluvialibus innatare, & margæ ſaxoſæ paſſim adhæreſcere.

Fig. 5. Conferenda cum Fig. 3. *Equiſetum* conferri poteſt cum *Equiſeto majori Myl. Sax. Subt.* p. 30. Fig. 3. ad p. 16. Ut & Fig. 5.

Fig. 6. In Lapide fiſſili nigro *Ilmenavienſi*, exhibet Plantam epiphylloſpermam *Trichomani* ſimilem: quacum conferri debet

Filix

Filix mineralis mari non ramoſo ſimilis, pinnulis obtuſiùs mucronatis. Luid. Lith. Britt. n. 184. *Minera Ferri exprimens Filicem marem. Wolfart. vale Hanov.* §. 10.

Fig. 7. Eſt *Filicula*, & quidem *Filicula fontana major ſive Adianthum album Filicis Folio.* C. B. Pin. 358. *Adiantum album Filicis folio.* J. B. III. 733. cui jungo *Filicem Saxatilem caule tenui fragili* Raji Hiſtor. Plant. 152. vel potiùs *Filicula montana folio vario* Tour. Inſt. 542. *Adiantum album tenuifolium Rutæ murariæ accedens.* J. B. III. 735. *Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis pediculo viridi.* C. B. Pin. 355. Color Lapidis, qui induratæ paulò Margæ ſpeciem præbet, eſt cinereus, aſt Plantæ ipſius ater; Locus natalis ſunt Fodinæ Lithantracum ad pagum *Altwaſſer* duobus à *Suidnicio* milliaribus in *Sileſia.* Idem hoc videtur, quod cum *Maro*, *Majorana*, vel *Dictamno Cretico* comparat *Myl. Sax. Subt.* p. 39. Fig. 5. ad p. 26. Ab eodem eandem Plantam margæ cinereæ ſubinde colore Martiali tinctæ impreſſam obtinui *vom Schwartzwald* ex *Sileſia.* Habet & *Luidius Lith.* p. 108. *Adianthum album* ſive *Rutam murariam* Schiſto Carbonario impreſſam.

12 Fig. 8. Siſtit quoque Plantulam Fig. 2. ſimilem nigrofuſci coloris in Lapide griſeo, ex Fodinis *Manebachenſibus*, & ex *Sileſia.* Poteſt hic, ſi quis alius hujus generis Lapis, referri inter dubios, vel ſi mavis, amphibios, & vel ad Diluvianas Plantarum reliquias referri, vel ad Terrigenos. Nulli propterea dicam ſcribam, ſive prius elegerit, ſive poſterius, uſque dum certiùs ſimus informati. Priori tamen opinioni ego accedere interim malo.

Fig. 9. In eodem Lapide cinereo Sileſiaco duplicem monſtrat Plantulam: una ad *Filices* referenda videtur, altera ad *Filiculas.* Illi accedit *Trichomanes minerale longifolium ſive Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum.* Luid. num. 197.

Fig. 10. Videtur etiam *Filicis* Species in Lapide *Manebachenſi.*

TAB. II.

Fig. 1. Lapidem ſiſtit fiſſilem cinereo fuſcum ex *Muſeo* Civico *Tugurino*, cui impreſſum cernitur *Equiſetum*, & quidem, ſi conjecturæ locus. *Paluſtre brevioribus foliis polyſpermon.* C. B. Specialem attentionem heîc merentur 1. Rami, vel ſurculi ex eodem caule, vel radice, ſi mavis, prodeuntes, & ad angulos quidem acutos, qui dubiam reddere poſſent Equiſeti denominationem, quandoquidem ex radice reptante perpendiculariter ſurgere ſolent ſtolones. 2. Rami geniculati. 3. Folia è ſingulis genicu-

Illustrissimo Isaaco Newton, Equiti Aurato, Societatis Regiæ Anglicæ Præsidi.

niculis in orbem prodeuntia *6* — 8. ad 12. & plura. Qualis qualis ſit hæc Planta, inde hoc elici poteſt, quòd ſit Diluviana, & quidem ejus magnitudinis, qualem exhibet Majus. Sunt Equiſeti caules tenuiores, quàm ut conveniant Plantæ adultæ, æſtivæ, vel autumnali: *Hippuritam* hunc Lapidem vocavi aliquando.

Fig. 2. In Fiſſili Lapide *Oeningenſi* cretaceo ſiſtit, pallido flaveſcenti colore, coſtam folioſam Plantæ alicujus leguminoſæ, vel Filicinæ, quam ſpeciatim determinare arduum duco. Per medium ſingulorum foliorum nervus trajicitur, ut de origine Diluviali nullus dubitare poſſim. Haud abſimilis videtur *Filix florida ſive Lithoſmunda* Luid. n. 188.

Fig. 3. In Nigro Lapide atram monſtrat *Filicem*, &, quantum videtur, *marem folio dentato*. C. B. Modò dentatæ foliorum margines paulò forent diſtinctiores, quas non dentatas delineavit Sculptor. Fragmentum caulis adeſt cum foliis ex eo alternatim prodeuntibus. Singulari tamen conſideratione digna ſunt puncta aterrimi coloris in foliis conſpicua, quæ irrefragabile præbent Plantæ epiphylloſpermæ, nec niſi rariſſimè in Lapidibus obvium, indicium. Sunt hæc *Puncta*, ſeminum rudimenta, in foliis, non Lapide ipſo, nec caule conſpicua, ejus efficaciæ, ut veluti enſe acutiſſimo, *pungant*. Adverſarios quosvis Diluvianæ Hypotheſeos. Miror hîc, adhuc cæcutire *Luidium* qui tamen p. 107. teſtatur, *nonnunquam ipſiſſima folia materiâ flexili membranaceâ conflata inveniri:* & vel hinc *reliqua ab ipſis foliis jamdudum abſumptis aliquando impreſſa fuiſſe ſuſpicit*; & p. 108. *à foſſore fide digno*, Thoma Kirkmanno *Filicem integram mineralem* repertam tradit: imò p. 118. *Filicis pinnulam obſcurè virideſcentem* (adeòque in colore haud multùm variatam) *in mediâ* 13 *Schiſto Carbonariâ ad altitudinem* 30. *pedum* inventam memorat.

Fig. 4. In Lapide cretaceo Oeningenſi folium *Populi nigræ* C. B. *quæ Populus nigra ſeu* Αἴγειρος J. B. Flaveſcenti colore à Lapide ipſo diſtinctum, figurâ ſubrotundâ, circa marginem ſerratâ, in acumen abeunte, & longo inſuper pediculo, tanquam totidem notis characteriſticis ſeſe ſatis ab aliarum Arborum foliis diſtinguens. Examinet curioſus Lector atque Spectator, num, quod tradit *Luidius* p. 133. nondum *compertum* ſit *foliorum mineralium ulla Arborum & Fruticum foliis reſpondere?* & conferat, rogo, Fig. 8. hujus, Fig. 6. & 8. Tab. III. Fig. 7. 8. 9. 10. Tab. IV. & ſimul judicet, an verum ſit, quod ſcribit idem, *folia mineralia multò plerumque minora eſſe iis, quæ referre videantur?*

Fig. 5. Ex Tabulis Nob. D. *Friderici Heyn*, Fodinarum Saxo-Gothanarum primi Inſpectoris, qui de Plantis Lapidibus im-

preſſis Librum edere ſibi conſtituit, ſpicam ſiſtit *Graminis* cujusdam *panicei*, vel potiùs *Julum* prædictæ *Populi nigræ*. C. B. Qui ipſius lanuginis reliquias oſtendere videtur. Comparent autem hi juli amentacei Aprili, & Majo, ut inde rurſum argumentum peti poſſit pro Inundatione Majali. Conferri poteſt *Graminis Panicei ſpica* Luid. pag. 108.

Fig. 6. Proſtat in Nob. *D. Gothofredi Mylii* Saxonia ſubterranea, p. 30. & refert, ipſo Interprete, fructum Arboris *Abovai* Indicum: Lapis fiſſilis, in quo conſpicitur, eſt *Manebachenſis*, productis hujus generis figuratis dives.

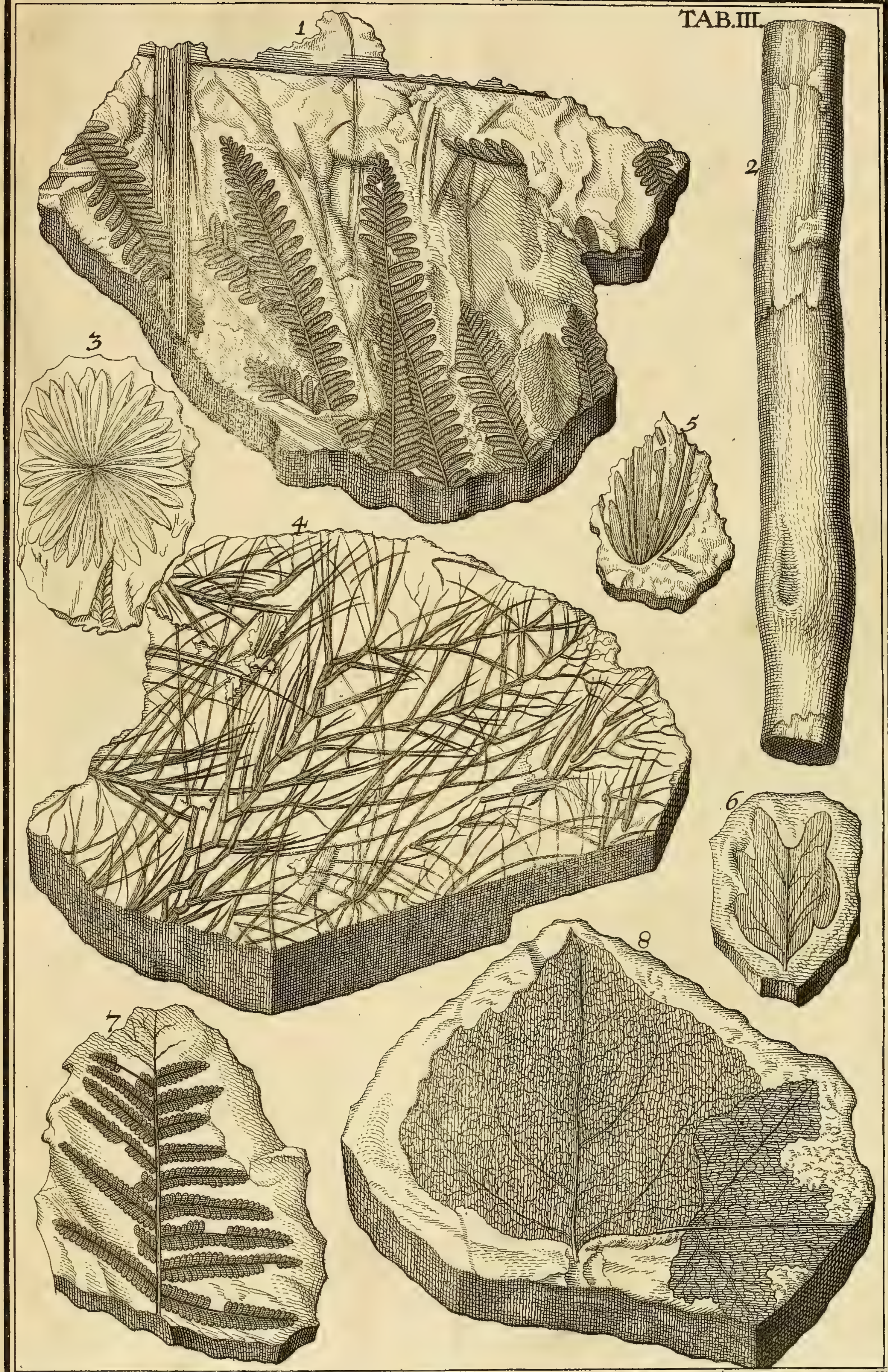
Fig. 7. Ex eodem Opere Myliano l. c. mutuò petitur, eſtque, ipſo ita ſentiente, *Fumaria* in Lapide fiſſili *Manebachenſi*. Eſt hæc *Lithopteris fæmina Trichomanis pinnulis longioribus. Luid. Lith. Britt.* num. 186. ipſa quoque, ut videtur *Filix ramoſa* Myl. l. c. Fig. 8.

Fig. 8. Saxum arenarium flaveſcens ac cinereum durius, ex *Abbatiſcellanorum* Territorio mihi allatum, folia oſtentans varii generis. Unum ex his, quæ depingere juſſi, eſt *Sorbi alpinæ* J. B. ſeu *Alni effigie lanato folio majoris.* C. B. quæ *Cratægi* characterem & nomen fert apud Tournefortium. Alterum anguſtius trinervium videtur *Plantagineum*, determinatu non ita facile, ut prius. Circa hunc Lapidem obſervare eſt, non mihi conſtare certò, an Diluvianis ſint adnumerandæ figuræ ei impreſſæ, an Poſt-Diluvianis. Fieri enim poteſt, ut arena per montium parietes devoluta ſecum ferat deflua ex Arboribus folia, quæ molli adhuc materiæ veſtigia ſua imprimunt, vel, ut folia ſtrato alicui jam impreſſa ſuperinducantur alio ſtrato arenario, omniaque tandem coaleſcant in ſaxum, quemadmodum videmus, quotidie folia Arborum naſci in Toſo.

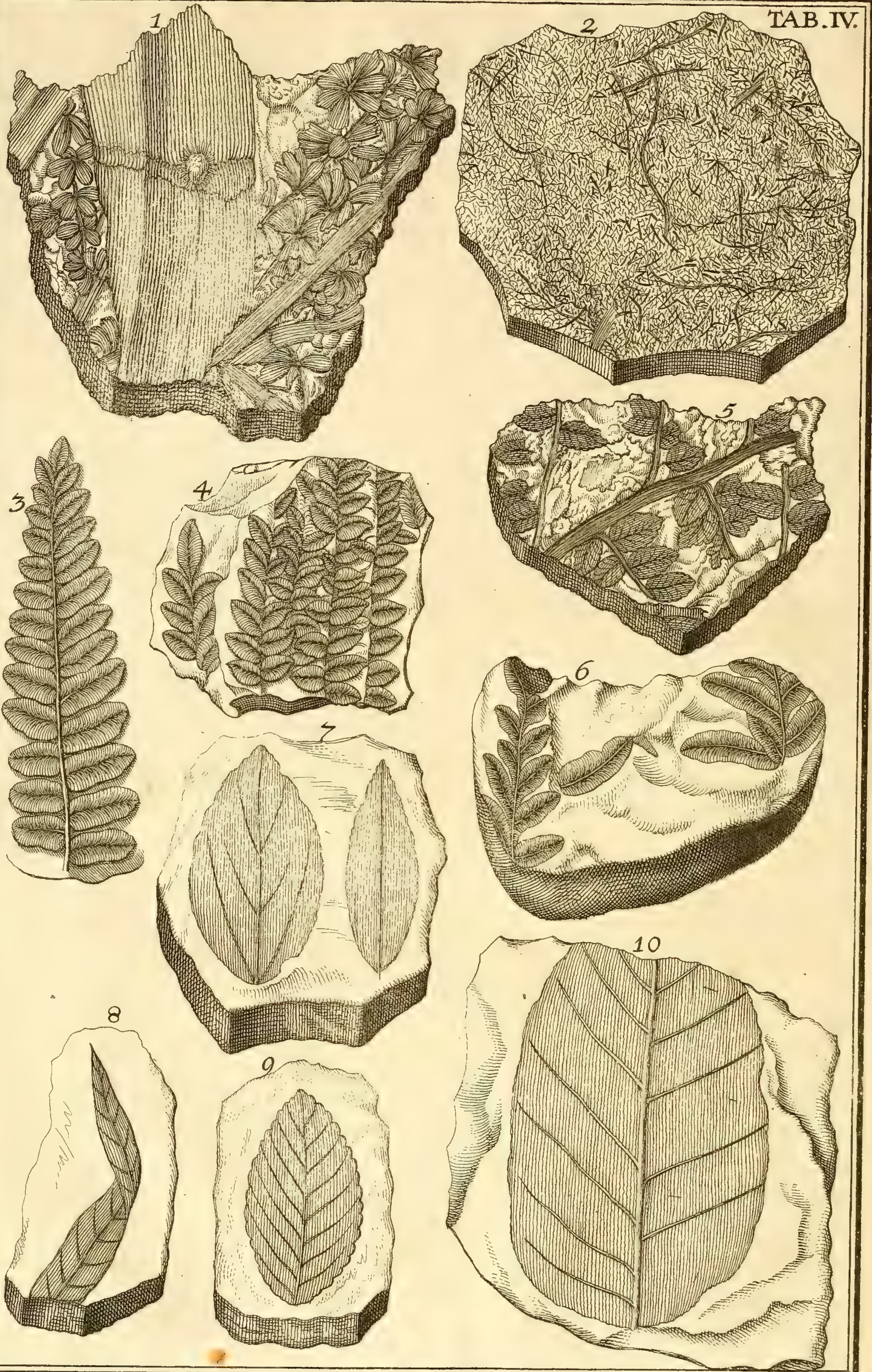
TAB. III.

Fig. 1. Elegantiſſimum eſt fatalis Inundationis productum. In eodem Lapide nigro è Fodinis *Faringdonenſibus* Angliæ eruto, & à *Woodwardo* dono dato, conſpicui ſunt Stipites varii ſeu caules Plantarum, ſpeciatim Arundinis, folium item Plantæ con-
14 ferendæ cum Fig. 6. Tab. IV. ſed cumprimis oculos ad ſe rapiunt ſurculi *Trichomanis ſive Polytrichi officinarum* C. B. *Trichomanis, ſive Polytrichi*, J. B. adeò affabrè elaborati, & atrâ ſuâ Tincturâ à reliquo Lapide diſcernendi, ut nemo non Plantam primo intuitu diſtinguere, ac nominare poſſit. Non ignorant, quibus Planta hæc eſt cognita, ex eadem radice plures erigi ſurculos, nec proin mirabitur, ſi & hîc in eodem Lapide videat ſex ſeptemve ſurculos folioſos ad eandem fere plagam directos.

Fig.

Ill. ac Reverend. Johanni Paulo Bignonio Parisiensi Abbati S. Quintini, Consiliario Status ordinario.

Ill. et Exc. Petro Valkenier Potentiss. Reip. Belgicæ ad Sac. Cæs. Maj. Sereniss. Regem Roman. S. R. I. Comitia &c. Respp. Helv. et Rhæt. Abl. extr.

Fig. 2. Non duntaxat impressum Plantæ alicujus vestigium sistit, sed, quod rarum, surculum, vel caulem solidum, in Lapidem, vel Metalliforme corpus, ferruginei coloris, transmutatum. Digiti crassitie est hoc caulis fragmentum, in quo notabile geniculi vestigium, & caulis ipsius tumidior ibi crassities. Planta ipsa videtur *Arundo* quædam. Locus natalis est περίχωρος *Bononiæ*, ubi rarum hoc Diluvii λείψανον juxta cum aliis indubiis Inundationis universalis Monumentis Testaceis, Crustaceisve eruit *Johannes Scheuchzerus* Frater.

Fig. 3. Mutuò sumta est ex Clariss. D. Eduardi *Luidii Lithophyl. Britt. Ichnogr.* num. 201. ubi hoc Titulo extat. *Aparinæ densius foliatæ æmulum Lithophyton radiosum.* E Fodinis Glamorgensibus. Videtur haud quoque abludere basis foliosa *Alyssi* cujusdam, vel *Myagri*, & huc quoque pertinere *Rubeola mineralis Luid.* num. 202.

Fig. 4. In Lapide *Oeningensi* sistit Gramen quoddam, frequenter geniculatum, foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis, ac trifurcatis. Perrarum Naturæ genimen. Graminis autem quænam sit hæc species, determinare perdifficile judico. Notum est ipsis ἀγρωστοφίλοις, quàm difficilis sit Graminum etiam integrorum, Historia, à Spicis, glumisve potiùs quàm foliis definienda. Hîc autem desunt spicæ floriferæ, fructiferæ, desunt paniculæ, glumi. Nec exiguum movent scrupulum ipsæ foliorum in extremis bifurcationes, quoniam nullibi hactenus inter Gramina talem structuram offendi, ut suspicari liceat, adesse folia non reverà bifida, trifidave, sed ex uno geniculo prodeuntia, nondum plenè è vaginis evoluta, suas tamen extremitates jam porrigentia.

Fig. 5. Ex *Silesia* Lapis folia plura exhibens ex uno puncto prodeuntia, qualia sunt Plantarum stellatarum, conferenda cum Fig. 3.

Fig. 6. Folium *Mespili Apii folio sylvestris, spinosæ sive Oxyacanthæ.* C. B. quæ est *Oxyacantha vulgaris seu Spinus albus.* J. B. in Lapide fissili *Oeningensi.*

Fig. 7. *Filicis* quædam species pinnulis denso ordine costæ adnatis in Lapide nigro *Silesiaco. Filix* Myl. Sax. Subt. pag. 30. Fig. 6. ad pag. 19. Haud abludit *Filix non ramosa major, pinnulis longis angustis, profundè dentatis, supremâ pinnâ longiùs mucronatâ.* Pluk. Amalth. Botan. p. 93. Tab. 403.

Fig. 8. *Tiliæ* folium in Lapide fissili candido *Oeningensi.*

TAB. IV. 15

Fig. 1. Ex Fissilibus Anglicis nigri coloris, impressa servat vestigia Plantæ cujusdam stellatæ: & quidem videre me puto caules *Gallii albi vulgaris.* Tourn. seu *Mollnginis montanæ*

angustifoliæ, *vel Gallii albi latifolii.* C. B. Pin. 334. atque insuper caulem, geniculo instructum, *Arundinis* cujusdam, ut mihi videtur; Frequens satis est hæc Planta in Fodinis tum Anglicis, tum Germanicis; Luidii est *Ignota Planta mineralis* Neurophyllon *Carbonarium dicta* num. 184. Lithophyl. Brittannic. & fortè *Lithophyllon sinuatum facie arundineâ*, *sive striatula Carbonaria*: Item *caulis cujusdam Plantæ mineralis.* Ejusdem num. 199. 200. pag. 12. *Mylius* in *Sax. Subt.* comparationem instituit cum *Ligno Aloes* & *Arundine* pag. 30. imò, quod singulari attentione dignum judico, eandem hanc Plantam, in foliis integris, eodem modo, ut hoc Lithophyllon, geniculatis, mollibus, crassis, offendi in cespitibus bituminosis, qui propè Cœnobium *Rüti* effodiuntur, de quibus infrà amplior dicendi locus erit. Videtur huc pertinere *Arundo Sativa* C. B. Ex Anglia integra possideo Caulium fragmenta, utrinque strata, compressa valde, quibuscum conferri possunt Trunci hi & stipites Lignosi in stratis saxeis prope Thunum reperiundi, quos offendi in Itinere Anni 1711.

Fig. 2. Lapis fissilis cinereus melanostictos & melanogrammos *Oeningensis*, cineribus quasi stipulisve combustis conspersus.

Fig. 3. Mutuò sumta est ex Luidii Lithoph. Brittann. n. 189. ubi vocatur *Lithosmunda minor*, *sive Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densiùs dispositis. E Carbonariis Denensibus apud Glocestrenses.* Refert sanè nervorum è medio scapo folii prodeuntium parallelismo, atque figura ipsorum foliorum *Osmundam regalem an Filicem floridam* Park. Tour. quæ *Filix est ramosa non dentata florida*; C. B. seu *Filix floribus insignis.* J. B. Conferri etiam possunt Icones *Filicum*, quæ extant in *Plukenet. Almag.* Tab. 402. Fig. 2. 4.

Fig. 4. Ex eodem Luidii Libro, ubi num. 191. audit *Trichomanes minerale foliis integris mucronatis. E Carbonariis juxta Leeswood*, *in Agro Flintensi.*

Fig. 5. *Filix* est quædam ramosa, foliis denticulatis, vel leguminosa quædam Planta, quam dono accepi à Nob. Dn. *Maximiliano Spenero* Medico Potentissimi Prussiæ Regis Aulico, Amico honorando.

Fig. 6. *Osmunda*, vel *Filix* alia ex Northbierly, Lancastrensis Agri: & ex Fodinis Flintensibus in Cambro-Brittannia: conferenda cum Fig. 3. hujus Tabulæ; item Fig. 2. & 4. Plukenet. Alma. Tab. 402. ex fol. 82. & 83. Pl. 2. & 6. Mantiss.

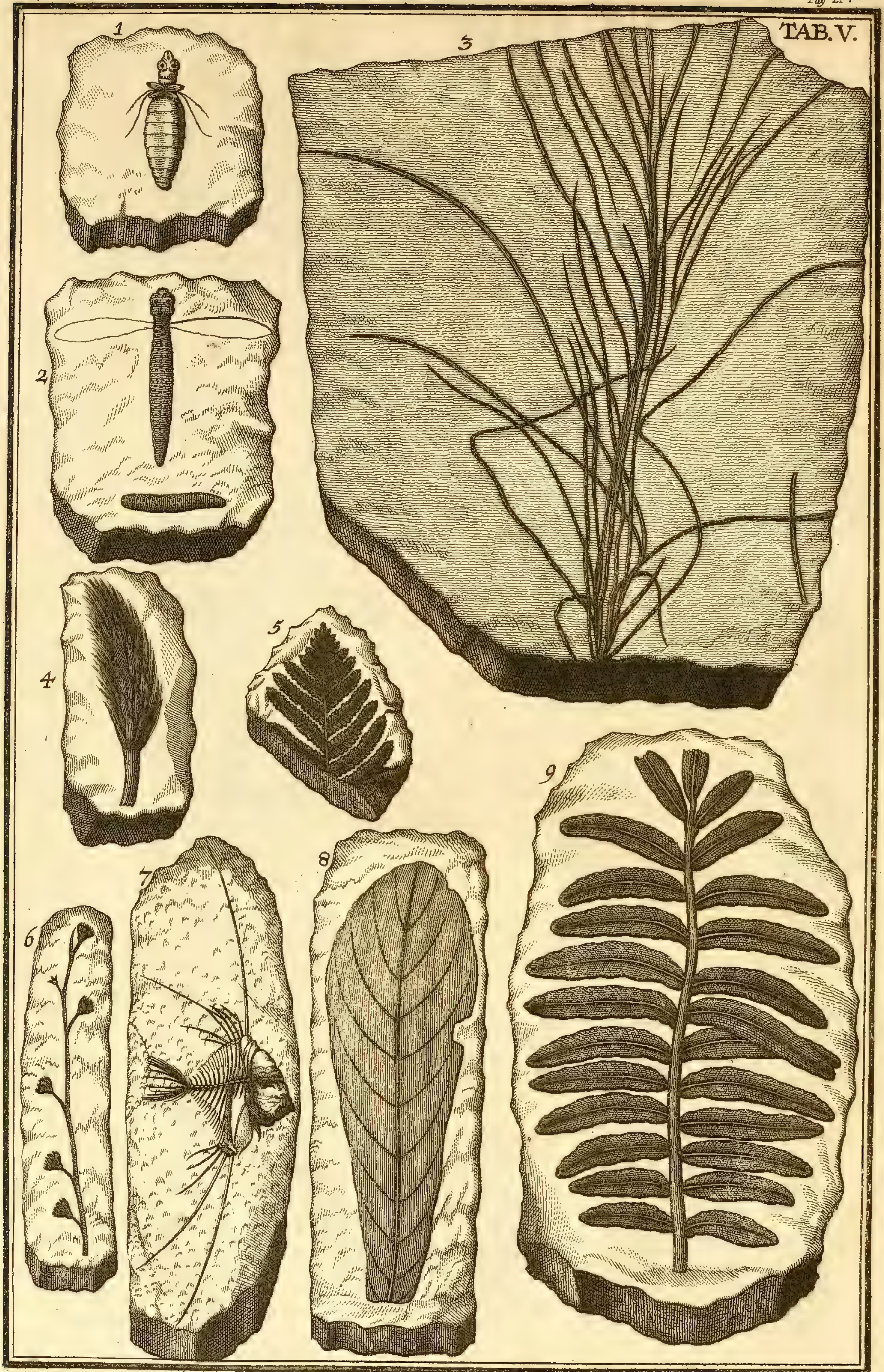
Fig. 7. *Pyri* aliusve Arboris folium in Lapide fissili *Oeningensi.*

Fig. 8. *Salicis* angustifoliæ folium in Lapide fissili *Oeningensi.*

Fig. 9. Folium *Carpini* Dod. Pempt. 841. seu *Ostryæ Ulmo similis*

Pag 21.

Jllustrissimo Mauritio Emmett Equiti Anglo, Viro Summæ Eruditionis.

milis fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 422. seu *Fagi sepium, vulgò Ostrys Theophrasti.* J. B. I. 146.

Fig. 10. Folium *Nucis Juglandis sive Regiæ vulgaris.* C. B. Pin. 417. seu *Nucis Juglandis* J. B. I. 241.

TAB. V. 16

Fig. 1. *Libellam* sistit, vel *Perlam*, *Cevettone* dictam Florentinis, Venetis *Coroculo*, aliis *Monachella*, *Sposo*, *Saetta*, Liburnensibus *Cavalocchio*, Gallis *Demoiselle*, Germanis *Schneidermätze*, *Augenschiesser*, Belgis *Jufferken* statæ ætatis, plenè jam elaboratam, & ejus quidem generis, quæ *maximæ* dicuntur. Figurâ prorsus convenit *Libella Sexta* apud *Jonston. Hist. Nat. Insect.* pag. 42. Tab. IV. *capite*, *pectore*, *ac dorso viridis*, *alvo tota cœrulea*, *per quam linea fertur à dorso ad extremum usque aterrima*, *alis cinereis*, *pedibus nigris.* Putaret quis primo intuitu, repræsentari in hac Figura *Vermiculum Libellæ*, eo quidem metamorphoseos statu, quo *Tubercula quatuor è dorso*, *ubi Thorax ventri connectitur*, *nitidè protuberant*, *quæ Tubercula Alarum sunt receptacula*, conferretque cum Fig. IV. Tab. VIII. *Swammerdam Hist. Insect.* p. 175. Sed obstat non parallela deorsum, sed cruciformis velut Tuberculorum horum expansio, quæ non nascentes, sed natas jam alas, licet in Lapide non expressas, indicat, mereturque conferri Fig. *Jonstoni* supra jam citata. Μετάβασιν hanc εἰς ἄλλο τῶν ἐντόμων genus committo lubentiùs tantò & audentiùs, quòd observatio hæc *Libellæ* in fissili Lapide *Oeningensi*, Dioeceseos *Constantiensis* (quam in Museo suo servat Exc. & πραγματικώτατος, *D. D. Joh. Henricus Lavaterus* Tigurinus) obviæ, lucem fœneretur haud exiguam tempori, quo Diluvium contigit, quodve supra retuli ad Majum mensem, quo ipsum hoc Animal suam acquirit perfectionem, & vergente Æstate maturè sese in suos folliculos convolvit. Eodem, si non majori, æstimio haberi merentur hujus generis Producta naturalia, quo Epochæ signatæ in Nummis Asiaticarum & Ægyptiacarum Urbium.

Confirmat ratiocinium hocce aliud *Libellæ* genus in Lapide fissili candido Fig. 2. quod ex Agri *Veronensis* valle montana *Bolga* dicta obtinuit, meoque Museo donavit, vir Historiæ Naturalis, speciatim Insectorum, peritissimus *D. D. Antonius de Vallisnerius* de Nobilibus *Vallisneriis*, Medicinæ Profess. in Illustri Lyceo Patavino Clarissimus. Comparet in eodem Lapide Libella alis expansis, quarum tractus non obscurè quidem, sed nec ita clarè, ut sculptor expressit, visuntur, & ad basin vermiculus *Vallisnerio Acquajuolo* nuncupatus. Libella est ex Maximarum Familia.

Fig. 3. *Algæ* tenuifoliæ, seu, si mavis, *Graminis* species in saxo fissili candido, ejusdem cum præcedente loci natalis. Fortassis non longè à Veritatis semita aberro, si huc traxero *Phyciten Plinii Hist. Nat.* L. 37. c. 10. ita dictum ab *Algæ* Figura: vel etiam *Dendritas* latiores, qualem delineari curavi in Misc. Nat. Cur. Dec. III. Ann. V. & VI. App. p. 59. Imò verò communissimos nostros Dendritas *Phycitarum* nomine insigniet, qui Icones eorum conferet cum *Fuco maritimo Rorismarini foliis dentatis. Boccon. Museo Fisic.* p. 268. Ad præsentem Figuram pertinent forsan *Algæ tenuifoliæ* Luid. p. 108.

Fig. 4. *Hordei* Spica immatura coloris fusci seu nigricantis in Lapide fissili griseo, ex Fodina S. Andreæ Sylvæ Hercyniæ, *aus St. Andreas Stollen am Hartz*, memorata & depicta à Clariss. atque Consultiss. Dn. *Gothofredo Mylio Saxon. Subterr.* pag. 15. Coincidit Spicæ hujus conditio immatura tempori verno ad æstatem vergenti, quod hactenus indicârunt Spica Frumenti Tab. I. & *Libellæ Tab.* hujus V.

Fig. 5. *Filicis* species in saxo *Farringdonensi* Angliæ, communicata ab amicissimo meo *Woodwardo.* Conferri potest cum *Filice*, cujus Iconem dat *Plukenet. Amalth. Botan.* Tab. 406. Fig. 3.

17 Fig. 6. Atrofusci coloris Planta in saxo fissili candido ex *Bolga* valle Agri Veronensis communicata ab Amico certissimo, simul atque desideratissimo, *Vallisnerio.* Respondet ferè, imò, dicat quis, examussim, Icon *Scorpioidis montani.* J. B. II. 899. *raræ Plantæ, montiumque solitudinibus inaccessis tantùm familiaris*, Ignotæ, ut videtur, ipsis βοτανικωτάτοις *Joh.* & *Casp. Bauhinis*, nec nisi ex Hist. Lugd. cognitæ. Tantò proin rarius erit nostrum hoc Lapidi impressum Diluvianæ Inundationis monumentum, si nec mihi, nec ullis fortè Botanicis modernis, notum est Vegetabile ἀνάλογον.

Fig. 7. Non minùs rarum est fatalis illius Catastrophes μνημόσυνον, Piscis fossilis elegans ex eodem loco natali, ejusdem Amici donarium, quod figurâ integrâ, pinnis, caudâ, *brachio utrinque extenso in medio ferè corpore, magis tamen versùs anteriora*, adeò exactè convenit cum *Guaperva Brasiliensibus Marggravii, The American Toad-Fisch*, descripta in serie *Piscium cartilagineorum oviparorum* ab Ill. *Francisco Willougby Histor. Pisc.* Lib. III. cap. 3. p. 90. Ut Iconem ipsam, quæ extat Tab. O. 1. n. 4. Lapidi nostro impressam dixeris. Quomodo autem rara hæc Ranæ Species ex America in oras Italiæ fuerit delata, vel an alii quoque Pisci Maris Mediterranei, vel Adriatici incolæ congruat, meum nunc non est determinare. Habeant alii etiam, quod indagent.

Fig.

TAB. VI.

Celeb.mo Johanni Woodwardo Med. D. Phys. in Colleg. Gresham. Prof. Colleg. Medicor. et Societatis Reg. Anglicæ Membro.

Fig. 8. *Folium* Plantæ in oblongâ figurâ rotundatum ex eodem Loco natali.

Fig. 9. *Filicis* videtur ſpecies foliis longis duodecies pinnatis ſeu conjugatis, impari claudente extremum ſcapum; Iconem tranſmiſit *Valliſnerius*, qui Lapidem ipſum poſſidet, eodem cum præcedentibus loco depromptum.

TAB. VI.

Heic, in Tabulæ VI. proſpectu, aperit ſe campus Naturæ in Philoſophorum opprobrium ludentis jucundiſſimus, campus difficultatum contra Hypotheſin noſtram patentiſſimus. Hîc habent, quod Naturæ pictrici, formatrici exprobrent Vegetabilia Poëtæ illud

crudelis, Tu quoque
Falſis ludis imaginibus.

Inveniunt hîc & clypeos, & arma, quibus ſeſe defendant, & adverſarios oppugnent, quotquot Plantas Lapidibus impreſſas pro Naturæ luſibus aſpiciunt: Habent heic Aſyla Archæiſtæ, Ideiſtæ, Scholaſtici, alii, qui ſplendidos Titulos reali Philoſophiæ præferunt, ac præfigunt. Cur enim, quæſo, non proferat Natura Plantas, Folia, Flores, Piſces, Inſecta, quæ Arbuſta, Dumeta integra, in Marmoribus Florentinis inſuper Saxa, Flumina, Ædes tam affabrè pingit, ut omnem Topiariorum Pictorum artem eludat? Si opus integrum, cur non & partes? Si omnia, cur non ſingula? Si majus, cur non minus? Digna omninò eſt hæc materia, quæ penitiùs excutiatur, vel ut diſcrimen pateſcat inter Plantas Diluvianas, & generaliori alio Naturæ ludentis mechaniſmo productas falſas Herbarum imagines, atque per has æquè ac illas Potentiſſimi Creatoris ubique præſens Sapientia mentibus Hominum ſiſtatur celebranda. Lapis, quem curioſorum contemplationi ſubjicio, deſumtus eſt ex curioſo, non minùs quàm docto, *Saxoniæ ſubterraneæ* Specimine, cujus elaborationem felicibus auſpiciis, licet infelicibus temporibus, in ſe ſuſcepit *D. Gothofredus Mylius*, Lipſienſis. Vocatur communiter *Dendrita*, Δενδρίτης, à δένδρῳ, quia Arborum figuram in ſuperficie exhibet. Germ. *Baumſtein* in *Spener. Muſ.* pag. 91. Metallifoſſoribus *Suhlenſibus*, in quorum Fodinis & hoc ſpecimen ſanè pulcherrimum, non figurâ duntaxat, arbuſcularum magnitudine, ſed & colore flaveſcente, Locum 18
natalem accepit, *Blumen*, Flores dixeris metallorum ſubjacentium, quorum hæ arbuſculæ topiariæ ſint veluti vaſa capillaria, explicante ita Foſſorum mentem laudato *Mylio* p. 58. Apud *Ferr. Imperat. Hiſt. Nat.* Lib. XXIV. p. 578. vocatur *Pietra imboſcata*

ta, Pietra naturalmente delineata in figure dè boſchi: item *Pietra di Sinai*, quòd ex monte *Sinai* aſportari vulgò credatur, quamvis non inficias eam, poſſe in monte Sinai extare id Lapidis genus, adeòque appellari *Dendritas Sinaiticos:* teſtatur ſanè celebris ille Itinerator *Monconiſius Voyag.* T. I. pag. 238. ſe in deſcenſu ex monte Sinai Dendritas reperiſſe. An huc pertineat *Dendrites Plinii Hiſt. Nat.* L. 37. c. 11. ubi *Dendritide alba defoſſa ſub Arbore, quæ cædatur, ſecuris aciem non hebetari ſcribit*, determinare non audeo, quandoquidem nullam figuræ deſcriptionem addit Hiſtoriographus. Certiùs aſſerimus, referendum huc eſſe *Dendrachaten Plin.* L. 37. c. 10. qui *velut arbuſcula inſignis*, licet materia Achatæ ſit nobilior vulgari ſaxo, vel Marmore, in quibus communiter conſpiciuntur Dendritæ. Attendimus hîc ad figuram, non ad materiam. *Orpheus* non unâ ſed pluribus arbuſculis eum inſigniri canit, adeò ut viridarii ſpeciem vel nemoris præ ſe ferat: Verſus hi ſunt, quibus Lapidem deſcribit.

Εἰ καὶ δενδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χερὶ πέτρης,
Μᾶλλον καὶ τέρποιτο Θεῶν νόος αἰὲν ἐόντων.
Δένδρεα γὰρ μάλα κατόψεαι ὡς ἐπὶ κήπῳ.
Ἀνθεμόεντα κλάδοισιν ἐπασσυτέροις κομόωντα.
Τοὔνεκα οἱ καὶ φῶτες Ἀχάτῃ δενδρήεντι
Θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' Ἀχάτου
Ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι.

Jungo verſionem *Andreæ Chriſtiani Eſchenbachii*, p. 203.

Si in manu geſtaveris fragmentum Lapidis Dendrachatis,
Deorum immortalium valde animus delectabitur.
In quo arbores multas conſpicies, velut in horto
Florente frequentibus ramis frondente.
Idcirco ei homines Achatis arboreſcentis
Cognomen impoſuerunt, quoniam partim ſimilis eſt Achati,
Partim verò ſpeciem præbet hirtæ ſilvæ.

Hæc Orphica deſcriptio Δενδρίτου, vel δενδρήεντος Ἀχάτου *Salmaſio in Solin.* pag. 94. planè convenit cum eo, quem *Plinius* l. c. ait in India repertum nemoris ſpeciem reddere. *Et in India inventæ contra eadem pollent & aliis magnis miraculis. Reddunt enim ſpecies fluminum, nemorum & jumentorum.* Hæc quæ nemoris ſpeciem reddit, Orphei δενδραχάτης αὐτόχρημα eſt, qui λασίης ὕλης δέμας expreſſum oſtendit; Quæ & δενδρόφυτος πέτρη eidem dicitur, & δενδρήεις Ἀχάτης. *Camillus* etiam *Piſaurenſis*, teſte *Dalechampio*, Achaten ſe teſtatur vidiſſe, *in cujus planitie ſeptem Arbores delineatæ conſpiciebantur.* Hodie hæc Achatum genera non ſunt rara nimis, quin in *Indoſtanenſibus* montibus circa *Suratam Indiæ Orien-*

Orientalis ſatis familiaria, Belgiſque ſub Titulo *Boomſteenties*, *Boomties Achates* ſatis nota. Pulcherrimam ſeriem exhibet Tab. LV. & LVI. ad *Rumph. Amboinſch. Rarit. Kamer.* pag. 287. Aſt ex præſenti *Dendritarum* Familia non ſejungi duntaxat meretur ὁ Δενδρίτης λίθος, *Corallii* Synonymon in *du Freſne Gloſſario* 19
Græcitat. Sed quoque *Dendritis Calapparia*, & *Dendritis Arborea*, *Meſtica Caju* dicta, Lapides in Arborum Indicarum Truncis, reperiundi, quorum ille deſcribitur in *Rumph.* p. 321. hic p. 323.

E contrà ad Synonyma Lapidis noſtri Dendritæ reduci debent, *qui Ericeta repræſentant* ap. B. *de Boot. Gemm. & Lapid.* L. II. c. 285. Incolis pagi *Somberg* prope *Wurzburgum Waſſerſteine*, quia ſub aquis naſcantur, vocati. *Lapis artificioſâ cælaturâ in figuram Abrotani plantæ effictus:* item *Lapis Naturæ vi affabrè efformatus in figuram & Typum nemoris. Calceolar. Muſ. Sect.* III. pag. 419. 420. forte etiam *Lapis fiſſilis, per quem diſcurrentes venæ ex argilla cinerea delicatiùs lapideſcente arborem coralli inſtar patulam in ramos hinc inde diffuſos repræſentant*, pro quibus tamen ſculptor perperàm figuras hominum pinxit. *Bauh. Hiſt. Font. Boll. de Lapid.* pag. 4.

Non de nihilo eſt Synonymorum hæc ex variis locis congeſtio, conjungendorum conjunctio, ſejungendorum diviſio. Non exiguam creat Mineralogiæ ſtudioſis nominum in eadem re multiplex confuſio, & optandum omninò eſt, ut, quod in Botanica immortali ſuâ laude præſtitit ὁ χαριέστατος *Caſp. Bauhinus*, in Mineralogia ſuſciperet alius, cui quidem Regnum hocce cum ſuis Incolis, Provinciis, Urbibus, Pagis, Sylvis, Montibus, Vallibus, Fluminibus eſt perſpectum.

Verùm enimverò non ſubſiſtimus in Cortice hoc Onomatologico, nucleum intus quærimus, ætiologiam ipſam, modum generationis hujuſmodi figurarum, idque per viam variarum obſervationum, tum in Dendritis, tum alibi, obviarum.

Obſervat *Imperatus* l. c. quòd ſi igni imponatur Dendrites, brevi evaneſcat pictura, relicto Lapide ſimplice & nudo, picturâ ſuâ orbato, qui adeò ſit tenax, & igni invictus, ut diutiſſime vim ignis ſuſtineat, abſque quod calcinetur, imo continuata ignis actione in vitrum abeat. Nec omittenda ſunt, quæ Ill. D. D. *Lucæ Schröckio* Acad. Imperial. Nat. Curioſ. Præſidi perſcripſit ὁ χαριέστατος *Schulzius* Breslavienſis Medicus, quòd *nigredo a Lapide recenti abraſa, & carboni ignito injecta fumum & odorem bituminoſum ſpargat: Ipſe verò lapis, ſi fruſtulum ejus purum, & nigredinis hujus omninò expers igniatur, nec fumet, nec odorem ullum ſpiret.* Patet hinc omninò, Tincturæ illius nigræ, quâ Lapides cæterà albidi vel

D cine-

cinerei, pinguntur, materiam aliam esse à materia Lapidis ipsius, & quidem illam hac esse subtiliorem, mobiliorem, fluidiorem, quia poris solidi corporis ab igne reseratis illa, sive particulæ magis volatiles, spirituosæ, sulphureæ avolant, relictâ massâ Tincturæ experte. Et esse quidem Tincturam hanc sulphureæ, bituminosæ naturæ, patet tum ex odore bituminoso & fumo, quem igni injectus Lapis de se spargit, tum ex loco natali. Memorabile quippe, quod *Schulzio* retulêre fossores, *se dum puteos in profundum agunt, strata plura Lapidis fissilis reperire, in nullo verò earum figurarum hujusmodi quidpiam conspici, nisi in ultimo, cui vena Lithanthracum immediatè subjacet.* Salinæ vitriolicæ imo & Martialis naturæ esse tincturam perhibet *Buttn. Rud. Diluv.* p. 125. & insuper observat corrosam passim lapidis materiam, ubi Tinctura confluit copiosa. Confirmat hæc observatio conjecturam Cl. D. *Liebknecht*, Literis d. 8. Ann. 1715. ad me datis, exhalationibus metallicis picturas adscribentis, cui equidem non effragor, si effluvia hæc intra Lapidum strata fluido alii commisceri addat: nam ex arbuscularum & ramorum haud confusa regularitate fluido alicui, non siccis exhalationibus figuras arcessendas esse autumo. Ita quoque fissilia varia, exprimentia figuras plantarum, deprehendi in Carbonariis Anglicis tegulæ cuidam nigræ impressas, quæ ad superficiem Carbonis proximè adjacet, scribit *Cambden. Brittan.* Edit. Londin. 1695. pag. *692.* Ubi verò per hanc Ignis torturam non evanescunt picturæ, quod mihi Dendritam Pappenheimensem igni per bihorium ferè committenti accidit, cogitandum est, esse Particulas Tincturæ volatiles ita cum terrestribus alcalicis fixatas, ut ab earum compedibus vix liberari queant. Quod Imperatus memorat de evanescente per ignitionem Tincturâ, id quoque mihi accidit Adian-
20 tum fossile Silesiacum prunis exponenti, ut evanuerit nigredo, ast remanserint figuræ ipsius impressæ vestigia. Quòd verò Dendritæ adeò tenacis sint & compactæ substantiæ, ut igni maneant invicti, inde concludere licet, esse eorum substantiam valde homogeneam, in minimis partium constituentium superficieculis applicabilem, quam homogeneitatem, vel ipse fissilium saxorum parallelismus, sæpe ad ἀκρίβειαν Mathematicam exquisitus, homogenearum partium simul subsidentium Index certissimus, comprobat. Ubi varii generis particulæ in eadem massa miscentur, ibi facilitatur calcinatio, quia ignis illarum massularum vicinitatem turbat, minima sua spicula in eas frequentiùs ac impetuosiùs impellendo, & has eousque succutiendo, donec contiguitatem ac cohæsionem mutuam derelinquant, hincque quod hactenus

nus compactum & tenax, porosum, & friabile evadat corpus, vel in pulverem collabascat, sicuti Calcinationis actum optimè explicat Celeb. *Bohnius Diss. Phys. Chym.* XII. §. 4.

Solent *Dendritæ* semper solas Arborum & Fruticum ramificationes, prout ex longinquo spectantur, à Pictoribus miniato vel punctulato opere (*en miniature*) exprimuntur, repræsentare, nunquam flores, vel semina, vel fructus, nec etiam folia, prout visui propiùs admota sese offerunt. Ex hujus Phænomeni consideratione statim patet, non esse has arbuscularum imagines ipsas arbusculas, quæ extiterint aliquando, petrefactas, nec etiam Fruticum impressiones in molliori adhuc Lapidis superficie factas, nam sic exprimerentur non nudi ramuli, sed ipsa florum, foliorum, fructuumque adessent vestigia, imò conspicerentur folia non opere miniato, prout è longinquo aspectantur frondes, sed, uti suprà in Diluvianis Plantis vidimus, in naturali sua extensione, cum pediculis & fibris, atque sic distinguerentur facilè Plantæ vel Arbores unæ ab aliis. Vel inde constat, non eodem modo produci has Plantas in Lapidibus depictas, quo progerminant è Terræ gremio Vegetabilia. Qui Ideas sui pictrices in scenam proferunt, ii fateantur necesse est, transvolâsse potiùs ex Pictoris alicujus Topiarii cerebro in saxa fissilia, quàm ex ipsa Natura. Eadem cujusvis alius Principii Plastici, quod tanquam operativum produci posset, ratio & imitatio est.

Qui Dendritarum figuras potiùs conferret cum Ericæ, Abrotani, Musci Iconibus, atque sic hos ipsos suffrutices, ac Plantulas à subversionibus Terrarum, Inundationibus Aquarum &c. delatas diceret inter Lapidum fissilium strata, atque his utrinque impressas, vel ab Ideis Musciformibus ibi delineatas; hunc Tyro quivis Botanicæ facilè confutabit. Qui enim vel primis attigit digitis scientiæ hujus limina, enuntiare poterit, quanti laboris, industriæ, dexteritatis opus sit, Herbarium vivum, ut vocant, conficere, foliola singula, quæ, si recentia & succulenta fuerint, facilè confunduntur, si sicciora, corrugantur, evolvere, explicare, ut distinctè conspici, & in figura expansioneque naturali considerari queant, & ad primum Dendritæ alicujus obtutum statim, & verè quidem, judicabit, aut adfuisse summam Artis industriam, Plantam ipsam inter binas laminas fissiles collocantem, digitorum apices valde acuminatos, foliola explicantes, & cuncta ita disponentes, ut ne minima quidem facta fuerit ramusculorum vel intricatio, vel confusio, vel intersectio, aut, quod potius mihi videtur, productas esse has figuras ex motu fluidi alicujus inter duo solida inclusi, compressi & sese inter illa

diffundentis. *Kircherus Mund. Subterr. Lib.VIII.* pag. 37. quadruplici modo figuras Lapidibus imprimi posse scribit. 1. *Casu & fortuitò, ut nubes, naves, montes, urbes, Castella, Cruces, Literas Alphabethicas, figuras Mathematicas.* Exemplo possunt
21 esse Marmora Florentina. 2. *Ex dispositione terrenæ substantiæ, intra quam tanquam intra formam receptus humor tinctus tandem spiritu lapidifico in eam figuram, quam terrenæ substantiæ matrix refert, induratur, ut Pisces in Ichtyite.* Clariùs potuisset eloqui modum hunc per impressionem corporis alicujus solidi in materiam mollem, quæ moduli vice subjicitur. 3. *Ex aliquo singulari accidente, quo figuræ in Lapidibus nunc in hanc, nunc in illam figuram emergunt.* Quomodo hoc accidens à casu fortuito differat, scire desidero; vel, an accidentia dentur singularia, alia universalia? 4. *Cœlitum præsertim figuras ex dispositione Divina.* Quadrat hic non nobis, sed iis, qui cœlitibus eorumque miraculis ad superstitionem usque nimiùm tribuunt. Pro arbuscularum nostrarum Iconibus explicandis eligit *Kircherus* tertium modum ex recensitis, hancque fovet opinionem, quam propriis ipsius verbis p. 40. reperiundis exponam. *Cùm in terra*, inquit, *lapidescenten variarum stirpium Plantarumque pulveres insint, in quibus unà cum exiguo calore nescio quid spermaticum adhuc inest, quod in Lapide adhuc molli materiem nactum utcunque ad id aptam, cùm Plantarum substantiam ex ea constituere non possit, id quod potest, id est, solas in materia Herbarum imagines, plastica facultate, quæ seminali virtuti aliquo modo inexistit, depingit.* Perbella Philosophia, quæ pari passu ambulat cum Facultatibus Scholasticorum formatricibus, cum Vi Plastica quorundam Recentiorum, cum *Eduardi Luidii* Ideis, quas hoc nobili Titulo donare nondum audet pag. 134. *Lithoph. Brittan. Ichnograph. Dico*, inquit, *suspicari me, qui ex mari feruntur vapores, & formâ pluviæ aut nebularum superiora Terræ strata ad requisitam altitudinem pervadunt, testaceorum & multorum seminio sæpiùs imprægnari: atque exinde pro data seminii portione, & pro matricis congruentia, formari aliàs Pisces integros, aliàs eorum tantùm lineamenta: aliàs dentes, mandibulas, vertebras, aut alia ossicula, atque inter crustacea nunc integra animalia, quandoque eorum articulos; inter Testacea nonnunquam univalvia, & sæpiùs bivalvia. Idem quoque imaginabar de origine foliorum mineralium, notandum enim, ea ut plurimùm folia esse dorsiferarum, Muscorum, aliarumque Plantarum, quas minùs perfectas vocare solemus: quarum semina cùm adeò sint minuta, ut nisi Microscopio utamur, visum fugiant: tanto faciliùs aquâ absorpta in*

in Terræ penetralia devehuntur. En quàm paucis Lineis abſolvi, ſcilicet! queat integra Lapidum omnis generis figuratorum geneſis! En oraculum, quod omnem ſcrupulum eximit! inſignem *Kircheri*, qui *ſpermaticum quid* reſiduum agnoſcit, Commentarium! Democriti Puteum, ubi arcana Generationis delituerant, apertum! *Ecce volant*, animarum inſtar illarum ex Purgatorio redimitarum, Ideæ omnis generis Animalium & Vegetabilium, Ideæ vel rudimenta non integrorum duntaxat corporum Animatorum, Piſcium, Avium, Inſectorum, Muſci, Polypodii, ſed ſingularum quoque partium, Foliorum, Florum, Spinarum, Ideæ Idearum, cur non addiderimus fibrarum, Sanguinis, Lymphæ! Quis non audito tam egregio Syſtemate admiratione percellitur, ſtupore corripitur? Quis non volare ſibi videtur Atomos illas Epicureorum, qui fortuito ſuo occurſu Mundum primitùs efformârunt! Quis mirabitur, ſi hîc ex gremio Terræ benigno Fungorum ad inſtar propullulent capita, brachia, crura, oculi, caudæ, fructus, flores, folia ſine Truncis? Quis, quæſo, non videt innumeras circa hoc Syſtema difficultates, circa Idearum harum exiſtentiam, quæ nullibi niſi in Cerebro Authorum ſuum inveniunt fundamentum; circa horum rudimentorum perfectionem & imperfectionem; diviſionem in alia rudimentula (ſit venia verbo) minutiora; circa eorum volatum ſine alis: circa inſinuationem in Terræ, Lapidumvè poros, circa eorum expanſionem in integra folia, integras Plantas, integros Piſces, cum ſuis ariſtis, pinnis, carnibus? Longum nimis foret hæc omnia diſcutere, imò vix operæ pretium, longum nimis, figmenta hujuſmodi, quæ nec ingenium ſapiunt, nec Phænome- 22
nis Naturæ experimentisvè reſpondent, recenſere; perſpectâ veritate noſtræ Hypotheſeos patebit quoque aliarum falſitas. Penes Lectores ſtet judicium.

Notabilis eſt, & una ex præcipuis *Dendritarum* circumſtantiis, quòd ita juxta invicem exurgant arbuſculæ, ut nulla aliam impediat, una alteri cedat, nullus ramus, vel ramuſculus, alium permeet, vel interſecet. Putaret quilibet, materiam fluidam inter lapidum fiſſuras compreſſam, atque ſuper eorum plana effuſam, non poſſe tam ordinatè & diſtinctè moveri, quin vel totam inundet ſuperficiem, eamque ſic uno eodemque colore tingat, vel ſaltem confuſas ſine ordine pingat maculas, non diſtinctas fruticum icones: difficultatem auget, quòd ne duo quidem rivuli, utut propè juxta invicem effluentes, curſus ſuos commiſceant, ne duæ quidem arbuſculæ, ne ramuli duo quidem invicem confundantur, licet interſtitia tam exiguæ ſint latitudinis,

ut vix oculis discerni possint. Hoc scrupulo menti meæ jam olim oblato statuebam fluxum perennem materiæ subtilis per singulos corporis porulos, quæ jugi suo per corpus etiam solidissimum transitu non solùm confluxum atque miscelam fluviorum prohibeat, sed & ipsam fluidi tingentis ramificationem determinet, & latitudini æquè ac longitudini singulorum rivulorum leges quasi & terminos figat, quos transgredi non possit. Magnam vim esse fluidi permeantis exemplo longitudinis filorum evincit *Stenon Prodr. Diss. de Solid. intra Solid.* pag. 65. quæ circa Magnetis poros è Ferri limatura exurgunt, non solùm, quando eadem limatura Magnetem proximè contingit, sed etiam, quando intercedens charta à Magnete illam dividit: cui observationi nixus idem Author pag. 66. & 100. Crystalli incrementum per appositionem materiæ certis solùm crystalli faciebus, figurationem & erectionem Salium volatilium, alembici collo adhærentium, aliàque id genus Phænomena permeanti fluido subtili adscribit. Verùm insufficientiam hujus ratiocinii declarat simul atque viam ad veritatem pandit Experimentum facile, vel pueris notum, quo bina marmora polita, vel Lapides fissiles læves, super invicem, oleo vel Aqua interfluente, triti, easdem prorsus, quas in Dendritis videmus, arbuscularum figuras exprimunt, & cum hac quidem notabili circumstantia, quòd & hîc nulli ramuli alios intersecent, ne vel minimi quidem oculis vix ampliùs visibiles, quos artificio obtinebis, si trituram, quæ initio, copiosiori existente fluido, crassiores sistit arbusculas, continues, donec fluidum sit quantitate minus, & pluribus terreis particulis intermixtum: Hîc, utrobique, idem prorsus adest effectus, quid impedit, quò minùs eandem statuamus causam. In Marmorum lævigatorum experimento quamdiu Tabulæ cohærent, fluidum æqualiter pressum sese æqualiter super Tabulas expandit, nullaque certa prodit figura: Verùm diductis ab invicem Tabulis fluidum inter eas medium, præsertim si oleosum sit, atque tenacius, elevatur simul, formanturque ex cohæsione partium extremi primùm ramuli, hinc ex pluribus confluentibus Trunci coralloidis instar ramosi, quorsùm scil. fluidi hîc ibi elevati portio sese concentrat. Observari & hoc meretur, quòd ramificatio semper incipiat ex ea parte, ex qua fit Tabularum abinvicem diductio. Si hæc fit supernè, Truncus ab imo ramos suos expandit sursùm: si Tabulas diducam inferiori, quâ cohærent, parte, Truncus sese ramificat deorsùm. Et sic vel dextrorsùm, vel sinistrorsùm, arbusculas formare poteris pro lubitu. In Terræ visceribus, crustâve superiori postquam subsedit resoluta

luta in pulverem massa, formavit ex Strata parallela, mollia primùm sive lutosa, posteà indurata, quæ ipsa nunc sunt Marmora, saxavè fissilia hîc ibi arbuscularum figuris pulchrè exornata, Dendritarum nomine venientia. Dubium nemini ampliùs superesse potest, Dendritas eodem prorsus modo ab interfluente in stratis fluido figuratos fuisse, quo arbuscularum in Tabulis lævi- 23
gatis icones: Atque ex situ Arbuscularum, quoniam Trunci semper in Lapidis marginibus, vel fissuris Lapidum, sunt conspicui, ramis hinc ad Tabulæ medium, ut in Tabulæ præsentis Dendrita, directis, inferri simul potest, saxorum fissilium invicem incumbentium medium vel densius esse, sive compactius, & proin in altitudine contractius, marginibus, vel saltem priùs, condensatum. Imò verò hinc formari potest universalis Regula. *Ubicunque in fissili quodam saxo arbusculæ conspiciuntur miniato veluti pictorum opere pictæ, quarum ramuli omnes abinvicem sunt distincti, neque ulli alios intersecant, ibi generatio debetur interjecto fluido.* Juxtaponenda huic est sequens, ex Tabulis præcedentibus efformata. *Plantæ integræ, earumve Partes, folia cum suis venis, flores, Fructus in Lapidibus expressæ, tales quoque extiterunt olim, Vegetabili sic Regno accensendæ.* Quæstio duntaxat est de modo, & tempore, quo hæc Vegetabilia fuerint in hæc, ubi inveniuntur nunc, aliena loca delata. Conformis est huic effato Prop. II. *Stenon.* lib. cit. pag. 25. *Si corpus solidum alii corpori solido non modò quà superficiei conditiones, sed etiam quà intrinsecam partium, particularumque ordinationem, per omnia simile fuerit, etiam quà modum & locum productionis illi simile erit*, quâ acutissimus Author Testacea, Crustaceavè fossilia, Pisces, horumque Dentes Animali Regno vindicat, Mineralique demit.

Contingit aliquando, & quidem in ipso præsentis Tabulæ Lapide, ut super arbusculas origine priores, & emarcidas quasi, proindeque flavescentes, aliæ exurgant recentes nigricantes, ut hîc pulchro certè spectaculo ipsa Natura Naturam imitari videatur. Pro hujus phænomeni ratione statuenda est temporis ratione prioris & posterioris diversitas, & adscribenda illi genesis foliorum flavescentium & quasi marcescentium, quia situ sunt inferiora, huic productio foliorum recentium illis superinductorum. Ut autem hæc distinctiùs intelligantur, supponendum, fluidum arborificum inextitisse ipsis Lapidum poris, atque exudare; vel potiùs exprimi à constrictione pororum, quæ consolidationem Lapidis necessariò comitatur, ex ipso Lapidis fissilis corpore; vel aliunde in Strata hæc, Dendrite jam formato, affluere. Quando

ita poſt aliqualem & primam pororum conſtrictionem, ab expreſſione prima fluidi, fuit producta prior ſeu inferior arbuſcularum ſeries (ita ut etiam hæc pictura exiccata fuerit) nova fit à frigore vehementiori, vel alia cauſa, ejusdem Lapidis nondum plenè compacti ſeu conſolidati conſtrictio, tunc materia tingens fluida, in poris reſidua, de novo exprimitur, atque pro ratione ſitus vel priſtinarum arbuſcularum faciem denuò inundat, vel ſuper nudam quampiam, nec dum tinctam faciem ſeſe effundit: Idem poteſt accidere ex fluido affluente, nec poris Lapidis expreſſo: quòd autem Tinctura prior coloris ſit flaveſcentis, non atri & vividi, ſicut poſterior, ejus ratio deſumi poteſt ab illius majori tenuitate, fluxilitate, faciliori ab halitibus ſulphureis aliisque ſurgentibus mutatione, hujus verò ſtatu fixiori, craſſiori, durabiliori.

Sunt radices, vel imi trunci, arbuſcularum in ipſis Lapidum commiſſuris, ſive, quod idem eſt, incipiunt ſeſe expandere Fruticuli hi à Naturâ depicti ibi, ubi fiſſiles Lapides alios contiguos in ſua craſſitie tangunt. Concluſimus hinc jam ſuprà, denſari priùs mediam Lapidis partem, & nunc inferimus, fieri Dendritas per expreſſionem fluidi cujusdam ex ipſius Lapidis ſubſtantia, quod poſteà ſuper externam ejus ſuperficiem ſeſe diffundat, & quidem fieri exudationem illam fluidæ Tincturæ per craſſiorem & breviorem Lapidis fiſſilis diametrum, non per longiorem ſeu
24 ſuperficiem ampliorem, qua in fiſſuris ſe invicem tangunt, ſive in planitiebus ſuis ſtratorum ad inſtar ſuperimponuntur: atque hinc inſuper colligere facile eſt, fieri expreſſionem illam fluidi tingentis ex poris Lapidis per conſtrictionem pororum in duabus maximis, invicem parallelis, ſuperiore una, inferiore altera, à frigore, pondere ſuperincumbentium ſtratorum, inductam. Arguit hoc ipſum Corticis Terræ geneſis, ex ſtratis ſuper ſtratis compoſitio, vis gravitans in perpendiculari linea ſe exerens, effectum ad latera, ubi minor eſt reſiſtentia, exercens. Poteſt idem Phænomenon concipi, ex hypotheſi fluidi aliunde in ſtratorum interſtitia affluentis.

In ſingulis lapidum fiſſuris novæ obſervantur picturæ, novæ conſpiciuntur fruticum & arborum icones, & quidem eodem in duabus ſibi contiguis ſuperficiebus. Phænomeni hujus conſideratio anſam dat cogitandi, quòd 1. à cauſa conſtrictoria pluribus vicinis ſtratis inducta è ſingulis exudet fluidum tingens. 2. Fluida duo ex duobus contiguis ſtratis expreſſa, & ad idem interſtitium effuſa, ſeſe conjungant, & eandem ſimul viam ineant. 3. Si vel ex unico contiguorum ſtratorum ſeu vicinorum Lapidum fiſſilium exudaret fluidum, hoc inter binarum ſuperficierum anguſtias

com-

compreſſum utrique ex dictis ſuperficiebus contiguis Tincturam eandem impertiet: Sicuti videmus poſt diſruptionem duarum Tabularum, è Lapide fiſſili nigro politarum, oleo vel Aquâ priùs illitarum, & ſuper invicem tritarum, easdem arbuſcularum effigies in utriusque Tabulæ ſuperficie exprimi.

Sunt Dendritæ, quorum Tinctura arborifica totam Lapidis craſſitiem penetrat, ita tamen, ut in ſola ſuperficie prima diſtinctas arborum icones repræſentet, quales ſunt Pappenheimenſes: hi enim ſi poliuntur, ſenſim ſenſimque obſcuriores evadunt, atque ſic eam, quâ ſuperbiebant anteà, pulchram picturam, in maculoſum neſcio quid transmutant, vel prorſus amittunt. Alii è contrà, ut Dendritæ Hetruriæ, & Dendrachatæ, quò plùs poliuntur, eò prodeunt in figuris arbuſcularum diſtinctiores, atque propterea politi capſulis vel ciſtulis ornandis egregiè inſerviunt. Alii tandem Lapides in ſuperficie duntaxat figuras oſtentant, quibus abraſis ne veſtigium quidem ullum effigiei arboreæ comparet. Horum Phænomenorum attenta conſideratio anſam dat cogitandi de æqualitate vel inæqualitate materiæ, quâ Dendritarum Lapides conſtant, uti & de tempore ac gradibus conſolidationis: notum quippe eſt ex Mineralogia generali, Lapides etiam ſolidiſſimos ſi ſecundùm Naturæ Leges producti ſint, è fluido productos eſſe, vel quaſi fluido, ut etiam hanc Prop. III. ſuis de *ſolido intra ſolidum* meditationibus in *Prodr. Diſſ.* præmittat *Stenon.* Et ſanè, niſi hoc effatum verum foret, nemo unquam ſibi poſſet concipere Dendritarum figuras ſolidum Marmoris vel Achatæ corpus penetrantes & permeantes, ut vel ex hoc ſolo Dendritarum aſpectu veritas Propoſitionis Stenonianæ abundè pateat. Prout materia ſolida Lapidis, ſive arenulæ, ſunt craſſiores & rudiores, uti pro ſolutione primi ex recenſitis modò Phænomenis ſupponendum erit, non poterit Tinctura arborifica eodem totam maſſam lapideam permeare ordine, quin à jugi arenarum craſſiorum objectu à recta pororum via deflectat, ſicque inordinatam & maculoſam quamvis figuram inordinato ſuo motu deſcribat; imò ſæpe ſeſe perdat, antequam ad mediam uſque Lapidis materiam penetret, ut non mirum, in hoc Dendritarum genere, ſi poliantur, non ſolùm diſtinctas arbuſcularum Icones, ſed ipſam quoque Tincturam evaneſcere. In Dendrachatis verò adeſt materia magis æqualis, ſubtilis, arenulæ pulviſculorum in alcohol redactorum inſtar tenues, ut ita propter æqualitatem materiæ fluidum tingens, poſtquam ſeſe per ſu- 25
perficiem ſtrati exteriorem diffudit, ſeſe etiam inſinuando in poros fluidæ adhuc Lapidis maſſæ, perpendiculari ſemper & recto

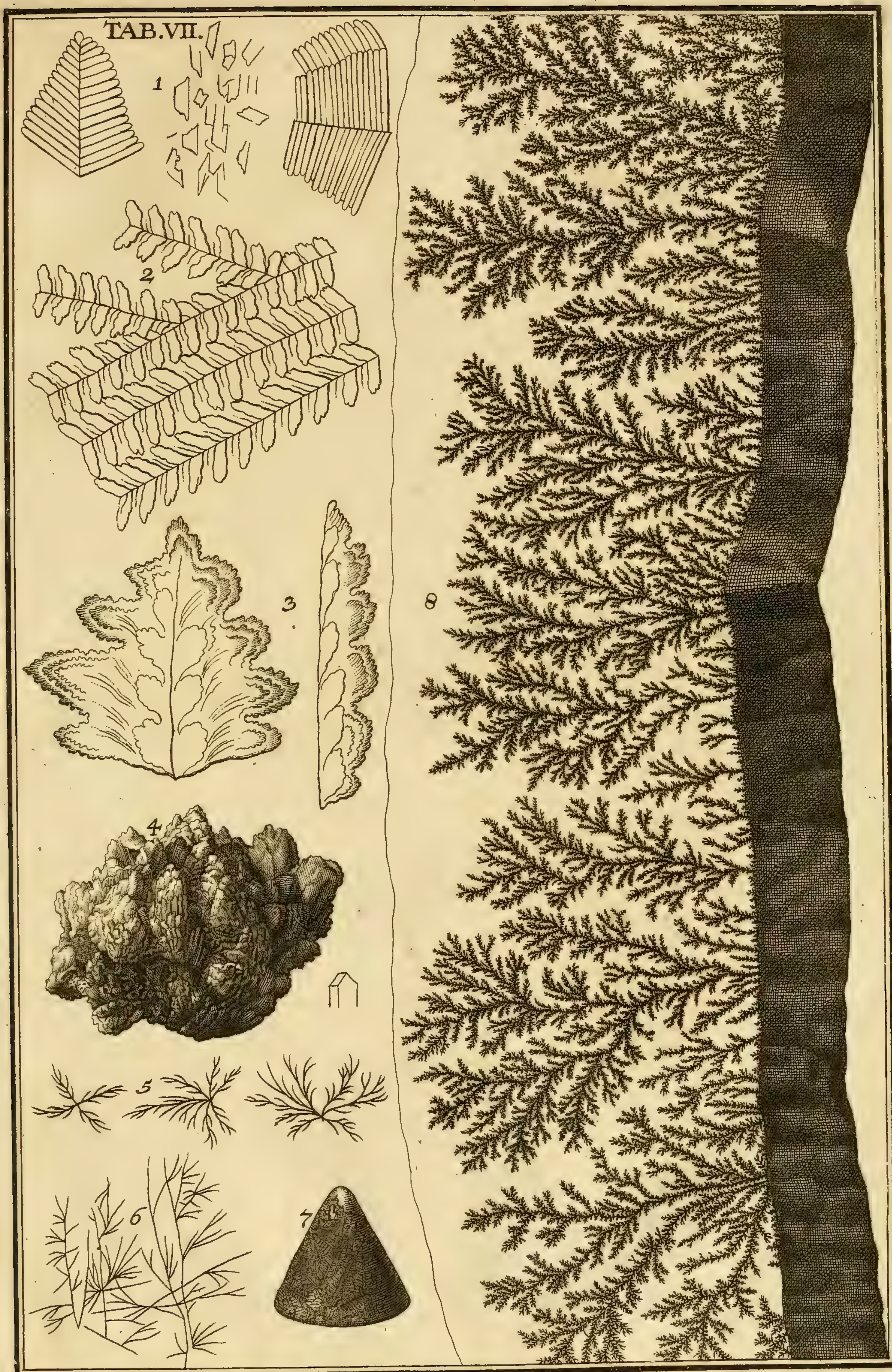
tramite incedat, absque quòd à particularum crassiorum objectu avia quærere cogatur, & hinc fit, ut consolidata hæc massa, quò plùs politur, eò nitidiores, & expressiores reddat arbuscularum imagines, licet in Dendritis Marmorum Florentinorum aliqua sæpe confusio oriatur. Pro illis tandem Dendritis, qui in extima duntaxat superficie pinguntur, statuendum est, fuisse productas arbuscularum in superficie exteriori imagines vel ex fluido tingente justò crassiori, ad ulteriorem insinuationem inepto, vel constructâ jam, & nimiùm consolidatâ Lapidis substantiâ: dum enim fluidum tingens à poris lateralibus fuit expressum, ut super externam effunderetur superficiem, potuit eodem tempore ita à causâ externâ constrictus fuisse lapis, ut ulteriori Tincturæ, quam dimisit, resorptioni factus fuerit ineptus.

Præbet tandem Dendritarum nostrorum consideratio argumentum novum pro amicissimi *Woodwardi* Hypothesi, quâ Terra, saltem exterior, fuerit dissoluta, ex subsidentia materiæ gravioris in Strata disposita, quæ postmodùm rupturâ suâ eam, quam præ oculis videmus, Terræ inæqualitatem pepererunt. Quis, quæso, Archeus, quæ Natura, quænam Ideæ, quæ rudimenta, quæ Facultates, qui halitus, potis sunt durissimam Achatæ alicujus, vel Marmoris substantiam, in statu quo sunt, penetrare, non duntaxat superficiem, sed ipsius quoque interna viscera pingere, & veluti arterias aut venas efformare? Superant hæc Rationis captum.

TAB. VII.

Decet hominem Philalethen, Veritatis in omni Historia amantem, non ea duntaxat, quæ omnium oculis sub veri specie irradiant, proferre, sed & dubia, falsa, ἐναντιοφανέα in scenam producere, ut ex collatione diligenti, ab omni partium studio remota, tandem in lucem protrahatur id, quod adeò sollicitè quærimus, Veritatis pretiosum depositum. Exemplo talis Inquisitionis sit Tabula præsens VII. in qua varia sisto Experimenta, Hypothesi meæ, apparenter saltem, adversa, quæ reticere facilè potuissem, utpote à me ipso facta, ingenuè tamen propalo, ut adversariis quoque innotescat animi mei candor, φιλαλήθεια, cui studeo, Laboresque meos unicè foveo, tum etiam dubia à veris, fucata à certis distinguantur, atque alii ad inquisitionem ulteriorem ejus, quod ego in incerto linquo, instigentur.

Fig. 1. 2. 3. Lusus Naturæ in *Glacie* exhibent: 1. quidem foliorum æmulas figuras, quas in congelata Aqua *Borraginis* destillata conspexi d. 23. Januar. 1704. Figunt crucem Philosophis ad-

Ill. Guilielmo Scherardo I. U. D. Nationis Anglicæ Consuli Smirnensi, Botanicorum Principi.

admirandæ ſanè in Glaciebus figuræ, nec fuit hactenus, qui genuinum, Philoſophiæ modernæ Mechanico-Mathematicæ conformem de illis protulerit conceptum. Confugiunt omnes ad principium aliquod univerſale, ſpirituoſum in Natura operans, DEO ſubordinatum, ad Archeum, Salia, eorumque vim actinobolicam, Salia Plantarum ſpecifica, quorum vires eò uſque exaltant Chymici, ut in *lixivio ex combuſtæ alicujus Plantæ cinere, vel ſale fixo parato, atque conglaciato, ſpeciem ſive Ideam ejusdem Plantæ in Glacie apparituram* perhibeant, memorante ex aliis Scriptoribus Ill. *Boyleo Tentam. Phyſiolog.* pag. m. 43. qui tamen *rem nullo ſucceſſu multoties tentâſſe* candidè, prout in more habuit, teſtatur. Nos in præſenti figura folia videmus, non 26 certè *Borraginis*, cujus fuit Aqua deſtillata, ſed, neſcio ipſe, cujusnam alius Plantæ, folia, alius, quàm Vegetabilis Regni, altioris, quale Meteoricum eſt, producta. Fibras videre putamus, & venas è ſcapo folii medio lateraliter prodeuntes parallelas, in quarum Philoſophica explicatione hæſit hactenus mens, obſcura caligine involuta. Hanc non quidem diſcutere, forſan tamen ad diſpulſionem præparare poteſt conſideratio Aeris compreſſi, ex Aqua glaciali proſilituri, à cruſta impediti, hinc paſſim ſecundùm ſuperficiei congelaſcentis longitudinem viam affectantis rectam, (quæ ſcapum medium folii efficit, & in omnibus hujusmodi conglaciationibus eſt conſpicua) porrò etiam è medio ſcapo ad angulos acutos evadentis, ſicque venas laterales efformantis. Multùm ſanè valere exiſtimo vim Aeris frigore conſtricti in Aqua ad congelationem diſpoſita, exitum hîc ibi per mediam ſæpe glaciei maſſam quærentis, & acuformes ſtricturas effigiantis; Hîc forte lux accendi poteſt geneſi obſcuriſſimæ canalium illorum, nunc cylindricorum, nunc quadrangulorum, qui in cryſtallis pellucidiſſimis aliquando conſpiciuntur, imò & varii generis & coloris acuum, pilorum, graminum, in rectas lineas protenſorum, non quidem ratione materiæ, ſed ratione directionis, ut Aeris compreſſi, frigore conſtricti vehiculo materia fluida heterogenea fuerit per congelaſcentem, ſive in procinctu cryſtalliſationis exiſtentem cryſtallum veluti projecta. Non vacat nunc, hujusmodi Cryſtallorum enumerare ſpecies; Lectorem dimitto ad Deſcriptionem *Itineris Alpini* Anni 1705. quo integra *Cryſtallorum* continetur Hiſtoria: Unum hoc animadvertere heîc volui, quòd ſingularem inter Glaciem & Cryſtallos ratione geneſeos affinitatem notent ſtriæ utrobique obviæ, in longum maſſæ ſolidæ protenſæ: unde tamen nemo proliciet quidquam in favorem exoletæ illius, & dudum confutatæ Hypotheſeos de *Cryſtallorum ex*

Glacie indurata alpina ortu. Cum prima hac figura conferri poteſt *figura Urinæ glaciatæ* apud *Luid.* p. 119.

Fig. 2. Exhibet Icones, in Aquâ Nitri Antimoniali conglaciati conſpectas die 4. April. 1701. Quis non ex Chymicorum ordine ſalis vegetabilis ſpecifici dominium plenis decantaſſet buccis, ſi in Lixivio Cinerum *Trichomanis*, vel *Filicis* comparuiſſet folioſum hoc, imò & egregiè ramoſum ſpectaculum? Adeò oculos faſcinat ſimilitudo! Adeò ſimile non eſt idem! Suſpicor ſimilitudinem pro identitate ſumſiſſe *Dn. Fridericum Hayn*, Fodinarum metallicarum Inſpectorem, qui Lapidem fiſſilem Manebacenſem per aliquot dies ſucceſſivè Igni ad uſtulandum expoſuit, poſteà pulveriſatum per cribrum trajecit, Acetum deſtillatum in vaſe vitreo ampliori ſuperfudit, ad quietem repoſuit, & in ſuperficie figuras Plantarum, quæ anteà Lapidi inerant, conſpexiſſe teſtatus. Quod idem Experimentum multoties infelici ſucceſſu tentâſſe ſe ſcribit *Myl. Saxon. Subt.* pag. 22.

Fig. 3. Novas repræſentat figuras, foliis Herbarum ſimiles, quas d. 6. April. 1701. conſpexi in Aquâ Nitri Antimoniati conglaciatâ. Ἀγαθῇ τύχῃ rurſum accidit, ut non receperim Lixivium *Urticæ*: Aliâs, & per accidens quidem prodiiſſet, quod *Digbeo* contigit, quodve inſeruit Libro ſuo *de Plantarum vegetatione*. Verba ejus hæc ſunt: *Inſignem Urticarum quantitatem, radices ſcilicet, caules, folia, & flores, uno verbo, totam Plantam priùs calcinabam. Ex hiſce cineribus cum Aqua pura conficiebam Lixivium, quod filtrando ab omni terreſtri materia depurgabam. Hoc Lixivium debito Anni tempore, ut à frigore conſtringi poſſet, à me expoſitum erat. Et certo certius eſt, quòd poſtquam Aqua frigore indurata fuerat, ibi Urticarum in Glacie congelatarum magna abundantia appareret. Non habebant quidem colorem Urticarum,*
27 *nec viriditas eas comitabatur, ſed erant albæ. Nihilominus nulla ratione ullus pictor faſciculum Urticarum exactiùs delineare poteſt, quàm illæ in Aqua deſignatæ erant.* Obſervavit jam ante illum *Quercetanus in Peſte Alexicac. in Lixivio Urticarum congelato mille Urticarum figuras cum radicibus, foliis & Truncis, adeò perfectè deſcriptas, ut qui meliùs illas ad unguem expreſſiſſet, figuraſſetque, vix pictor ullus reperiretur.* Accidit perſæpe Chymicæ Gentis hominibus, ut Nubem pro Junone amplectantur. Nolim tamen negare, vidiſſe hos viros Urticæformia folia, licet dubius hæream, an viderint folia Urticæ à ſale hujus Plantæ reſuſcitata. Ita mecum *fortuitas maximam partem* reputat Celeb. *Dn. Joh. Mauritius Hoffmannus* Med. in Acad. Altorffina Prof. figuras, quas vidit *in Lixivio ſalis* Meliſſæ *à frigore cruſtam gla-*

cialem

cialem folia cum contextu fibroſo repræſentantem adepto, quasvè delineari curavit in *Miſcell. Nat. Cur. Dec. II.* Ann. VII. pag. 39. Huc trahendas puto *Arbuſculas pulcherrimas* Juniperi *æmulas*, quas in *Tartaro Vitriolato* conſpexit *Hannibal Barletus* Chemicus Pariſinus: *Uvam Fevrii Regis* Angliæ chymici, quam monſtravit in *ſublimatione* Salis Tartari Lixivi *per Aceti primùm deinde & purgatiſſimum vini ſpiritum præparati*, 16. *& ultra menſium patientiâ*; porrò Chamæcypariſſi *figuram ex cineribus* Cupreſſi evectam *à Borrichio* in *Act. Hafn.* Ann. 1671. Obſerv. 42. Secretum Medici illius Poloni, *qui adeò eleganter cineres cujusvis Plantæ apparare norat, earumque ſpiritus exactiſſimè conſervare, ut ſi quis rogaret ſibi Roſam aut Calendulam demonſtrari, tunc cinerem illius cum vaſculo, cujus ſpeciem eſſet editurus, vaſis fundum lucernæ admovit, ut aliquantulum intepeſceret: tum tenuiſſimus ac impalpabilis ille cinis ex ſe apertam Roſæ ſpeciem emittebat, quam ſenſim creſcere, vegetari, ac formam penitùs totius Roſæ floridæ Umbram ac figuram exprimere videbat*; teſte *Tachen. Hipp. Chym.* p. 111. Secretum, inquam, hoc, ut *Quercetano* inſigni illi Chymico, *qui id ſummo Studio perquiſivit, nunquam tamen aſſequi potuit*, fuit ignotum, & hodie forſan omnibus Chymiatris, ſub præſentem conſiderationem non venit.

Fig. 4. Fluor eſt cryſtallinus perrarus, qui fermè vegetabilis inſtar ſuccrevit, potiùs dixerim, concrevit, Ericæformis. Ex Plumbifodinis *Arkendalenſibus* Comitatus *York* Angliæ habuit, mihique benevolè transmiſit Amiciſſimus *Woodwardus.* Non ſatis benè expreſſit ſculptor brachia Fluoris ramoſa, prouti ex radice ima, veluti centro ſurgunt. Eum Tabulæ huic inſerere volui, ut ex Cryſtallorum quoque proſapia proferrem, quod Vegetabile mentitur. Attentione dignæ ſunt in hoc Fluore Pyramides horum Fluorum bihedricæ tecti adinſtar diſpluviati in angulum acutum coëuntes, quales nunquam hactenus alibi conſpexi, & propterea delineari curavi.

Fig. 5. Arbuſculas monſtrat Dendritarum æmulas in vitri parietibus conſpicuas, cui infuſum fuit Errhinum ex *Manna* ſoluta in *Aqua Roſarum & Liliorum convallium*, menſe Februario 1704. Dixiſſes, partes ramoſas reſinoſas, ex compedibus partium aquearum ſolutas, & ſui juris factas, figuras ſibi nativas explicâſſe. Taliſmodi ferè figuræ, & cum Fig. 1. Tabulæ hujus conferendæ viſuntur in Eſſentia *Camphoræ* benè ſaturata cum Spiritu vini, inprimis tempore hyberno. Refricant hæc memoriam Experimenti circa *Magiſterium Gummi Guttæ* ante plures retrò annos facti: hoc dum ex mente *Schröderi* cum Spiritu vini conficerem, &

post solutionem dimidiamque menstrui abstractionem residuo Aquam simplicem copiosam affunderem, præcipitatione autem nulla subsequente curiositatis ergò Spiritum vitrioli infunderem, secretio quidem facta est copiosissima, sed materiæ viscidioris, quæ cum liquore integro in mucilaginosum quid concrevit. Mucilaginem hanc fluidam in Concham vitream effudi, & die uno elapso
28 rursus decantavi, sic quod adhæsit vitro residuum resinosum vi salina imbutum & actuatum in exiccatione sui innumeras formavit strias, & plures quidem ab uno puncto latè versùs unam plagam, vel undiquaque diffusas. Depingi figuras curavi in *Misc. Cur. Dec. III.* Ann. V. App. pag. 67.

Fig. 6. Quæ dilineat *Salvolatile serici*, prouti sese in destillatione per Retortam Recipienti affigit, commodam sistit occasionem differendi de Salibus volatilibus, eorumque arboriformibus concretionibus, quas ostentant omnia ferè *salia volatilia*, Cornu Cervi, Rupicapræ, Turffæ seu Cespitum bituminosorum, quorum salia volatilia etiam vidi in Recipiente, minori licet, quàm in destillatione Serici, vel Cornuum, copia. Horum Generationem ita ego concipio. Particulæ salinæ minimæ ignis vi vinculis partium terrearum, oleosarum, & spirituoso-aquearum solutæ, eâdem ignis violentiâ jaculorum adinstar, vel sagittarum, feruntur per Aerem, protrusæ in ipsum vas recipiens, quoniam ultra provehi non datur, sese hîc ibi affigunt, parietibusque affixa manent, quoniam plana horum salium, dum in statu liquefactionis sunt, superficiei vitri sese accommodant. Affixa ubi fuerint, aliquandiu motum particularum internarum, ut alia quævis corpora ignita, servant, eum tamen sensim amittunt. Sed cur advolantia nova spicula non confusim sese, ubicunque allidunt, affigunt, sed potiùs salibus jam parieti adhærentibus, & ad angulos plerumque acutos, ut arbuscularum in ramos suos expansarum figura prodeat? Hîc cardo difficultatis non contemnendæ vertitur. Num vocemus in auxilium Particularum ejusdem generis Sympathiam, imò verò amorem mutuum? Juxta motuum Leges Spicula noviter adventantia, ex collo Retortæ projecta, vel jaculorum instar excussa, hinc inde in Recipienti volantia, affigent sese, ubi major est resistentia, major quies. Hanc ubique fere invenit æqualem, in omnibus superficiei internæ vitri punctis, potiùs fere, quam in salibus jam affixis, ut hinc elongare potiùs sese deberent, quàm approximare ad sui generis particulas: Sed considerandum, quòd salia volatilia vitro jam adhærentia sint quoque in plana superficie extantia, unde fit, ut quæ spicula aliunde à parietibus vitri reflectuntur, ad obices hosce salinos extantes allisi motum suum per-

perdant, atque ſic numerum ramorum augeant. Eadem prorſus mihi videtur ratio arbuſcularum, quæ rigidâ Hyeme ſeſe orbibus feneſtrarum vitreis affigunt, & jucundo ſpectaculo ſæpe Abietes, integra nemora, Dendritarum æmula, repræſentant. Verùm enimverò ex hujus figuræ conſpectu ſtatim patet differentia figurarum arboriformium in ſalibus volatilibus, & dendritis. Non ſervant ſpicula ſalina hanc ſemper regulam, ut nulli rami alios interſecent, omnes ab invicem ſint ad minimos uſque ramuſculos ſeparati; Sed paſſim junguntur rami arboreſque vicinæ per alios obliquè projectos, ſylvæ ad inſtar, in qua arbores, vel rami deciſi in proximas arbores decumbunt. Eſſentialis hæc nota diſtinguit facilè, ut figuras ipſas ab invicem, ita quoque earum geneſin. In generatione ſalium volatilium animadverti porrò, ineſſe iis tenacitatem quandam, projicique ea per Aerem in formâ nunc perbrevium jaculorum, nunc longiorum: Obſervavi quippe in deſtillatione ſerici fila 4--6--8. digitorum longa ex pariete recipientis vaſis filorum ad inſtar, quas araneæ conficiunt, * pendula, quæ aliter explicari nequeunt, niſi per coagulationem ſeu fixationem fili longi tenacis ſalini. Circa ſitum ſalium volatilium porrò adnoto, protendi ea à collo ferè Recipientis verſùs ejus medium, truncis arbuſcularum non verſùs fundum, ſed verſùs collum ſitis: Conſideratio hæc ſitûs novas ſuggeſſit meditationes. Dubitare mecum cœpi, num projectio ſalium, eorumque adhæſio, fiat juxta directionem à collo ad fundum, vel contra à fundo verſùs collum? Prius ſuaſit proximitas arbuſcularum verſùs collum, motus manifeſtus nebularum juxta ſuperficiem vitri concavam circulantium: poſterius, quod mihi magis arridet, formatio ramorum, & attentior conſideratio ſitus ipſius. Utut nebulæ, ſalibus volatilibus prægnantes, circulent juxta ſuperficiem ipſius vitri concavam, certum tamen eſt, motum fortiorem dirigi in linea recta à Retorta ad fundum, unde porrò fit reflexio juxta ipſius vitri latera, & adhæſio eo in loco, ubi major eſt in toto Recipiente quies, ſcilicet in parte anteriore verſùs collum. Ita refluere autumo ſalia eâdem viâ, quâ nebulæ fuerunt provolutæ, vel ſupra eas, Ventorum ad inſtar, qui nebulas Atmoſphæræ ſæpe in contrarias partes, infra ſupraque invicem agitant. Huc pertinet Obſervatio, quam caſus ſingularis & fortuitus ſuggerit. Sereniſſimæ Venetæ Reipublicæ nomine ad Batavos & Helvetios miſſus Illuſtris Vincenti, ex Belgio ad Tigurinos Redux fortè inter res ſuas ſociavit Sal Anglicum dictum, ſeu flores Salis Armoniaci, & cochlearia minoris moduli argentea, qualibus Theam bibentes utimur. Frangitur, quod Sal continebat 29

vi-

vitrum, & in Itinere variis concussionibus Sal extravasatum cochleari argenteo adhærens omnem ejus superficiem ramusculis pulcherrimis cœrulei coloris (qui post in viridantem se convertit) ornat, flores Caryophyllorum & alios, si velis repræsentantibus. Quo cochleari Museum meum ditavit Illustrissimus Residens, Fautor meus singularis, Ann. 1715.

Fig. 7. *Regulum* sistit *Antimonii Stellatum*, in cujus conica superficie visuntur figuræ Trichomani vel Filici cuidam similes; similes, inquam, non eædem, conferendæ cum nonnullis Diluvianis, quas Tabulæ priores exhibent, præcipuè verò cum figuris glacialibus, in Fig. 1. obviis.

Fig. 8. Et ultima, elegantissimum exhibet Dendritam in Lapide fissili marmoreo candido, ex Lapicidina Pagi *Solnhof* Comitatus *Pappenheimensis*, quem in Museo proprio asservo.

TAB. VIII.

Conspectui sese sistunt in hac quoque Tabula VIII. Naturæ ludibundæ, calentis, frigentisque effecta.

Præterita Hyems Anni 1708. per totam Europam ultra Hominum memoriam durissima singulares rigoris summi produxit effectus, Lacuum Fluminumque incrustationes glaciales, Hominum Brutorumque mortes, vaporum conglaciationem in omnibus ædium angulis & parietibus, Aquæ in ipsis Hypocaustis, Febres multas, præsertim Catarrhales; Pulcherrima passim nemora, & Arboreta in orbibus vitreis, de quorum genesi jam suprà aliquid tetigi, quorumve delineatione supersedeo. Singulare tamen Phænomenon, Fig. 1. depictum præterire non potui, quin à Sculptoris ipsius manu chartæ, & proin memoriæ, traderetur, æri nunc incisum. Orbis est vitreus in occidentaliori Musei mei parte, qui curiosissimam hanc exhibuit figuram d. 8. Jan. 1709. *Musci Terrestris clavati* C. B. æmulam, ramosam, clavis ramorum crassiusculis erectis, in genicula innumera distinctam, foliolis pilosis pulcherrimo ordine, & alternatim veluti ex scapi medio prodeuntibus insignitam, rarissimi cujusdam in Aere rigentissimo motus indicem, de quo aliorum judicia audire malo, quàm immaturum quid è proprio proferre Cerebro. Dignum utique est hoc Problema, quod subtilissimorum Philosophorum exerceat ingenia. Non unus duntaxat fuit orbis Iconibus his Musciformibus exornatus, sed in eâdem Fenestrâ plures, non tamen alibi in aliis ædibus abs me visi. Num alii alibi simile quid observaverint, scire desidero, magis tamen, audire solutiones, quæ Rationi Physico-Mathematicis Principiis imbutæ satisfaciant.

Fig.

Ill. Antonio Vallisnerio de Nobilibus de Vallisneria Publ.
Med. Pract. Prof. in inclyto Lyceo Patav. Acad. Reg. Angl. Socio.

Fig. 2. Portiunculam sistit *Argenti* puri, sui coloris, communicatam à Nob. Dn. *Mylio* Lipsiensi, qui in instructissima sua Pinacotheca majus marcæ pondere possidet frustum, ex Fodinis *Georgiopolitanis Saxoniæ*, Argenti ditissimis. Huic Argento sequentia jungo Synonyma apud Historiæ Naturalis Scriptores passim obvia. *Argentum crispatum Abrotani fruticem fermè æmulans, densè stipatis ramusculis.* Worm. Mus. pag. 116. *Argentum purum fruticescens egregium undiquaque ramunculis abietinis, vel pennis simile.* Ein Stuffe gewachsen Silber durch und durch gleich fichtenen Aesten oder Federn. Spener Mus. pag. 134. *Argentum purum virgularum species præ se ferens*, wie Zweiglin oder Reißlin von den Bäumen. Encel. de Re Metall. Lib. I. c. 5. *Argentum quod Natura format in figuras virgularum.* Agric. Nat. Fossil. Lib. VIII. pag. 334. *Argentum purum fruticescens, figurâ Abietis.* Gewachsen Silber in Gestalt einer Fichten. Spener. Mus. l. c. *Argentum purum arborescens undiquaque quasi ramunculis præditum.* Ein Stuffe wie ein Baum gewachsen mit Aesten / ist durchaus gediegen Silber. Id. l. c. *Argentum arborescens in figuram Abietis elatum album.* Gewachsen Silber in Gestalt einer Fichten / sehr weiß. Id. pag. 137. *Argentum statim suum in figuram Arbusti concretum.* Ein Stuflein gediegen Silber auf Bäumlein-Art gewachsen. Id. l. c. *Argentum purum arborescens.* Gediegen Haar-Silber auf Fichten-Art gewachsen. Id. p. 138. De hujusmodi productionibus metallicis judico, transsudare ab æstu Terræ, vel igne in Fodinis accenso, Argentum per poros Saxorum, & hinc assumere figuras capillorum, uti *Argentum sui coloris, purum putum, capillare*, Haar-Silber *nuncupatum*, vel crystallisationes quasdam subire, uti præsens fragmentum, conferendum cum *Regulo Antimonii Stellato* suprà exhibito in Fig. 7. Tab. VII. Longum nimis foret, & ἀπροσδιόνυσον, varias hîc enumerare figuras, quibus Argentum, aliave Metalla pura ludunt. Reservabitur hic Labor pro *Pinace Mineralogico*, quem ad imitationem *Pinacis Botanici Bauhiniani* elaborare in animo habeo, ubi ἐκ ζάλης καὶ κλύδωνος aliarum occupationum emersero.

Fig. 3. Exhibet aliud productum metallicum. Fortissimo Igni Arenæ in Retorta commisi mense Julio hujus Anni 1709. uncias 54. Venæ *Antimonii* ex *Valle Sexamnina*, *Schams*, *Rhætiæ*, quæ præbuêre Spiritus acidi sulphurei drachmas 3. Grana 23. Antimonii verò in flores nigerrimos sublimati Unciam unam, cum drachma una semis. In fundo remansit Antimonium ejusdem rursus cum cruda minera ponderis. Horum Florum delineavi quosdam, qui quidem scopo præsenti inservire videban-

F

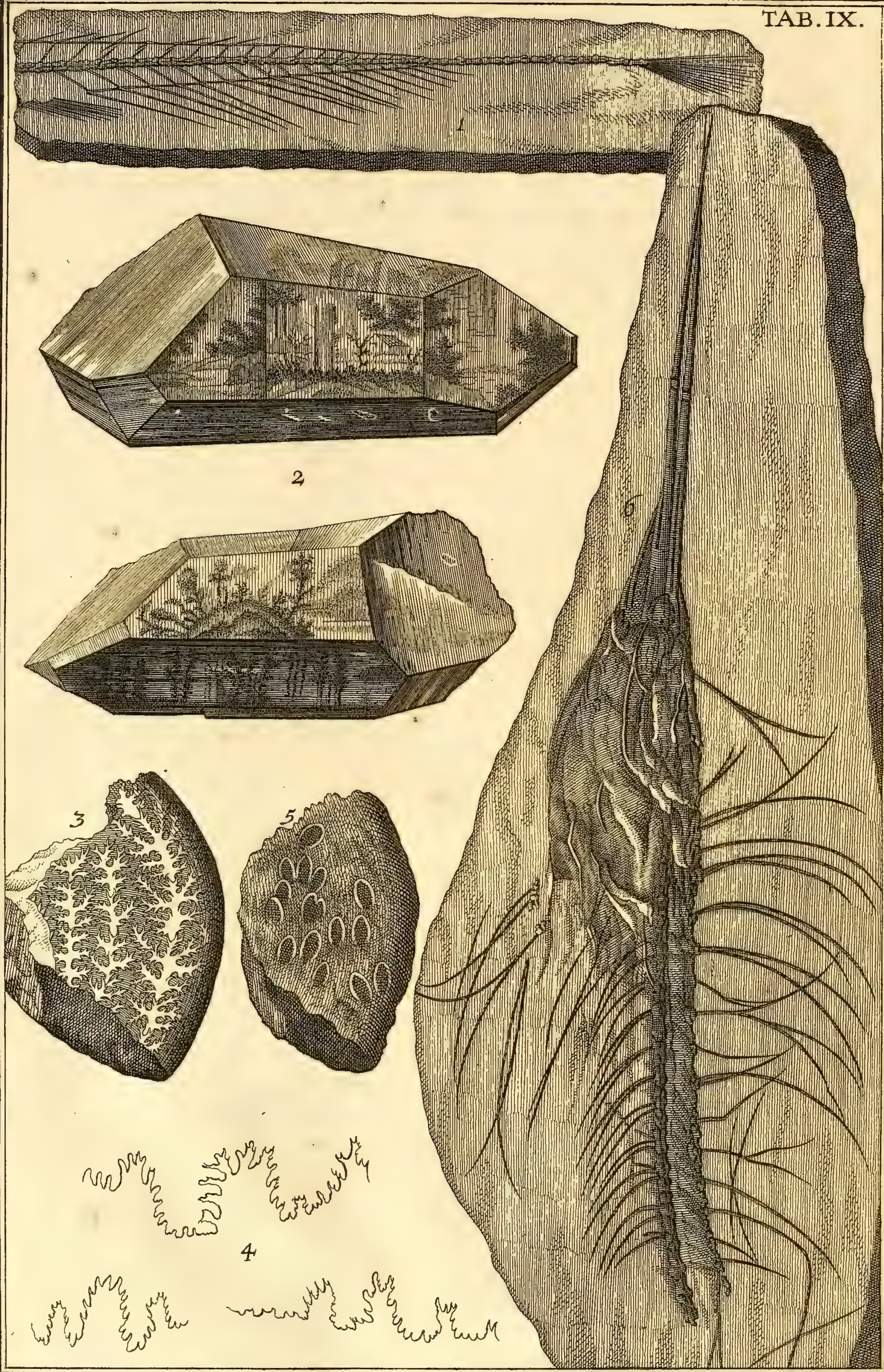
debantur, & egregiè confirmant id, quod ſuprà de generatione *ſalium volatilium* expoſui, & in integra quidem ſerie à ſimpliciſſima fibra ad mage compoſitas ramoſiores, ſpiculis minimis lateralibus, veluti foliolis, ſtipatas.

Fig. 4. Aliud ſubminiſtrat Problema mihi, quod ingenuè fateor, hactenus inſolutum, rigentiſſimæ Hyemis productum. In orbibus vitreis Hypocauſti viſitationi ægrorum pauperum deſtinati, die Geſchau-Stube vocant, die 15. Jan. 1709. Sed & alibi quoque, aliis diebus, innumeras vidi figuras hexagonas regulares, ex nive denſo agmine concreta & conglaciata ortas, diaphanas, ejus magnitudinis, quam figura exhibet, unas aliis ſuperſtratas, quæ memoriæ meæ ſiſtunt rigidiſſimam primam Hyemem, Inundationis Diluvianæ ſubſequam, quâ Cryſtalli hexagonæ in viſceribus Terræ, Montiumve fuerunt, me conjectante, productæ. Non quippe novam, ſed antiquiſſimam eſſe Cryſtallorum, Fluorumve figuratorum productionem, alibi jam oſtendi.

Fig. 5. Arbuſculam ſiſtit vel Plantam in Lapide fiſſili ex *Mylii Saxon. Subt.* pag. 28. quam huic loco inſerere volui, ut conferrem cum Fig. 1. Dubius autem hæreo, an referri debeat ad Diluvianas Reliquias Plantarum, vel Naturæ ludibria.

31 Fig. 6. Lapis eſt fiſſilis ex Lapicidina *Oeningenſi* Diœceſeos Conſtantienſis, innumeris Stellulis per totam ſuperficiem inſignis, Dendritis affinis. Depicta habet nigricantia puncta minutiſſima, ſtellulas majores minoreſque, arbuſculas minimas, cuncta ſubtiliſſimo quaſi penicillo expreſſa, nec à commiſſuris Lapidum, uti in Dendritis videmus, ſurgentia, ſed mediæ Lapidis Planitiei ſparſim impreſſa; Quæ circumſtantia notam dat diſtinctivam, ſimulque occaſionem cogitandi de alio modo, quo hæ figuræ generatæ fuerint: ſcilicet per exhalationes ſalinas, vel vapores aqueos ſalibus imprægnatos, qui humido abſumto coierint in ſtellulas: vel ſalium ad inſtar volatilium, eo ferè modo, quo ſimiles figuras generari videmus à frigore hyberno in orbibus vitreis. Qui Dendritarum Geneſin pro conformi agnoſcit, is ſtatuere neceſſum habet non fluidum per totam Lapidis ſuperficiem effuſum, ſed paſſim minutarum guttularum formâ ei adhærens, diductis Tabulis in ſtellulas ſingulares concretum. Illuſtrandæ hujus Lapidis geneſi apprimè facit Experimentum, quod habui menſe Auguſto Anni præſentis. Vitrum, in quo quartâ vice ſublimavi *Mercurium dulcem*, calens extraxi ex Arena fervidâ, & mox fundo parietibuſque infra Mercurium adnatas vidi ſtellu-

las

Nob.mo et Prud.mo Casparo Eschero, Reip. Tigurinæ Ducentumviro, Vener. Colleg. Examinatorum Assessori, Amicó optimo.

las plures ab invicem diſtinctas, ſimiles prorſus figuris ſtellæformibus in Lapide noſtro conſpicuis, rurſumque diſparentes admoto igne; ut ita oculis ipſis intueri fuerit datum concretionem particularum volatilium Mercurialium, earundemque diſperſionem. Ad hunc Lapidem referendum puto *Rhoditem*, non quidem illum *Plinii* Hiſt. Nat. Lib. 37. cap. 11. à Roſæ ſimilitudine in colore ita dictum, ſed alium, quem multis inſignem Roſis non equidem vidit ipſe, ſed ex aliorum relatione deſcripſit *Geſner. de Fig. Lap.* pag. 123. *Rhoditam* verum, qui Roſas Stellarum loco (nam inter Aſtroitas eum recenſet) exhibet *Velſch. Hecat. I.* Obſ. 44. Hunc, quem ante expoſui, generationis modum participant figuræ Dendritarum ſimiles, obviæ paſſim in ſuperficie *oſſium foſſilium*, *Unicornu foſſilis*, *Marmorum*, *Achatum*, *Cornuum Ammonis*, alibique ſtellarum formâ.

TAB. IX.

Caput & caudam Tabulæ IX. conſtituunt Piſces, caput quidem Fig. 1. delineat *cauda Anguillæ* Diluvianæ in Lapide fiſſili nigro *Glaronenſi*, jungenda & conferenda tum cum Anguillæ vivo originali, cui examuſſim congruit, tum verò cum corpore Anguillæ Diluvianæ medio, reperiundo in Tab. II. ad pag. 10. *Piſc. Querel. & Vindic.*

Fig. 2. *Dendrites* eſt *Cryſtallinus*, Lapis diaphanus hexagonus, in cujus ſinu conſpicitur, præter maculas inordinatas, arbuſcularum flaveſcentium & nigrovireſcentium ſeries. Rariſſimum Naturæ in Alpibus Helveticis ſummis ludentis productum: quod vel propterea ſiſto, ut novus pateat generationis Dendritarum, ſeu figurarum arboriformium modus. Cryſtallorum materiam olim fuiſſe fluidam aliunde certum eſt: certum quoque, immiſtam perſæpe fluidæ huic in ſolidam cryſtallum concreſcenti materiæ varias particulas heterogeneas, fluida alia viridia, nigra, rubra, flava, alitervè colorata, quæ nunc Graminis, Muſci, Straminis, Acuum, figuras mentiuntur: Alibi teſtatum hoc reddo ex variis Obſervationibus, ſpeciatim verò in *Deſcriptione Itineris Alpini* 1705. Idiomate vernaculo edito Tiguri in Tomo III. *Schweizeriſch. Natur-Geſchicht.* Linguâ vero Latinâ ad *Illuſtrem Societatem Regiam Anglicam* miſſo. Huic 32 Cryſtallo, quæ duplici facie ſeſe nobis ſiſtit, accidit, ut dum ſeſe diſponeret præcipitata & formata in Lapidem, ex ſuperiori Tabulato cavi fornicati defluxerit materia fluida heterogenea, quæ ſeſe in poros cryſtalli inſinuavit, & inter plures nullius or-

 dinis

dinis maculas efformaverit ſpeciem hanc Dendritæ, ita nempe ut materia gravior primò deflua dederit Truncos, levior poſt ſecuta ramos, eo ferè modo, quo Lacrymæ vitreæ Belgicæ ex gutta vitri fluida in frigidam conjecta longam caudam poſt caput trahunt, imò eo modo, quo argilla Aquæ, mixta in Liquamen, poſt obliquè ad decantationem locata circumcirca vaſis internos parietes arbuſculas format, ob partes aqueas per medias terras, quæ parietibus adhæſerunt, defluas.

Fig. 3. Exhibet foliaceas Carduo ſimiles impreſſiones, quibus exornantur perplura, omnis magnitudinis, *Ammonis Cornua*, quorum in his noſtris Regionibus largus eſt proventus. Ita hæc ornamenta illudunt imperitorum oculis, ut pro foliis Cardui revera ſpiris Cornuum impreſſis facilè aſpectent, & in comparationem adducere poſſint Ova Paſchalia, quibus circumducta folia Graminis, Petroſelini, aliusvè Plantæ figuras perbellè imprimunt. Aſt enim verò probè attendenti, & ſtructuram horum Lapidum figuratorum examinanti patebit, eſſe nihil aliud, quàm lineamenta extrema articulorum, quibus Cornua Ammonis per totam ſuam circumvolutionem diſtinguuntur, ut occaſionem inde ſumſerit *Wormius Muſ.* p. 86. articulationes haſce conferendi cum *vertebris ſpinæ ſerpentis* aut Anguillæ, & hoc genus Cornuum Ammonis nuncupandi *Lapidem ſceleton ſerpentis referentem:* ipſa autem hæc lineamenta foliacea eleganter ita deſcribit: *ſuperficies* Lapidis *exterior à Natura crebris depicta eſt ramuſculis quaſi & linearum ductibus folia Arborum quodammodo referentibus, qui ex articulationum anfractibus ortum trahunt.* Et *Liſterus de Cochlit. Angl.* ſub Tit. 2. & 5. harum figurarum meminit quoque his verbis. *Maximè in fractis (Cornubus* Ammonis) *articulos quoſdam obſervare licet: & in nonnullis iidem ipſi etiam extrinſecus apparent: Scil. quodam opere foliaceo (foliaceâ picturâ) ſingulos articulos diſtinguente.* En rurſus novam, quâ figuræ Plantis ſimiles in Lapidibus formari queant, rationem!

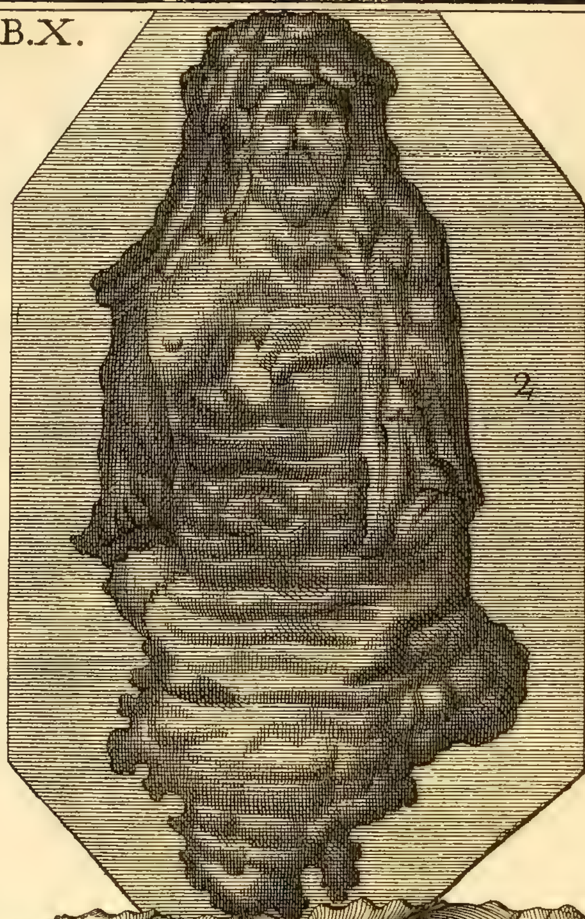
Fig. 4. Eadem exhibet foliacea ornamenta ex *Liſtero.*

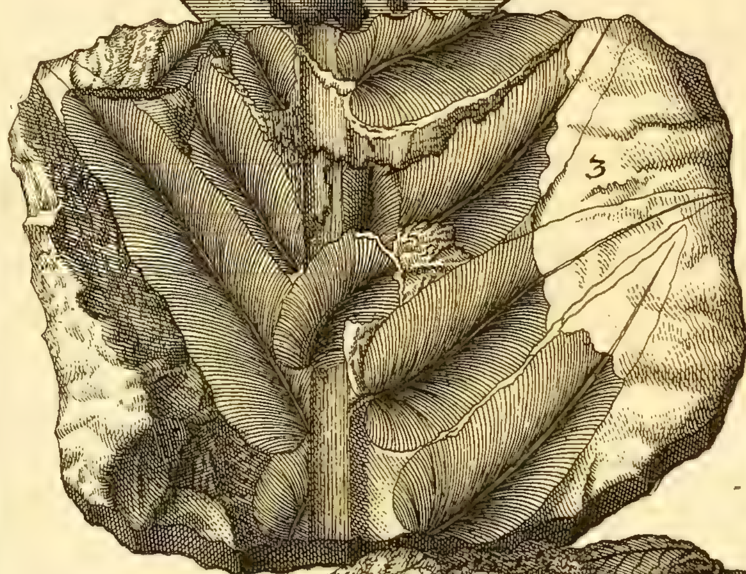
Fig. 5. Aliud ſiſtit Cornu Ammonis fragmentum, & in eo ornamenta foliacea ita impreſſa, ut exprimant ferè folia trina ſuperna figuram Lilii Gallici.

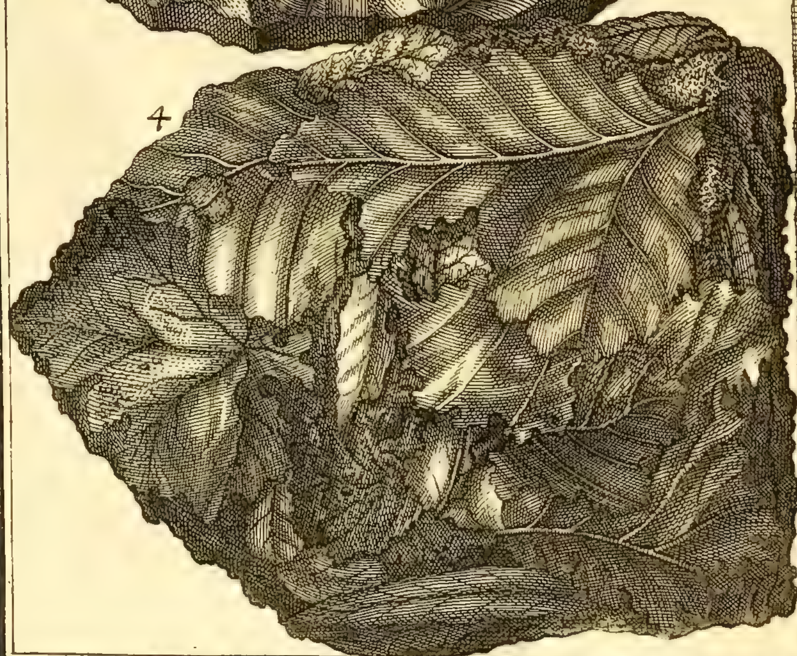
Fig. 6. Alium repræſentat *Piſcem* in Lapide fiſſili *Glaronenſi:* in quo memorabiles cumprimis ſunt *antennæ* ſeu *cirri* prælongi ex capitis anteriore parte protenſi. Dubium tamen adhuc eſt, ad quamnam Piſcis hic foſſilis pertineat viventium Familiam; Taliſmodi enim cirros habent, ex *Anguilli-formium* Proſapia. I. *Silurus* Rondeletii, Geſneri, qui & *Glanis* Salviani,

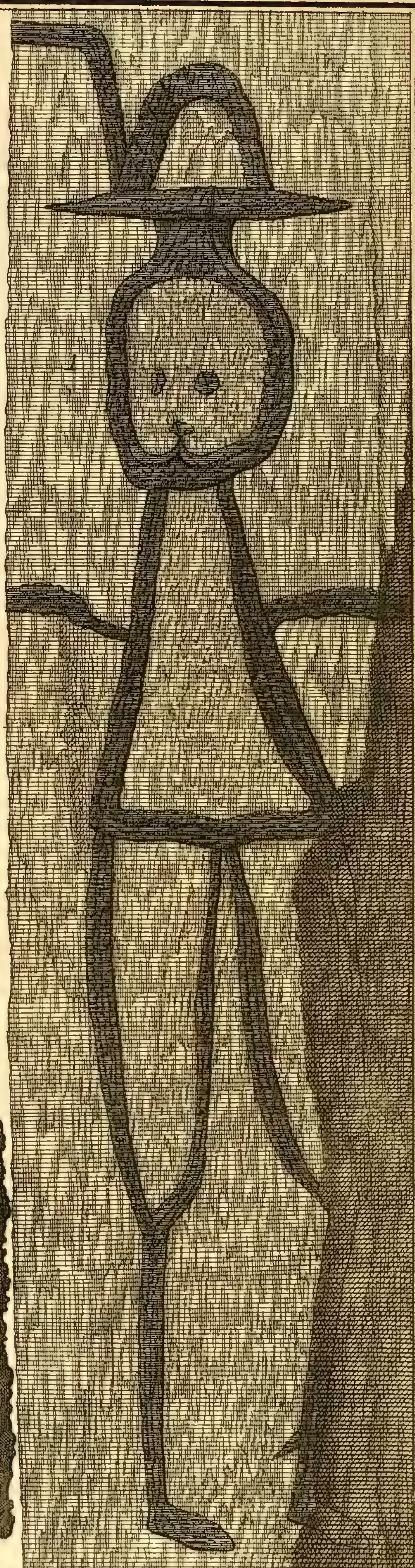
&

TAB.X.

Nob.^{mo} et Prud.^{mo} Salomoni Hirzelio, Reip. Tigurinæ Ducentumviro, Venerab. Collegii Examinatorum Assessori, Amico optimo. Huber, del. et sculp.

& Aldrovandi Lib. V. cap. 5. Willougbii Pisc. p. 128. II. *Bagre* Piscis Brasiliensis barbati & aculeati variæ Species, quas ex *Marggravio* describit *Willougbii* pag. 139. Ex Piscium corpore contractiore, vel saltem non admodùm lubrico, qui Pinnis ventralibus carent, Genere posset huc quoque trahi cum rostro suo *Guebucu* Brasiliensibus Marggrav. *Xiphiæ affinis*, *Willougb.* p. 163. Proximè tamen & quoad figuram, & locum natalem accedit *Silurus*, qui Lacuum quoque Helveticorum, & Bodamici, Moratensis, est incola, in profundo eorum degens, ut proin, si *Silurus* hic *fossilis* ante Diluvium Lacus proximioris Bodamici fuit hospes, centenos aliquot pedes in altum sublatus, & ad Glaronensem Lapicidinam delatus insigne sit horrendæ re- 35
volutionis argumentum sanè rarissimum, quoniam & ipsi hi Pisces sunt perrari. In cirris hisce memoranda inprimis est decussatio versùs extremitates, quæ illorum flexibilitatem arguit, & rostra aliorum Piscium licet acuum instar protensa, sed rigida, ab analogia excludit.

TAB. X.

In Tabula hac X. & ultimâ, ὡς ἐν σκηνογραφίᾳ sistitur quadruplex figurationis naturalis facies. Ad hanc in modo, ordine, Tempore, & Efficiente varietatem qui attendit, de obviis rerum formis judicare discet.

Fig. 1. Monstrum sistit ex Natura & Arte formatum, virunculum pedalem cum omnibus suis membris rudi Rusticano penicillo depictum in Ligno Fagino, quem ex dono Rev. Dn. *Hannhardi*, Vitodurani, V. D. M. *Kurzdorffensis* in *Turgoja*, procurante Cl. D. D. *Huldrico Hegnero*, Vitodurano Medico, possideo. Quæ mea de hoc Pygmæo mens, patebit ex sequentibus Literis, quas ad Clariss. νῦν ἐν ἁγίοις *Dn. Matthiam Henricum Schachtium*, Rectorem Scholæ *Cartemündensis* in *Fionia* die 16. Nov. 1699. perscripsi, occasione Tractatus à laudato Viro promissi *de Figuris Hominum in Vegetabilibus.* Est prope *Frauenfeldam*, *Turgojæ* oppidum, sylva, è qua ad usus domesticos deducta & dissecta Fagus in centro ferè Trunci, duos vix à medulla media digitos, exhibet hunc virunculum. Hoc an Naturæ genimen sit, an Artis productum, mecum pensitabunt omnes, quibus Naturæ vis & lusus ex tot Animantium monstrosorum, Lapidum Figuratorum, atque Plantarum prodigiosarum productionibus est perspecta, quibusve Artificum nihil non defraudantium technæ non minùs sunt suspectæ. Indaganti mihi causam mirandi hujus effectus hæ subnatæ sunt cogi-

tationes, quæ Rusticis facilius in mentem venirent, quàm iis, qui diu noctuque sedent inter Libraria organa. Consuetum est agresti proli, nominis sui famam, & decus, cum figuris variis inscribere Corticibus Arborum, lævioribus præsertim, ut sunt Fagorum. Ponamus nunc virunculi hujus, non metallici, sed lignei, imaginem cortici hujus Fagi incisam fuisse, id quod sæpe fit, dum annum ageret quartum vel quintum, & incisuras quidem ultra corticem ad peripheriam Ligni ipsius penetrâsse, inde autem, quantum ex crassitie Arboris conjectare licet, effluxisse sex vel plura Annorum Lustra; quid, quæso, facilius est, quàm statuere, quod in hac quinti Anni circumferentia remanserint incisuræ satis latæ atque profundæ, quæ novâ succi nutritii accessione obliterari non potuerit, vestigia, ambientibus interim hanc pictam superficiem tot ligni novis circulis, quot vixit posteà Annos ipsa Arbor, sicque imaginem hanc longè post se relinquentibus, *veluti Utero clausum abortum?* Plausibilius reddit ratiocinium, quòd incisura fuerit haud dubiè tam profunda, ut plurimi ductus succiferi fuerint discissi, ac nutrimentum, quod in interstitium illud effluxit, non ita potuerit assimilari, ut fibræ succrevissent ligneæ tales, quales videmus in reliquis Arboris haud vulneratæ partibus, sicuti videmus nunquam ita ossa fracta coalescere, quin callus per totum circumferatur ætatem ejusque vestigia sese conspectui dent, non dicam periti Anatomici, sed vel è vulgo rudis. Addit rationibus allatis pondus, quòd ex relatione Donatoris in eodem Fagi Trunco dissecto hinc inde visæ fuerint characterum etiam incisorum relicta vestigia.
36 *Imò verò extra omnem dubitationem ponunt ratiocinium hocce pressarum extrorsum, à succo nutritio extravasato, fibrarum, quæ succreverunt, vestigia in ipsis Ligni solidi (cariosum enim & veluti gangræna denigratum est, quod imaginem ipsam virunculi exprimit) fibris incisuræ respondentibus conspicua.* Judicet Lector benevolus, an hæc, quæ ad Clariss. *Schachtium* scripsi, non potiora sint cogitatis Clar. Dn. *Joh. Christophori Gottwaldi*, quæ *crucifixum in medio* pariter *Fagi Arboris Trunco depictum* attribuunt *Naturæ simplici impetui pro diversa materiæ passivæ locique constitutione operanti*, vel *Morbo* cuipiam *Arboris tabifico, quo despumatæ succorum fermentantium fæces per substantiam se diffundant, & diversos occupent angulos, variasque adeò causentur picturas. Miscell. Nat. Cur. Dec.* III. *Ann.* IX. & X. *Obs.* 158. Ita opinor nemini posthac figent crucem *Crux in* medio Ligno Augustæ Vindelicorum reperta, cujus meminit *Erasm. Francis. Sines. Lustgart.* pag. 155. *Crux cum initiali Litera*

H. *in*

H. *in Fago Misc. Cur Dec.* III. *Ann.* V. *Observ.* 29. *Crux in Ligno Fagino* è Præfecturâ *Schenckenbergensi* illata Bibliothecæ *Bernensi. Verba Danica Literis Latinis expressa in Fagino Ligno reperta. Misc. Cur. Dec.* I. *Ann.* VI. & VII. *Obs.* 4. *Fur è Patibulo pendens in Fago depictus Misc. Cur. Dec.* II. *Ann.* VII. *Obs.* 239.

Fig. 2. Exhibetur insignis Naturæ, ut vulgò vocare solent causarum merè naturalium, ex certo Mechanismi principio aliud quid, quod aliam originem agnoscit, effigiantium productum: Virunculus in Ligno nodoso ac tortuoso conspicuus, cui obscurior macularum color faciei, capillitii naturalis vel artificialis, pectoris, Mammæ dextræ, & totius fere Trunci medii superioris formam quandam concessit, quam nec artifex quispiam ut in præcedente figura, dedit, nec Natura ipsa, si cum Scholasticis eam introducere licet, intendit, nec seminale quidpiam ab Homine deciduum effigiavit, sed imaginatio potius nostra, ut in Dendritis Arbores, in Achatibus novem cum Apolline Musas, & mille variantes picturas, sibi præsentat. Nil quidem hìc conspicitur, quod non Legibus Motus sit congruum, nîl tamen, quod humanam sapiat, vel etiam Satyrorum sylvestrium, indolem, nîl, quod tam nobilis progeniei originem; verbo, productum est fœcundæ admodùm nostræ Phantasiæ, nos ipsos jucundo quodam errore nobis ipsis sistentis. Ita vidit perversa mea Imaginatio in Lignis Juglandium & Pyrorum Capita, Moniales, Monachos, & quid non? quibus Conclavium parietes, & Capsarum valvæ superbiunt. In eadem cum his Lignorum maculosis figuris Classe locari merentur *Stalactitæ* seu Stiriæ lapideæ in Cryptis subterraneis passim obviæ, quæ referunt Homines, crura, brachia, organi Pneumatici fistulas, & quicquid fœcunda Phantasia nostra parere apta nata est.

Quodque fidem superat, Stillantes Marmora guttas
Efficere, & veris reddere Imaginibus.
Jurares Sipylo Nioben spectator ademtam
Uxoris statuamque hìc superesse Lotho!
Phinea quis dubitet, Cephalique in Marmore Cervi,
Ulterius siquis progrediare, Canem?
Persea Gorgonios nempe hìc posuisse Colubros
Credibile est, imisque occubuisse locis.
Inde rigor Steropum, ferri qui pondera mulcent,
Infuscantque tuas, Buda, frequenter Aquas.

Uti *Antri Baumanniani* miranda describit *Joh. Ludovicus Füre-* 37

rus in *Joh. Georg. Behrens Hercyn. Curiof.* cap. 1. Non fanè fanctiori loco ponenda autumo à Sanctis Helvetiæ Proto-Martyribus, *Felice & Regula*, à Legione Thebæa profugis, impreffa digitorum, quæ Glaronæ vifuntur in Petra eminenti, *Burg* dicta, cava, quæ reverà aliud nihil funt, quàm ftalactitarum, nubem pro Junone Sancticolis offerentium, ludibria. Et quis enumeraret hujus farinæ figuras alias, quæ fuperftitioni Gentilium multiplicem dedêre anfam? Tot fanè funt, quot μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι. Dabitur alibi forfan materiam hanc fufius tractandi occafio.

Fig. 3. Siftit Diluvianæ Inundationis μνημόσυνον, *Ofmundæ* quandam fpeciem, haud ità pridem ex Angliæ Carbonariis Mufeo meo illatam munificentia amiciffimi mei *Woodwardi.* Folium unicum hujus Plantæ fiftit *Phyllitidis mineralis* nomine *Luidius Litoph. Britt.* n. 190. *Tab.* 5. Adnumerandam autem effe Figuram hanc Vegetabilium Regno indicat non fuperficialis quædam fimilitudo, fed integra in caulibus, foliis, fibris etiam minimis convenientia, ipfa fæpe, quæ in hoc faxo fefe obtulit, foliorum fuperftes, & rafilis, textura.

Figura tandem 4. Plantarum poft Diluvium impreffarum fpecimen fiftit in *Tofo foliis Arborum*, *Fruticum*, & *Herbarum*, fæpe etiam *Cochleis* terreftribus *prægnante*, paffim in Helvetia, & alibi extra eam obvio, productis Poftdiluvianis, imò etiam recentiffimis accenfendo. Ecquem enim latet, Tofos ex Aquâ Tofaceâ, petrificante, id eft, partibus terreis imprægnatâ pronafci, & ad ipfum fenfum accrefcere? Tofis vel Tartaro Thermali imprimi rerum ftudio injectarum figuras? Accedit notabilis hæc Circumftantia, quòd ea femper folia Quercus, Fagi, Alni, Salicis, Aceris, Oftryæ, Vitis Tofis impreffa reperiantur, quarum Arbores fuperftantes, vel proximæ fuere parentes; imò, quod adhuc magis pro novitáte, & Vegetabili Regno pugnat, in mediis Tofis fæpe reperiri folia ipfa, tanquam Archetypum Ectypo, five veftigio ipfi, adhuc immanentia, una cum pediculis, licet plerumque teneriora multò, & vel in totum, vel ex parte corrofa, in pulverem mox collapfura. Qui Synonymorum eft amator, huc referre poterit *Tofum candidum Mifenum, in quo folia Quercus & Alni funt impreffa:* Kentm. Foff. 38. *Tofum, cui figura frondium Arborum à Natura impreffa.* Wagner Hift. Nat. Helvet. 323. *Pietra Tartara Figurata di foglie e Rami di Rovo.* Imper. Hift. Nat. 585.

Nunc Tabularum quidem finis, nondum verò Tractationis ipfius, nondum Herbatio abfoluta; fuperfunt Plantæ, harum-

que

que umbræ, pictæve imagines, integræ arbores, Trunci, rami, fructus, Ligna, folia, semina, inde à Diluvio relicta: Plantæ aliis quoque Scriptoribus memoratæ, in Lapidibus obviæ, quas nullo quidem memorabo ordine, quemadmodum in Herborisatione nunc Arborem offendis, nunc Fruticem, hîc Gramen, ibi Hieracium. Sic demùm satisfecisse puto Titulo, quem Libro præfixi, *Herbarii Diluviani*, cui insunt, ut hactenus vidimus, Herbæ veræ, quæ ante Diluvium extitere, *Antediluvianæ* jure dicendæ; porrò *Diluvianæ* in ipso Diluvio, vel occasione ejus, eo tempore, quo Strata fuere formata, & consolidata, effigiatæ, quò veniunt Dendrites, eisque affines: tandem *Postdiluvianæ*, post Inundationem illam fatalem Lapidibus impressæ, inque iis sepultæ, quò referenda sunt folia Tofis impressa.

Cissites poterit vocari, a κισσὸς hedera, Dendrites ille *Musei* 38
Wormiani, pag. 45. Per cujus Truncum *hedera* serpit, distinguendus tamen à *Cissite* vel potiùs *Cyssite* Plinii *Hist. Nat.* L. 37. c. 10. qui *Aetitæ* Lapidi propiùs accedit. Ita enim Sonat Textus: *Cissites circa Copton nascitur, candida, & videtur intus habere partum, qui sentiatur etiam strepitu*, conferendus potiùs cum *Cissite*, quem eodem Capite ita describit Plinius. *Cissites in candido collucet Ederæ foliis, quæ totam tenent: Narcissites venis etiam Ederæ distincta:* Ubi *Narcissiten* cum *Cissite* confundere videtur Historicus, id quod etiam observavit *Gesnerus Fig. Lapid.* pag. 121. 122. *Cissites* obtentu haud difficilis ei, qui prope Aquas petrificantes habitat, & commodo loco, ubi Aqua incrustationes suas applicare potest, Hederam plantat. Talismodi Cissiten, *Hederam* in *Tofo Rorbacensi* conspicuam habuit quondam profundæ & copiosæ Literaturæ vir Dn. *Gotthardus Heideggerus*, ex Pastore Rorbacensi vocatus Inspector Alumnorum Tigurinorum. Nondum tamen Cissitæ Pliniani Titulum hic meretur, hic enim videtur Achates, aliavè Gemma, vel Marmor Hederæ foliis distinctum, non rudis Tofus.

Memorantur *Plinio* l. c. *Achates similes limitum* (leg. al. palmitum) *floribus, quos in Thracia, & circa Oetam, & in Parnasso, & in Lesbo ac Messene, & Rhodo* reperire scribit. Pertinent hi ad Naturæ lusus, uti quoque *Narcissi, Hyacinthi, Tulipæ, Pœoniæ, Gelsaminæ flores* in *Jaspidum* generibus mira arte effigiati, quos memorat *Kircher. Mund. Subt.* Lib. 8. pag. 28.

Salicis folium in Lapide fissili *Oeningensi* conspicuum, Diluvianum delineari jussi in Tab. IV. & in Pisc. *Querel. & Vindic. Salicis* folia Postdiluviana, his nostris temporibus, vel ante

pauca Secula ſepulta in *Toſo* vidi non ſemel *Stallikonæ*, qui Ditionis Tigurinæ eſt Pagus, ad *Albii* montis radices ſitus, ubi integer tractus montoſus eſt *Toſis folioſis* prægnans; Merentur hi Lapides *Iteitarum* vel *Salicitarum* Titulum, non verò Saxa illa in Helvetia paſſim reperiunda, quæ in externa ſuperficie & ubicunque franguntur, *Salicis* folia, imò & *Leguminum*, *Seminum* figuras affabrè exprimunt, vel potiùs mentiuntur. Hiſtoriam Lapidis hujus integram heîc inſerere incongruum judico. Ampla ſatis deſcriptio extat in *Specim. Lithograph. Helvet.* pag. 30. ſub Titulo: *Lentes lapideæ ſtriatæ, utrinque convexæ, vitreis figurâ ſimiles, in maſſa lapideâ vario ſub Schemate conſpicuæ*, nec non in *Miſc. Cur.* cit. pag. 63. item in Ὀυρεσιφ. *Helv.* ſeu *Itin. Alpin.* Ann. 1702. pag. 4. Edit. Londin. (*pag.* 7. *Edit. noviſſ. Lugd. Batav.*)

Quæ porrò enumerandæ veniunt Plantæ Lapidibus impreſſæ, quas *Lithophyta* vocat *Luidius*, vocabulum hoc in alium torquens ſenſum, quàm quo vulgò apud Botanicos accipitur; *Tournefortius*, unus ex præcipuis ſeculi hujus Botanicis *Lithophyton* vocat *Plantæ genus ſubſtantiæ veluti corneæ, & Lapidem inter ac Lignum mediæ, cui plerumque adhæreſcit cortex vel fibris contextus, vel Tartari æmulus. Inſtit. Rei Herbar.* pag. 573. differentiſſimo ſanè ſenſu, ut ex ſpecierum enumeratione patet) eæ ſunt vel malè denominatæ, ſcilicet non cum analogis Plantis benè collatæ, quæ collatio Botanicorum eſt, in Hiſtoria Plantarum benè verſatorum; vel denominatæ duntaxat, non verò Sculptori ad delineandum traditæ: vel malè ſculptæ: vel aliis defectibus laborantes, ut ad ſupra recenſitas certò reduci nequeant; dignæ nihilominus recenſione, vel ut ab aliis ad ſua Synonyma referantur:

Epiphylloſperma mineralis Scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimùm nervis inſignito. Luid. Lithoph. Britt. n. 180.

39 *Filix fœmina mineralis.* Luid. n. 181. cui aſſocio *Lapidis ſciſſili ferè ſimilis* 5. *fruſta ſilicem* (lege *Filicem*) *exhibentia.* Fünf Stück Stein dem Schiefer in etwas ähnlich / worinnen Fahrnkraut zuſehen. Spener. Muſ. pag. 92.

Polypodium minus minerale, pinnulis denſiùs diſpoſitis. Luid. n. 182.

Polypodium minerale Lonchitidi majori accedens. Luid. n. 183.

Foliorum quorundam mineralium pediculi compreſſi. Luid. n. 185.

Lithopteris leptophyllos, ſive Filix mineralis longioribus & anguſtis foliis. Luid. num. 193.

Lithosmunda minor Buxifolia. Luid. n. 196.

Lithotrichomanes vulgari ſimile, pinnularum ordine alio ſurſum,

ſum, alio deorſum ſpectantibus. Luid. n. 198.

Litophyton ſinuatum facie arundineâ, ſive Striatula Carbonaria. Id. n. 199. *Lithophyton atronitenti facie politiſſimum* Coruſcatula *dictum.* Id. n 203.

An *Caulis cujuſdam Plantæ mineralis?* Id. n. 200.

Lithophyllon gelaſinis quibuſdam ſalebroſum, Malleatula *dictum.* Id. n. 204. *Malleatula minor ſive ſquamoſa.* Id. n. 205.

Quinquefolii, *Trifolii* & *Fragariæ* folia Lapidibus impreſſa. Raj. de Mund. Orb. Mutat. & Interit. Edit. German. pag. 143.

Planta incognita in Minera Ferri. Wolfart Val. Hanov. §. 10. Fig. 6. videtur *Muſci* Species, vel referenda ad Fig. 5. Tab. VIII.

Onobrychis minor Viciæ foliis. C. B. Luid. p. 108.

Folia Aſtragalina, *Fraxinea.* Id. l. c.

Iaceæ cujuſdam aut Centaurei majoris capitulum. Id. l. c.

Conferva Plinii. Id. l. c.

Saxifraga graminea puſilla parvo flore tetrapetalo. Raji Synopſ. Meth. Id. l. c.

Chryſanthemi neſcio cujus flos petalis bifidis. Id. pag. 109.

Abietis cujuſdam ramuli cortex. Id. l. c.

Arundinis vallatoriæ Radix. Id. l. c.

Lapis fiſſilis cinereus cupro dives, in quo ſpicæ *Frumenti. Myl. Saxon. Subt.* pag. 16. Fig. 4. ad pag. 8.

Capilli Veneris in fiſſili Lapide Manebacenſi. Id. p. 30. Fig. 2. ad p. 19.

Buxus Id. Fig. 10. l. c.

Securidaca major. Id. Fig. 11. conferenda cum *Filice mare* 40 Ejuſd. pag. 39. Fig. 2. ad. pag. 26.

Filix fæmina minor. Id. Fig. 3. l. c.

Abſinthio Romano ſimilis. Id. Fig. 4.

Sophia Chirurgorum. Id. Fig. 6. pag. 40.

Serpillum. Id. Fig. 7. l. c.

Thymus ſeu Serpillum hortenſe. Id. l. c.

Herbario noſtro *Diluviano* inſeri merentur *Ligna* quoque *Subterranea*, *foſſilia*, quo nomine non intelligo Arborum radices, Truncosvè imos ex reſectione in Terra ſuperſtites, non Mineralia Ligni formam mentientia, ut ſunt *Marmora Salisburgenſia*, aliavè venarum & colore & figura Ligna æmulantia, *Venas* quaſdam *Ferri* pariter quoad externam ſpeciem Ligniformes, quales in *Monte Pinifero* Germaniæ aliquando offendi, non *Carbones Foſſiles*, qui ex Bitumine ſunt concreti: non *Saxa* Ligni formam aliqualem oſtentantia, quæ paſſim in Curioſorum Muſeis pro *Li-*

gnis petrefactis, sive *Lithoxylis* reponuntur; sed vera Ligna, licet non semper inflammabilia, & pro varietate locorum *Pyritæ* particulis, vel *arenulis*, vel *creta*, aliâva materiâ in poris suis repleta. *Ligna* veros Ligni characteres secum ferentia, ut componantur 1. Ex *fibris ligneis fistulosis, in fasciculos coagmentatis, & in retiformes plexus contextis.* 2. *Ex Utriculis earundem maculas & spatia replentibus.* 3. *Vasis succum specificum deferentibus.* 4. *Peculiari insuper Vasis genere aeri derivando destinato, & Animalium Tracheæ ac Pulmonibus respondenti*: tecto insuper suo *Cortice*, qui rursum iisdem ferè, quibus Lignum, partibus constat, de quibus *Raj. Hist. Plant.* L. 1. cap. 4. p. 6. & fusiùs Anatomici illi insignes Lyncei, *Marcellus Malpighius* & *Nehemias Grew*. Adde jacentes sub Terra *Truncos, ramos, folia, Fructus*, licet rarissimè omnia simul in eodem loco adsint. De hoc Ligno fossili, quod passim in Europa universa, præsertim in *Terra uliginosa*, palustri, jacet sepultum, aliis suas linquo Hypotheses, quæ Lignorum hanc genesin ac depositionem adscribunt vel Idolo illi παντοκράτωρι, si Dii velint, quem *Archæi* nomine vulgò insigniunt, vel *Hominibus* ipsis illa sepelientibus, vel *Inundationibus* Postdiluvianis, vel *Ventis*, vel *Terræmotibus*, quibus refutandis pretiosum nimis mihi videretur Tempus, quàm ut impendi debeat. Jacebunt errores, ubi firmo stabit talo erecta Veritas, *Diluvii* fundata ruinis. Ego quippe impræsentiarum ostendere allaborabo, non aliunde derivandam esse Lignorum horum subterraneorum originem, quàm à fatili illâ Diluviali strage, præeunte Clariss. *Dn. Woodwardo*, qui Commentarii loco, quod spero, habebit hasce Meditationes in aureolum suum *Geographiæ Physicæ* Latio à me donatum Tractatum, speciatim verò in pag. 97. Ubi *ex observationibus factis in ipsis locis Arborum subterranearum natalibus, circa earum Ligna, situm, quem obtinent in Terra, aliisque circumstantiis demonstraturum se* promittit, *quod ibi deposita fuerint in ipso Diluvio, & inde ab illo tempore hîc jacuerint.* Ligna hæc subterranea vera Ligna fuisse ex Inundationibus, imprimis Diluvianâ, in Terra relicta, demonstrat *Büttner.* p. 189. Ex Lignorum à Lapidibus ambientibus distincta substantia, gravitate specifica, Circulis annorum, Cortice rugoso, colore inter corticem & truncum medio, ligni porositate, fragmentis sæpe à vermibus corrosis, putredine, medulla, ramis, nodis ad ramorum exortum, fissilitate & frangibilitate, Ligno propriâ, differentiâ Arborum specificâ, variantibus coloribus. *Ligna* quæ, non dicam inflammabilitatem, colorem, figuram externam, accidentia aliis quoque corporibus

Na-

Naturalibus communia, ſed ſtructuram internam Ligni habent pro *Vegetabilibus* omninò habenda; uti corpora, quæ quoad partium internarum ſtructuram Animalia referunt, pro *Animalibus*; Nemini videbitur dubia hæc Regula generalis, qui Anatomiam Vegetabilium & Animalium juxta mentem & obſervationes Mo- 41
dernorum intelligit, non fortuiti caſus, ſed Divinæ originis ſtructuram attento adſpicit oculo, & ſpeciatim quidem in ſeminibus, Fructibus, ovulis ipſis delineatas jam, licet nondum evolutas partes nobiſcum miratur. Ubicunque igitur *Folia*, *Ligna*, *Fructus*, *Semina*, *Piſces*, *Inſecta*, *Oſſa*, *Conchas*, *Cochleas*, *Cruſtacea* vera realia offendis, ibi originem ſtatim ex ovo Regni Vegetabilis vel Animalis ſimul agnoſces; imò nec originem duntaxat, ſed quoque paulatinum incrementum ad eum uſque ſtatum, in quo reperiuntur. Qui aliter ſentit, Regna nefario modo commiſcet, & ordinem ipſum Naturæ vel ſubvertit, vel non intelligit, certiſſimum licet in tanta obſervationum luce. Ut tandem quæſtio reſtringatur ad modum, tempusvè, quo Arbores ſubterraneæ in hæc, ubi reperiuntur, loca, fuerint delatæ? De *ſitu* Arborum ſubterranearum Belgicarum ſpeciali obſervat *Schookius de Turffis* pag. 90. *Omnes Arbores plerumque unam plagam reſpicere mundi, namque Radices inter meridiem & occaſum, Truncos verò inter ortum atque ſeptentrionem porrigi.* Cui Phænomeno non ſanè frivola hæc quadrat ratio, quam ſubjungit, *quòd Natura ibi, ubi tum radices, tum Trunci poſiti videntur, aptior ſit; quàm alibi ad vim progenerandi prodendam.* Inundationis alicujus fatalis directio hæc Lignorum & parallelismus eſt indicium: ſitum, quem memorat *Schoockius* ſpecialem obſervamus nos quoque in *Helvetia*, licet hæc Regula non ſit ſine exceptione, ſæpeque ſine ordine jaceant depoſita Ligna. In Fluctibus Diluvianis certam fuiſſe directionem, ſpeciatim poſt ſtratorum fracturam, & demerſionem, ex multifariis Experimentis undecumque collatis tandem eruendam, colligere licet ex variis Helveticæ Naturalis Hiſtoriæ Phænomenis. Unicum nunc memorâſſe ſufficiat. *Lacus* Helvetiæ præcipui *Bodamicus*, *Gryphæus*, *Papiconenſis*, *Tigurinus*, IV. *Civitatum Sylveſtrium*, *Thunenſis*, *Genevenſis* portio, *Brientianus* paralleli invicem ſunt in directione à SO. ad NO. circiter, & ſic quoque Valles, per quas fluunt, montoſaque Juga, ripas claudentia, vallesque formantia. Porrò in ſitu adnotanda venit profunditas. In Turffifodinis noſtratibus reperiuntur Ligna a 10. 12. 16. pedum profunditatem. *In fundis nonnullis prope Urbem* Brugenſem, *dum ad* 10. *vel* 20. *ulnas foditur, integræ ſylvæ reperiuntur, arborum-*

que folia & Trunci tam exactè adhuc comparent, ut ſpecies Arborum dignoſci, & foliorum etiam ſeries, ſingulis Annis delapſa, diſtingui optimè poſſit. Boet. de Boot. de Gemm. Lib. II. cap. 158. *In profunditate pedum* 39. Fontium Mutinenſium *Stratum paluſtre duorum circiter pedum apparet* 1. *ex Juncis, Plantarum foliis ac ramis congeſtum:* & huic ſimile aliud *infra* 52. *pedum profunditatem* memorat Celeberr. *Bernhard. Ramazzinus de Font. Mutinenſ. admir. ſcaturig.* pag. 20. Binas en obſervationes, unam ad *Helvetiæ* occaſum, alteram ad ortum factas, quæ profundiori quidem ſitu, quàm Helvetia ipſa, Ligna depoſita oſtendunt; nec mirum, devolutos utrinque ex ſummis Alpium Helveticarum ſtratis fractis Arborum Truncos, aliaque Vegetabilia à majori Terræ mole fuiſſe obruta, quàm verò in noſtris Regionibus Alpinis, ubi ſæpè vix unius, duorumvè pedum profunditatem habent ceſpites bituminoſi Turffa dicti. Neque in Vallibus Helveticis duntaxat reperias materiam hanc Vegetabilium fermentatione putredinoſâ corruptorum, pluriumvè conſervatorum, quæ *Turffæ nomine* vulgò venit, ſed quoque in Paſcuis Alpinis, in ſummis Alpium, ubi nullæ amplius Arbores creſcunt, cacuminibus, ut alibi pluribus teſtatum reddam. Pergo cum chariſſimo *Woodwardo, quòd ingens effodiatur horum Lignorum* (ſubterraneorum) *& in magnis quidem fragminibus, numerus è Terra quarundam Inſularum, ubi nullæ Arbores creſcunt, nec plantari poſſunt, propter ferociam Ventorum, ac tantam Tempeſtatum auſteritatem, quæ non patitur, ut ulla Vegetabilia ultra Fruticum altitudinem aſſurgant, niſi vallis aut aliis id genus munimentis ab injuriis externis defendantur, uti in Hortis Inſulanis paſ-*
42. *ſim videre licet.* Speciatim adnotari meretur *Lignum piceum & abiegnum* in Anglia ſubterraneum, non ſupraterraneum. Teſtem habemus graviſſimum *Julium Cæſarem Comment. de Bell. Gallic.* Lib. V. ſub init. Ubi Brittannis proſtare dicitur *materia cujuſque generis, ut in Gallia, præter Abietem & Fagum.* Idem obſervatur in *Hollandia* & *Zelandia*, ubi *Ligna foſſilia vocantur vulgo* Keenen, Kienboomen, Kienhout, *quòd vulgò perſuaſum ſit, ex Pinorum Sobole hæc eſſe, nam nomen* Keen, *aut* Kien *Pinus inter Belgas ferre ſolet:* ſicut apud nos quoque Helvetos notum eſt idem nomen, *Kien, Kienholz:* Hoc autem Arboris genus non apud imos Belgas creſcit, teſte *Schookio Turff.* pag. 74. 79. At ne quis exiſtimet, Ligna ſubterranea ſeu Anglica, ſeu Belgica non eſſe ex Pinorum genere, habemus non Truncos duntaxat, & ramos, ſed ipſos quoque Conos, ex Brittannico ſolo erutos, ſpeciatim ex Agro *Ceſtrienſi;* tales quoque effodimus

in

in Turffifodinis noſtratibus 12. & plurium pedum profunditate, juxta cum *Avellanis*, quales ex *Angliæ* Inſulæ *Vecti* quoque recepi. In profunditate pedum 26. *Coryletum cum ſuis Nucibus adhuc incorruptis* inventum memorat *Ramazzin.* l. c. Unde verò in Angliam Belgiumvè devenere Pini cum ſuis Conis? Nulla ſanè apparentia, quòd ibi creverint, & ſeu ventis proſtratæ, ſeu Aquis obrutæ fuerint ſepultæ. Devolutæ haud dubiè ex Regionibus harum Arborum feracibus, & quidem fatali illa illuvie, occaſione rupturæ ſtratorum Alpinorum, ut nullam Rationi vim illatum iri putem, ſi dixerim, translatas fuiſſe has Arbores in maritimas illas Provincias & Regna ex *Helvetia*, *Sabaudia* & *Tirolenſi* Comitatu. *Hinc ſanè eſt*, inquit *Woodwardus* pag. 220. fido me interprete, *quòd etiam nunc inveniantur hæ Arbores in Inſulis, & frigidioribus aliis Terræ Partibus, ubi nuſquam ampliùs creſcere ſolent, & fortè germinârunt nunquam. Præbent autem talium locorum Incolis utilitates non contemnendas, quatenus Ligna ſuppeditant non ſolùm in uſus Oeconomicos culinarios, in Regionibus his frigidioribus apprimè neceſſarios, ſed quoque Architectonicos, & diverſos alios: Cùm è contrà iis in locis, unde advenerunt, caruiſſent omni uſu, imò verò impedimento fuiſſent ſeminibus relictis, in nativo aptoque loco commodè tutoque depoſitis, & de novo vegetandis pro Arboreto recenti, quandoquidem ex veteri Arborum antediluvianarum materia non multùm evaſit. At enimverò magno ſunt uſui Regionibus illis, ad quas ductu Aquarum fuerunt deportatæ. Eſt certè notatu digniſſimum, & Providentiæ Divinæ ſingulare argumentum, quòd vix occurrant Regiones Ligno Arboribuſque deſtitutæ, quæ non largum habeant Arborum harum ſubterranearum proventum.* Non autem ſolis Anglis Belgiſque in uſum cedit devoluta ex Alpibus Europæis ad oras uſque maritimas Vegetabilis, inflammabilis, materia, quæ Ceſpites ita dictos bituminoſos, iiſque intermixta Ligna conſtituit. Etiam nobis reſervata eſt locuples talis materiæ Penus, deficiente ſenſim Lignorum proventu in uſus trahendus. Non mehercle fruſtrà apud nos depoſita eſt in Diluvio vegetabilis hæc materies, non periit hoc ſedimentum, ſed ad nobiles reſtitit uſus. Sylvam hanc ſubterraneam in Territorio *Tigurino* paſſim obviam ad uſus trahere hoc ipſo Anno cœpit & felicibus quidem, ut auguror, auſpiciis, Ampliſſimus noſter Magiſtratus, velificante Senatore Graviſſimo atque Conſultiſſimo, Nobiliſſ. Dn. *Johanne Jacobo Eſchero*, quo Præſide alii Ducentum Viri vigilanti diligentique Prudentiâ conſpicui mecum omnes intentabunt vires, ut negotium hoc Turffarum ſeu Ceſpitum bituminoſorum, ſemo-

mo-

motis difficultatibus obviis, cedere poſſit in Civitatis Agrique Tigurini ſatisfactionem, totiusque adeò Reipublicæ honorem atque commodum. Eſſe autem Vegetabilis Proſapiæ, nec Mineralis, Ceſpites bituminoſos cum Lignis foſſilibus intermixtis nullâ probatione, ſed ſolâ inſpectione, experimentoque combuſtionis indiget. Componitur hoc nobile ſedimentum, neutiquam ob ſui putrefactionem reformidandum, multò minùs ob antiquitatem contemnendum, ex ſtratis Muſcorum, Foliorum, ſeminum, ramorum, Truncorum, radicum inflammabilibus, at-
43 que in cineres reſolubilibus, Turffæ adinſtar Belgicæ. Pergo cum *Woodwardo* meo: *quòd memoratæ Arbores ſubterraneæ paſſim reperiantur Petris ipſis & Saxis v. g. in Lapicidinis incluſa: in Marga item, aliiſque Terræ ſpeciebus tumulata non minùs, ac in nominata Terra fungoſa paluſtri.* pag. 98. Obſervationes undequaque congerere opus non eſt. In Lapicidina Hungarica prope *Bruck* ad *Leitham* Fluvium offendit Frater Chariſſimus *Johannes Scheuchzerus* infra ſtratum *primum* Terræ communis nigræ, toti orbi ſuperextenſæ: *Secundum* Terræ flavæ: *Tertium* Terræ cœruleæ variis Lapidibus intermixtæ: *Quartum* Lignorum varii generis petrificatorum: infra id Oſſa petrificata Linguas & oculos Serpentum, & Sabulum, quæ omnia ſubſidentiam ordinatam indicant: Infit porrò *Woodwardus*, *quod primitùs fuerint indifferenter depoſitæ Arbores in omnem Terram, aliamvè materiam, quæ Terrei Globi ſuperficiem conſtituit: ex accidenti verò hodienum nullibi ampliùs, vel admodùm raro, occurrant, niſi in Terra uliginoſa Paluſtri, quoniam hæc ob bituminoſam ſuam & balſamicam naturam Ligna contumulata condire quaſi valuit, atque ſic ad noſtra uſque tempora à corruptione præſervare: Arboribus aliis, quæ in alia Terra, laxiori magis, & poroſiori, fuere locata, tractu temporis diſſolutis, & à putredine prorſus conſumtis, ut nunc nil ampliùs de illis in conſpectum veniat, utcunque fodiendo inquiratur: vel, ſi quid de illis compareat, exiguarum Reliquiarum nomen mereatur: invenias quippe rariſſimè in poroſiorum Terrarum viſceribus Truncos Arborum integros, & à Corruptione adhuc liberos.* Appoſitè & obſervationibus Hiſtorico-Naturalibus congruenter! Solutam eſſe Vegetabilium ita invicem ſuperſtratorum ſubſtantiam per diutinam aliquot mille Annorum moram patet ex ipſa Analyſi Chymica. Deſtillabam per Retortam Turffam noſtram Tigurinam, quæ partim prope *Lacum Felinum, Kazenſee*, partim prope Cœnobium *Rütenſe* effoditur, & protraxi levi operâ non ſolum Spiritum, ſed & oleum æthereum, & Salia volatilia, & craſſamentum bituminoſum, quod in Spi-

ritu

ritu vini ſolutum Tincturam largitur ſanguinei coloris, haud dubiè præſtantis in Medicina efficaciæ.

In *Muſeo Wormiano* Lib. II. cap. 16. deſcribitur *Lignum foſſile*, quod *laminatim eruitur, colore nigerrimo, quandoque ſubfuſco, ponderoſum, fragile, exiccatum ubi fuerit, aſt, cùm primùm è Terra eruitur, adeò lentum & flexile, ut viminis inſtar in quamvis partem trahi poſſit, ac flecti. Fibris conſtat obliquis, & nodis hinc inde, planè inſtar radicis majoris cujuſdam Arboris. Faber quidam lignarius, in Lignis dijudicandis peritus, Juglandis Arboris radicem longâ Annorum ſerie nigredine tantâ infectam eſſe putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arbores conſpectæ ſunt. Polituram non facilè admittit, nec operi ſcriniario ob fragilitatem adhiberi poteſt. Iis in locis Islandiæ, ubi magnâ copiâ eruitur Terrâ ad duas ulnas effoſſâ, nullæ planè ſunt Arbores, aut fuiſſe unquam animadverti poteſt. Hoc Lignum vulgò* Sorturbrandur *vocant, & latere ajunt in monte adeò prærupto, & alto, ut eò nullus niſi audaciſſimus penetrare valeat, qui à juventute præcipitiis fuit aſſuetus, effodienda quoque Terra eſt aliquot ulnis, antequam ſe prodat hoc Lignum.* Wormii hunc Textum eum in finem allego, ut pro roboranda Hypotheſi noſtrâ conferre poſſim cum obſervationibus quibuſdam Helveticis. In altiſſimo montis *Beiſtenberg*, *Uraniæ* Ditionis, Cacumine, Lignum jacere dicitur exaſciatum, quod ad Diluvium referunt accolæ. De hoc autem Ligno non mihi certi quidpiam conſtat. Aſt certior, notatuque digniſſima eſt ſequens obſervatio. Inter altiſſimas *Rhætiæ*, imò totius *Helvetiæ*, Alpes ſurgit velut inter Viburna Cupreſſus, vel ſtellas inter Luna minores, mons *Stella Piz da Stail*, accolis *Sexamninæ vallis*, *Schams* dictus, in cujus editiſſimo cacumine, nec niſi venatoribus Rupicaprarum audaciſſimis, & ſcandendi peritiſſimis, jacet Truncus Ligneus, unam cum dimidiâ circiter orgyjam longus, ſeſquipidem circiter craſſus, ſupernâ ſui parte, quâ Tempeſtatum injuriis eſt expoſitus, aliquatenus corruptus, infernâ parte fermê integer. Ramorum 44
principia ad uncias aliquot extra Ligni ſuperficiem porriguntur: Truncum Pini montanæ, quem *Cembro* Alpicolæ nuncupant, putant fideles venatores αὐτόπται, qui hoc ipſo Anno Fratrem meum veritatis hujus rei & circumſtantiarum cupidum, eodemque mecum in inquiſitione Hiſtoriæ Naturalis deſiderio tractum, ad ſacras haſce Reliquias ducere, Julio menſe, volebant, ſed irrito prorſus, ob Nivem copioſam nimis, ſucceſſu, ut re infectâ Tigurum redire, & alterâ quidem vice, quâ idem tentare volebat, coactus fuerit. Ut interim Lectori curioſo conſtet altitudo, ad quam pervenit, & quam oculis duntaxat, non pedibus,

ſcandere fuit datum, inſero hèic Obſervationes ſuas Barometricas, unà cum Calculi ſumma.

Pro altitudine *Anderæ*, qui Pagus eſt Sexamninæ vallis præcipuus, Die 10. Jul. Mercurii altitudo hor. 3. p. m. 24. dig. 9. Lin. Pariſin. quibus reſpondent in Tabulis *Mariotti* 435. hexempedæ, toiſes, 5. Ped. Pariſ. in Tabulis *Caſſinianis* verò 520. 0. Pro altitudine loci ſupra Horizontem Maris. Die 11. Jul. hor. 7. a. m. altit. Merc. 24. 8½. Die 12. Jul. h. 7. a. 24. 9½. & h. 1. p. 24. 10. Die 13. Jul. h. 7. a. 24. 10. Die 14. Jul. h. 11. a. 24. 11½. Die 15. Jul. h. 4. a. 24. 11. ſummæ altitudini reſpondent juxta *Mariottum* 406. 1. juxta *Caſſinum* 479. 0. Ut proin altitudo media æquata foret juxta *Mariottum* 421. 0. ſive 2526. pedd. Pariſin. & juxta *Caſſinum* 499. 3. ſive 2997. pedd. pro altitudine Vallis Sexamninæ ſupra Mare.

Die 13. Jul. In Montis *Tſchieræ* eo loco, ubi nullæ ampliùs creſcunt Arbores (notandum enim hîc ὡς ἐν παρόδῳ, ad certam duntaxat altitudinem circiter 5442. pedd. creſcere Arbores, nec ultrà ob cauſas alibi expoſitas ſurgere poſſe) horâ 11. obſervata Barometri altitudo 21. 7. quibus reſpondent juxta *Mariottum* 919. 4. ſeu 5518. pedd. & juxta *Caſſinum* 1270. 3. ſeu 7623. pedd.

Eodem die horâ meridianâ 12. eò uſque ſcanſum fuit, ut Mercurius delapſus fuerit ad 21. 1. è contrà atmoſphæra ſurrexerit ſuprà Maris Horizontem juxta *Mariottum* 1002. 4. ſeu 6016. pedd. juxta *Caſſinum* 1411. 0. ſeu 8466. pedd. Pariſin.

Nondum verò hîc ſumma, quam quidem Frater attigit, altitudo. Die 15. Jul. In Monte *Surſees* dicto altitudinem habuit 20. 7. cui reſpondent juxta *Mariotti* Tabulas, non quidem huc uſque productas, 6439. Pedd. Pariſ. juxta *Caſſinianas* 9196. ſecundum Fratris computum verò 6585.

Stellæ montis cacumen, quantum ex aſpectu conjectare potuit Frater, altitudinem hanc montis Surſees ſuperat circiter 3000. pedd. foretque adeò 4000. circiter pedibus altior Truncus noſter, eo loco, ubi creſcere deſinunt Arbores. Quis autem, obſecro, Truncum arboris, centenarios aliquot gravem & informem, nullis uſibus aptum, huc detulit? Quæ curioſitas homines impulit? Imò, quæ Machinæ eum ſublevârunt? Eſt enim loci tam præceps ſitus, ut nullis penè humanis viribus, nullis Regum maximorum ſumtibus, nullis Potentiis Mechanicis hîc, ubi nunc jacet, deponi potuerit, nihilque proin maneat, quàm fatale illud, & univerſale quidem, quo altiſſimi Montes Aquis fuere cooperti, Diluvium, niſi in ſubſidium vocare malis ex leviſſimæ armaturæ Hypotheſi Luidiana, foliis quibusvis & plumis leviores Ideas arborificas, quarum aliqua tantæ fuerit

rit efficaciæ, ut ex minutiſſima atomo ſeſe expandere potuerit in formam Arboris ingentis detruncatæ. Quis autem non videt, in levi habendam Hypotheſin? Dabitur aliquando occaſio illuſtrandi obſervationem hanc de Trunco extra omne dubium Diluviano rariſſimam per circumſtantias alias. Non quippe, ſi DEUS vitam conceſſerit & vires, deſiſtam àliis invigilare occaſionibus, quibus culmen hoc editiſſimum à Fratre, me ipſo, vel curioſis aliis conſcendi poſſit.

F I N I S.

I N D E X
IN
HERBARIUM DILUVIANUM.

Kir-

FINIS.

HERBARII

HERBARII DILUVIANI
A P P E N D I X.

Ctennium est, ex quo Plantas Diluvianas inde ab Exundatione hac fatali simul & universali veluti sepultas, novâ & inauditâ forsan palingenesiæ specie resuscitavi, & Naturæ Curiosorum applausum, de quo mihi gratulor, reportavi. In Editione hac alterâ ut major Systemati meo accenderetur lux, constitui mecum Plantas sive veras, sive spurias, fossiles redigere ad Methodum Tournefortianam, *ut quid ex quavis classe hactenus quidem repertum fuerit Orbi curioso simul & erudito innotesceret; indigitaturus simul, quid, meo quidem judicio, pertineat ad Diluviana, quid ad Postdiluviana, quid ad dubia, quid ad Naturæ lusus? Sit itaque*

C L A S S I S I.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo, campaniformi.

1 APARINÆ densius foliatæ æmulum ex Silesia. *Herb. Diluv.* TAB. III. *fig.* 3. & 5. *Mus. Dil. n.* 69. Aparinæ densius foliatae æmulum Lithophyton radiosum Luidii. *Lith. Britt. n.* 201. an Rubeola mineralis Luidii. n. 202. *Diluv.* TAB. III. *fig.* 3. & 5.

2 Gallium album vulgare *Tour.* Mollugo montana angusti folia vel Gallium album latifolium. CB. TAB. IV. *fig.* 1. Volkm. Siles. T. XV. f. 3. *Diluv.* TAB. IV. *fig.* 1. & TAB. XIII. *fig.* 3.

3 *Donichte Erde oder Lett mit einem Zweiglein von dem* Tithymalo Cyparissia foliolis angustis. CB. *Cypressen kleine Wolfsmilch.* volkmann. Siles. 108. T. XII. f. 3. i. e. Terra argillacea cum Ramo Tithymali Cyparissiæ &c.

4 Gallium luteum. CB. Convenit quoque Rubiæ angustifoliæ spicatæ. CB. *bey* Volkmann. *Sil. III. T. XIII. f.* 8.

C L A S S I S II.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo infundibuliformi & rotato.

5 Folium quoddam trinervium an PLANTAGINIS TAB. II. fig. 8. *Dub.*

6 Folium

6 Folium rotundum CYCLAMINIS videtur in Lapide Öningensi. *Diluv.*

CLASSIS IV.

Herbæ & Suffrutices flore monopetalo labiato.

7 SERPILLUM & THYMUS. Myl. *Saxon. Subt.* p. 40. fig. 7. *Dubium nomen.*

CLASSIS V.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis cruciformibus.

8 RAPA in Lignum mutata. Lang. *Hist. Lapid.* p. 73. Eximenda munero & Diluvianorum & Fossilium.

CLASSIS VI.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis rosaceis.

9 TRIFOLY & FRAGARIÆ folia. Raj. *de mutat. & interitu Orb.* p. 143.

10 Lithophyllon, *so mit einem grossen blatt der* Opuntiæ majoris, *oder grossen Indianischen feigen fast überein kommet*, seu Lithophyllon Opuntiæ majoris æmulum. Volkmann. *Sil.* 106. *T.* XI. *f.* 1.

11 Nigella Arvensis cornuta. CB. *Id.* 110. *T. XIII. f.* 5.

12 Flosculus Stellatus. *Sternblümlein auf grauem Schiefer, kommet dem blümlein einer Alsine bey.* Convenit Alsines flosculo. Id. 113. T. XV. f. 7.

13 Alsines spergulæ flore seu Arenariæ. I. B. obscura vestigia in Lapide à Sole ferè calcinato, in circuitum expansa. Helwing *Lith. P. II. p.* 94.

CLASSIS VII.

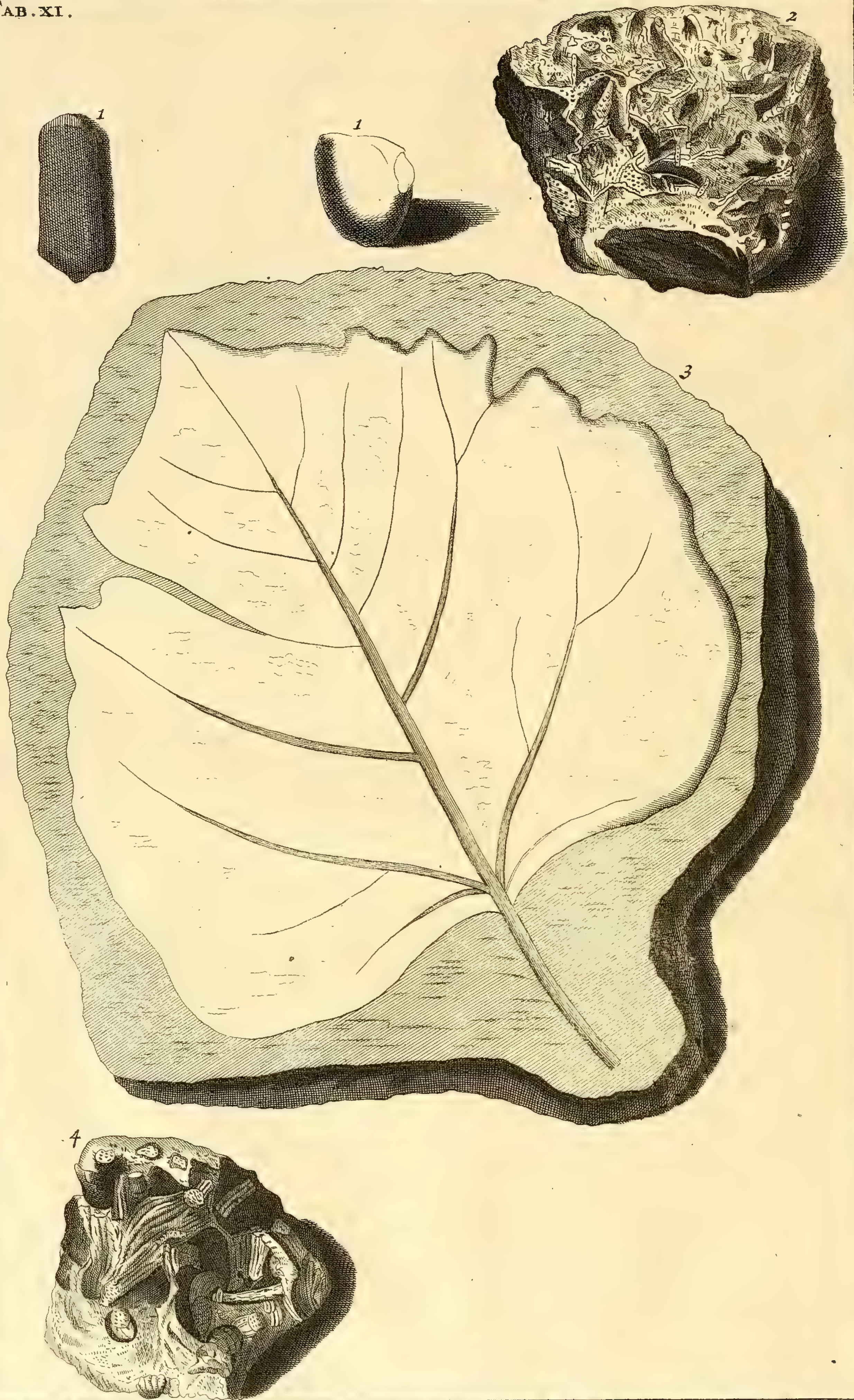
Herbæ floribus polypetalis umbelliferæ.

14 *Myrrhis* Sylv. Camer. Cerefolium Sylv. perenne Mor. *Myrrhen Körffel, an dem die stängel und Blätter pechschwarz und glatt sind*, foliis & caule nigris lævibusque. Volkmann. *Sil.* 108. *T. XII. f.* 1.

15 Apium montanum ampliori folio. CB *auf grauem Schiefer natürlich und Schwarz marquirt.* Id. T. XII. f. 4. p. 109.

16 Fœniculum vulgare. CB. seu Mille folium Aquaticum folio Fœniculi. *Id.* 112. *T. XIV. fig.* 6.

CLAS-

Celeb^mo. D^n. Hermanno Boerhaave *Botan. Chem. & Coll. Pract.*
in Illustri Academia Lugduno-Batavâ Professori.

CLASSIS. X.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis papilionaceis.

17 ONOBRYCHIS minor Viciæ foliis. CB. Luid. p. 108. Diluv. *Kozia rut ka w Kamieniu* Pol. Helwing. Ind. Foss. Pol.

18 PISA coloris viridis in saxo fusco, *Wickenstein.* Mus. Dil. n. 120. Dub. *Ein Stein darinn Bohnen und Feldwicken.* Myl. Sax. P. I. p. 37. f. 2. 3. *Braunrothes Gestein darinn Früchte wie Bohnen, Erbsen, und Wicken,* i. e. Piseolithus, *die äusserliche Schale ist Grasgrün, die Membrana über dem Kern weiss, dieser aber ein weisser Kiess.* Volkm. Siles. 129. T. XXII. f. 5. *Brauner leberfarbener Stein, in welchem Zimmetfarbene Steinlein, so theils länglicht in Grösse und Gestalt der Pinolen, theils rund in Gestalt kleiner Wicken liegen.* Piseolithus, Pisis partim oblongis, partim rotundis. *An statt des Kernes ist ein heller Crystall Fluss.* Volkm. 131. T. XXIII. f. 6. 7. 8. *Leberfarbene, und sehr harte Handsteine, in welchem Saamen stecken den Türckischen oder gemeinen Bohnen gleich.* lit. a. *andere den kleinen weissen rundlichten und ovalen.* bb. *Grüne Erbsen den natürlichen ganz gleich.* cc. *Andere denen Feldwicken und Linsen nicht unähnlich.* dd. *nebst einem Eindruck einer Mandel.* ee. Id. T. XXIII. *f* 9. 10. Pisa majora Matth & Fuchs. rufa, *grosse rothe Erbsen.* Id. 134. T. XXIV. f. 13.

19 SCORPIOIDES montanum IB. TAB. V. *fig. 6.* Mus. Dil. n. 8. *Diluv.* TAB. V. *fig. 6.*

20 Phaseolithus, *in einem gelben versteinten Lett, ist dem* Phaseolo Peregrino magno coloris Castanei lævi, cum magno hilo Chabr. *in allem ganz gleich, auch der Hilus tieff eingekählet, und mit dem Cortice einerley Couleur;* i. e. Phaseolus peregrinus magnus &c. in marga lutea. *Der innwendige Kern hat seine natürlich weisse farb,* Nucleus interior albus est. Volkmann. *Siles.* 130. *T. XXIII. f.* 2.

21 *Eine Frucht dem* Phaseolo Ægyptiaco colore rufescente *ähnlich* aa; *nebst einer unbekanten Plätschichten Frucht* bb. *welche gleichfals eine* species Phaseoli *scheinet in Braun rothem Gestein.* Id, 133. T. XXIII. f. 12.

22 *Siehet wie der* Phaseolus Peregrinus hortensi affinis fructu tumidiore minore niveo. CB. Id. 134. *T. XXIV. f.* 11.

23 Phasole, *die dem* Phaseolo Brasiliano rubro *gleichet.* Id. 134. T. XXIV. f. 17.

24 Siliquastrum Phaseolatum, seu ad PHASEOLI valvulum quodammodo accedens. Mort. Northampton. *Tab. X. fig.* 28. *p.* 245. Luid. *n.* 1440. *Act. Philos. n.* 200. *fig.* 1. *Di-* TAB. XI. *fig.* 1.

luv. Sed an Phaſeoli ſit ſiliqua, vel etiam vegetabilis Proſapiæ, de eo adhuc dubito. Idem judicium eſto de ſequentibus. In *Lexico Diluviano* reperias inter piſcium partes.

25 Siliquaſtrum latiuſculum, ſeu LUPINI valvulo æmulum. Luid. n. 1448. *A Bone of the Shape of a Lupine Shell.* Mort. l. c. *Act. Phil. n.* 200. *fig.* 2.

26 Siliquaſtrum minimum vibratum. Luid. n. 1466. *The Smalleſt of all the ſtrait Siliquaſtra-Kind.* Mort. l. c.

27 Siliquaſtro congener *Ricinus*, ſeu Siliquaſtrum minus inſtar ſeminis Phaſeoli. *Act. Philoſ. n.* 200. *fig.* 5. Luid. *n.* 1499. *A ſpecies of the ſize and ſhape, of a Kidney-Bean.* Mort. p. 246.

28 Siliquaſtrum minus gibboſum. Luid. *n.* 1467. Mort. l. c.

29 Siliquaſtrum tortile gibboſum minutis punctulis conſperſum, ſeu Siliquaſtrum marmoreum, *Punctularia* tortilis dictum. *Act. Londin. n.* 200. *fig.* 4. Luid. *n.* 1482. Morton. *l. c.*

30 Siliquaſtrum minus triangulum. Luid. *n.* 1488. Mort. *l. c.*

31 Siliquaſtrum phaſeolatum anguſtiſſimum. Luid. *n.* 1443.

32 Siliquaſtrum tenue longiuſculum in dorſo ad cylindrum vergens. Luid. *n.* 1444.

33 Siliquaſtrum Piſi ſiliquam referens ſubviride, vibrato margine inſignitum. *Act. Phil. n.* 200. Luid. *n.* 1445. Idem coloris anthracini. *n.* 1446.

34 Siliquaſtrum omnium quotquot vidimus maximum, duas uncias, ſi quadrantem excipias, longitudine, latitudine unam complectens, coloris nigri radice ſpoliatum. Luid. *n.* 1449. *fig.*

35 Siliquaſtra marmorea, vel læviſſimè expolita, coloris alias fuſci aut hepatici, alias è luteolo ſubviridis, variæ magnitudinis. Luid. *n.* 1451.

36 Siliquaſtra radice ſulculis transverſis leviter exarata. Luid. *n.* 1452.

37 Lupinati ſpecimen minus coloris e cinereo ſubfuſci, perpendiculari margine, argutè admodum rugoſâ. Luid. *n.* 1456.

38 *Saamen von dem* Lupino ſylveſtri flore luteo CB. Volkmann. *Sileſ.* 135. *T. XXIV. f.* 21.

39 Siliquaſtrum minus gibboſum, ſubtenue, ſeu vulgari ſimile, arcuatum anguſtius. Luid. *n.* 1467.

40 Siliquaſtrum gibboſum ex albido rufeſcens ſabuletorum radice inſigni donatum. Luid. *n.* 1473.

41 Siliquaſtrum Silo condictum, ſeu recurviroſtrum gibboſum, ſtrigâ quadam à dorſo ad mucronem procurrente. Luid. *n.* 1476.

42 Sili-

42 Siliquaſtrum gibboſum tortile. Luid. *n.* 1480.

43 Siliquaſtrum *Portellaria* dictum, ſive gibboſum marmoreum. *Act. Philoſ. n.* 200 *fig.* 4. Luid. *n.* 1481.

44 Siliquaſtri tortilis gibboſi varietas, ad triangulare minus accedens, ob extremum alterum quaſi obliquè reſectum *Limularia* dicta. Luid. *n.* 1487.

45 Siliquaſtrum minus triangulum ſeu minus Conchæ ad inſtar roſtellatum. *Act. Phil. n.* 200. *fig.* 3. Luid. *n.* 1488.

46 Ricino accedens Siliquaſtrum umbonatum ſeu ſcutulatum minimis adnumerandum. Luid. *n.* 1497. *fig.*

47 Siliquaſtrum umbonatum longiuſculum. Luid. *n.* 1498. *fig.*

48 Siliquaſtrum aſellarium ſeu minimum, Aſello inſecto nonnihil ſimile. Luid. *n.* 1499.

49 Siliquaſtrum minimum punctulatum, Arquatula dictum. Luid. *n.* 1500. *fig.*

50 Siliquaſtrum Bufonitam orbiculatum minorem referens. Luid. *n.* 1501.

51 Siliquaſtrum minimum orbiculatum marmoreum, minutiſſimis punctulis conſperſum. Luid. *n.* 1502.

52 Siliquaſtrum litorale venoſum, (venulis nimirum à litore dorſali undequaque inſculptum) ſeu Limaculum corrugoſum. Luid. *n.* 1503. *fig.*

53 Siliquaſtrum venoſum radiolare, nodulorum ſerie in dorſo inſignitum, ſeu ſiliquaſtrum à radioli textorii ſimilitudine, *Radius nodoſus* dictum. Luid. *n.* 1505.

54 SECURIDACA major. Myl. *Saxon. Subt. Fig.* 11.

55 Lapis niger lævis, *Fabæ* parvæ perſimilis. Helwing. *Lith. Ang.* 38. Forſan ad Silices.

56 Fabæ Siliqua minimè veſca, veræ tamen formâ perſimilis, turgentibus intus granulis prægnans. Calc. Muſ. 411 Pol. *Stræc bobowy Kamienny.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

57 *Siehet einer zuſammen gepletſchten groſſen Feige, oder* Fabæ Indicæ Arboreſcenti, ex Guinea latiſſimæ fere quadratæ Cluſ. *gleich, oder der* Fabæ arboreſcenti ſeu phaſeolo plano longo nigro. Volkm. *Sileſ.* 137. *T. XXIV. f.* 23.

CLASSIS XI.

Herbæ & Suffrutices floribus polypetalis anomalis.

58 FUMARIA. Myl. *Sax. p.* 30. potius Lithopteris fæmina Trichomanis pinnulis longioribus. Luid. *Lith. n.* 186. vel *Filix* ramoſa. Myl. *fig.* 8. v. TAB. II. *fig.* 7. Diluv. *Schiefer mit* TAB. II. fig. 7.

der Fumaria officinarum. Volkmann. *Silef.* 111. *T. XIV. f.* 2.

59 *Siehet wie* femen Momordicæ feu Balfaminæ fæminæ, *wann er noch in der rothen Schalen oder häutlein ftekt*, dum adhuc membrana rufefcente veftitur. Id. 134. *T. XXIV. f.* 12.

CLASSIS XII.

Herbæ & Suffrutices floribus flofculofis.

60 JACEÆ cujufdam aut Centaurii majoris capitulum. Luid. *Lith. p.* 108.

61 *Eine Blum von der* Jacea nigra Pratenfi latifolia. CB. *kommet auch der* Jaceæ montanæ candidiffimæ CB. *oder* Jaceæ montanæ hirfuto capite *bey*. Cluf. Pan. Volkman. *Sil.* 113. *T. XV. f.* 6.

CLASSIS XIV.

Herbæ & Suffrutices floribus radiatis.

TAB. XI. *fig.* 3. 62 TUSSILAGINIS folium in Lapide Fiffili Oeningenfi. *Muf. Dil. n.* 248. b. *Diluv.*

63 CHRYSANTHEMI nefcio cujus flos petalis bifidis. Luid. *Lith. p.* 109.

64 *Radiatula*, an flos cujufdam Chryfanthemi. Luid. *in Tranf-act. Phil. n.* 337. *p.* 95. *Tab. I. fig.* 4.

65 *Eine Blum auf einem dunkelgrauen Schiefer, fo dem* Buboni luteo feu Afteri montano luteo folio falicis glabro CB. *am allerähnlichften ift.* Flos Afteri montano &c. fimilis in Fiffili fufco. Volkmann *Sil.* 113. *T. XIII. f.* 9.

66 *Auf einem Pomeranzenfarben Schiefer* After anguftifolius, After Pyrenaicus præcox flore cœruleo fortè. *H. R. Par.* Tour. Id. *p.* 113. *T. XV. f.* 5.

CLASSIS XV.

Herbæ & Suffrutices floribus apetalis feu ftamineis.

67 HORDEI fpica Diluviana Lapidi fiffili Glaronenfi im-
TAB. I. *fig.* 1. preffa. *Muf. Dil. n.* 1. v. TAB. I. *fig.* 1. Diluv.

TAB. V. *fig.* 4. 68 *Eine unreiffe Gerftenähre.* Myl. *Sax. p.* 15. v. TAB. V. *fig.* 4. Diluv.

69 Spica SECALINA. Luid. *Lith. p.* 108. Pol. *Klos zytny w Kamieniu.* Helw. Ind. Foffil. Polon.

70 Culmus integer frumentaceus 24. pedum profunditate in puteis Mutinenfibus repertus. Ramazzini, *Font. Mutin. orig.*

71 Spica TRITICI in fiſſili Mansfeldico. Buttn. Rud. Diluv. p. 103. *Diluv.* Spicæ Frumenti *in Schwarzem Kupferſchiefer von Franckenberg.* Myl. Muſ. n. 887. *Schiefer, mit einer und dreyfachen Kornähren* Id. n. 905. 906. Spicæ Frumenti Metallares ex Fodinis Franckenbergenſibus Haſſiæ. M. D. n. 248. b. [3] *Metalliſche Frucht Aehren von Franckenberg.* Wolfart. Hiſt. Nat. Haſſ. 35. *T.* 5. *n.* $\frac{3}{5}$. 6.

72 GRAMEN quoddam frequenter geniculatum foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis ac trifurcatis in Lapide fiſſili Oeningenſi. TAB. III. *fig.* 4. Muſ. Dil. n. 40. Deſcriptione adde, quod exactius intuenti hanc Plantam, mihi videatur hoc qualecunque Gramen immaturum, ut folia nondum vaginis plene evoluta bifurcatorum ſpeciem mentiantur. TAB. III. *fig.* 4.

73 ALGÆ vel GRAMINIS folia in lapide Fiſſili Oeningenſi. *Muſ. Dil. n.* 42. Diluv. *Brauner Lett von der Alaun Gruben bey Joachims thal in Böhmen mit Gras.* i. e. Gramen in Argilla fuſca ex Fodinis Aluminis vallis Joachimicæ in Bohemia. Myl. *Muſ. n.* 762.

74 Alga marina Lapidi impreſſa ad Littora Maris Balthici, ubi Alga marina *Lob.* vel Fucus marinus alter. *Dod.* alias Alga anguſtifolia vitriariorum CB. copioſiſſimè fluctuans ejicitur. *M. D. n.* 248. D [3]. In Lapide duro ductibus inordinatis albo colore conſpicua. Helw. *Lith. P. II. p.* 94. *T. II. f.* 1.

75 Graminis Panicei ſpica. Luid. *Lith. p.* 108. qua cum contuli ſpicam, ſi non Julus & populi nigræ. CB. v. TAB. II. *fig.* 5. Diluv. *Trawne liſcie w Kamienach Wyraſone.* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Polon. TAB. II. *fig.* 5.

76 Graminis videtur, & Avenacei quidem, ſpecies, Lapis fiſſilis impreſſionibus frugum elegantiſſimè notatus. *Schieferſtein mit Frucht Aehren aus dem Kleinen Schmalkalder Thal oder Grund.* Wolfart. *H. N. Haſſ.* 35. *T. V. f.* 3.

77 *Grauer Schiefer* cum Spica Graminis Alopecurini, II. Tab. vel potius Graminis Canini, III. Tab. *Aus einer Kohlgruben zu Breitenhau.* Volkm. Sil. T. IV. f. 8.

78 Silex duriſſimus cœrulaſcens, in cujus utroque ſuperficie Gramen tenuiſſimum ex uno Radicis principio in circuitu expanſum foliolis ex utraque parte geniculati culmi copioſè prodeuntibus, & in extremitatibus velut in ſpicam collectis, aliis quidem extantibus & manifeſtis, aliis ferè detritis. Helwing. *Lith. P. II. p.* 94. *Tab. II.*

79 Ignota Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium. Luid. *n.* 184. v. TAB. IV. *fig.* 1. Lithophyton ſinuatum facie A- TAB. IV. *fig.* 1.

RUNDINEA five ftriatula Carbonaria. *n.* 199. Caulis cujufdam Plantæ mineralis. *n.* 200. Planta mineralis Neurophyllon Carbonarium dicta. Luid. *Muf. Diluv. n.* 10. Planta ftellata quædam Diluviana cum Neurophyllo in atri coloris faxo margaceo. *Muf. Dil. n.* 13. v. TAB. IV. *fig.* 1. Striatula Carbonaria & varia foliorum fragmenta ex Anglia. *Muf. Dil. n.* 20. Neurophyllon Carbonarium tum impreffum, tum integrum compreffum. *n.* 23. Neurophyllon in Lapide fiffili Oeningenfi. *n.* 41. Neurophyllon Carbonarium feu ftriatula tenuior in faxo nigro Silefiaco. *n.* 49. Neurophyllon feu ftriatula Carbonaria Anglica. *n.* 51. Neurophyllon aliud picei lævoris & fplendoris ex Germania. *n.* 52. Lapis grifeus Melanogrammos cum Neurophyllo feu ftriatula ex Anglia. *n.* 54. Neurophyllon feu ftriatula referens Gramen pictum ftriatum in Saxo Cretaceo Oeningenfi. *n.* 57. Caulis Plantæ cujufdam in Lapide Oeningenfi. *n.* 61. ARUNDINIS aliufve Plantæ caulis folidus metalliformis prope Bononiam erutus. *n.* 67. v.
TAB. III. *fig.* 2. TAB. III. *fig.* 2. conferendus cum Fœniculi caulibus lapidofis. *Calc. Muf.* 411. Striatula Carbonaria ex fodina Lithanthracum Planitzenfi. *Muf. Dil. n.* 116. Arundinis folia & Filicula quædam ex eodem loco. *n.* 119. Striatula & caules cum foliis ftellaris cujufdam plantæ ex eodem loco. *n.* 121. Neurophylla in Lapide Manebacenfi margaceo. *n.* 246. Comparat vegetabile hocce Myl. *Sax. p.* 30. Ligno Aloes & Arundini, confidentius ego Arundini; confirmant me obfervationes in Turffifodinis Rütenfibus factæ, ubi offendi talifmodi Arundinea folia adhuc mollia, quorum eminentia transverfa in fiffilibus quoque feu foffilibus obvia finis eft vaginæ caulem obvolventis, & initium folii ipfius: *Brauner Letten aus dem Joachims Thal mit Kannenkraut.* Myl. Muf. n. 801. *Sehr breiter und geftreifter glatt und Schwarzer fchilff, kommet mit feinen ftreiffen gleichen, oder gelenken dem* Arundini Saccharinæ, *Zukerrohr ziemlich bey, oder, ob es eine Arth von dem als Ebenholz ganz fchwarzen geftreifft und glatten Rohr ift, das fonft in der Provinz Quantung häuffig wächft. Volkm.* Silef. 101. Tab XIII. f. 7. *Eine befondere Arth von einem breiten und geftreiften Rohr auf grauem Schiefer in den Kohlgruben zu weifffstein.* Id. 332. T. IV. f. 3.

80 Arundinis vallatoriæ radix. Luid. *p.* 180.

81 Arundo Indica in Lapidem verfa Corallii fere Naturâ fimilis *Calamites*, à Calamo. Gefn. Fig. Lap. 115. Ινδικὸς καλαμὸς ἀπολελιθομένος. Theophr. de Lap. Ad Columellos non ineptè refert Helwing. Lith. P. II. 114.

TAB. I. *fig.* 5. 82 EQUISETUM Diluvianum in faxo cinereo nigricante margaceo,

gaceo, ex Anglia. Muſ. Dil. n 22. *Diluv.* Ad *Squamata Schemata* refert Luid. *p.* 110.

83 Equiſetum adhuc tenellum in denſam foliorum ſpicam congeſtum, vel ſpica Plantæ alicujus hactenus ignota ex Anglia. *Muſ. Dil. n.* 25. Conf. Ahovai Myl. Sax. p. 30. *Diluv.*

84 Equiſetum & Filix in Lapide Anglico. TAB. I. *fig.* 5. TAB. I. *fig.* 5. *Muſ. Dil. n.* 53. Conf. Equiſetum majus. Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 3. & 5. *ad p.* 16. *Diluv.*

85 *Grauer Krauterſchiefer mit dem* Equiſeto paluſtri longioribus ſetis. CB. Volkm. *Sil.* 333. *T. XIV. f.* 7.

86 Equiſetum paluſtre brevioribus ſetis polyſpermon CB. vel Equiſetum minimum ſeu Cauda equina minima Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 12. *ad pag.* 19. v. TAB. I. *fig.* 3. Diluv. *Siehet auch der* TAB. I. *fig.* 3. Spergulæ Rovill. Alſines ſpec. dictæ majoris CB. *nicht ungleich* Volkm. Sil. 112. T. XIV. f. 7.

87 Equiſetum in lapide fiſſili cinereo fuſco. Muſei Tigurini. TAB. II. *fig.* 1. TAB. II. *fig.* 1. *Diluv.*

88 Equiſetum fœtidum ſub Aqua repens petrificatum. *Steinern Kafferſchaftheü oder Katzenwadel.* Lang. Hiſt. Lapid. p. 53. TAB. XIII. pertinet ad petrificata Poſt-Diluviana. Conf. *Mort. North. p.* 150. *Plot. Staffords.* 190.

89 Hippurites. *Or a ſtone with the impreſſed image or ſignature of the Equiſetum, or Horſe-Tail.* Grew. Muſ. 268.

90 Herniaria cum Cauliculis, foliolis & vaſculis ſeminalibus, in ſaxo, ſingulis quaſi virentibus & eminentibus. Helwing. *Lith. Ang. p.* 40. *Tab. I. fig.* 21.

91 Rhabarbarum lapideum hoc nomen nonniſi colore Rhabarbari meret, & ſtructurâ plurimum à Radice illa Sinenſi differt. Besl *Muſ.* 103. *T. XXXVI.*

92 *Ganz weiſſe Saamen in grauen Geſtein, den Hirſekörneren nicht ungleich.* Volkm. *Sileſ.* 133. *T. XXIII. f.* 11. Milium vulgare, Milium album, *Weiſſe Hirſenkörner, aus und innwendig weiſs.* Id. 134. T. XXIV. f. 16.

CLASSIS XVI.

Herbæ & Suffrutices, qui floribus carent, & ſemine donantur.

93 M. D. n. 12. FILICIS Species in ſaxo fiſſili margaceo nigro Manebacenſi TAB. I. *fig.* 8. 10. *Dryopteris* nigra Luid. Lith. TAB. I. *fig.* 8. p. 108. *Diluv.* Poroſa *Fronde* di Felai. Imp. 577. *Paproc w Kamieniu* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Pol.

94 M. D.

94 M. D. n. 15. Filix quædam Diluviana ex Fodinis Cumbriæ. *Diluv.*

95 M. D. n. 16. Filicis ſpecies Diluviana ex Anglia. conf. TAB. III. *fig.* 7.

TAB. III. *fig.* 7.

96 M. D. n. 44. In eodem Lapide cinereo Sileſiaco duplex Planta Diluviana, una Filix videtur, alia Filicula. TAB. I. *fig.* 9. Cum priori confer Trichomanes minerale longifolium, ſ. Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum. Luid. n. 197.

TAB. I. *fig.* 9.

TAB. I. *fig.* 10.

97 M. D. n. 45. Filicis folia in Lapide Manebacenſi. TAB. I. *fig.* 10. *Diluv.*

TAB. V. *fig.* 5.

98 M. D. n. 47. Filicis ſpecies in ſaxo Faringdonenſi Angliæ. TAB. V. *fig.* 5. Conf. Pluken. Amalth. Botan. Tab. 406. fig. 3. *Diluv.*

TAB. III. *fig.* 7. TAB. XIII. *fig.* 4.

99 M. D. n. 48. Filicis ſpecies pinnulis denſo ordine Coſtæ adnatis in Lapide nigro Sileſiaco. TAB. III. *fig.* 7. conf. Filix. Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 6. ad. *p.* 19. & Filix non ramoſa major pinnulis longis anguſtis profunde dentatis, ſupremâ pinnâ longius mucronatâ. Pluk. Amalth. p. 93. Tab. 403. *Diluv.* Filicula petræa pinnulis longis anguſtis dentatis. Volkm. *Sileſ. T. XIII. f.* 3.

100 Filix ramoſa mas, pinnulis obtuſis mucronatis. *Groſs Farrenkraut männlein mit unterkeifften Blätteren, auf weiſslichtem Sandſtein.* Volkm. Sil. 106. T. XI. *f.* 2. 3.

101 *Leberfarber ſchiefer mit der Silice querna* CB. *Eichfarren, Klein ſteinfarrenkraut weiblein.* Id. 108. T. XII. *f.* 2.

102 Filicula petræa *IV. Tab.* foliis non ſerratis, *an dem die Blätter ganz, und gar nicht zerkerffet: kommet auch mit der* Filice ſaxatili non ramoſa, nigris maculis punctata CB. *über ein auf Schwarzgrauem Schiefer,* Id. 109. T. XIII. *f.* 1.

103 Filicula petræa fæmina. *III. Tab.* Id. 110. *T. XIII. f.* 2.

104 Filicis Ramulus in Lapide fiſſili calcario albo. Helwing. *Lith. P. II. p.* 94.

TAB. IV. *fig.* 3. & 6.

105 M. D. n. 50. 58. Oſmunda vel Filix ex North. Bierly Lancaſtrenſis Agri, & ex Fodinis Flintenſibus in Cambro Britannia. TAB. IV. *fig.* 6. conf. *fig.* 3. TAB. *cit.* & *fig.* 2. ac 4. Plukenet. Almag. Tab. 402. Diluv. *Schiefer mit Blätteren von der* Filice non dentata florida. CB. Volkm. *Sil.* 111. *Tab. XIV. f.* 1. Folia Oſmundæ vel Filicis alius. Id. 112. *T. XV. f.* 2.

TAB. I. *fig.* 5.

106 M. D. n. 53. Equiſetum & Filix in Lapide Anglico. TAB. I. *fig.* 5. *Diluv.*

TAB. II. *fig.* 3.

107 Filix mas folio dentato. CB. in Lapide fiſſili, Muſei Civici Tigurini. TAB. II. *fig.* 3. *Diluv.*

108 Filicis ſpecies foliis longis duodecies pinnatis ſeu conjuga-

tis

tis impari claudente extremum ſcapum. TAB. V. *fig.* 9. *Diluv.* TAB. V. *fig.* 9.

109 Filix quædam pinnulis valde tenuibus. Hain. *fol.* 26. *fig.* 3.

110 Filix fæmina major. Myl. Sax. p. 30. *Diluv.*

111 Filix quædam ramoſa foliis denticulatis vel leguminoſa. TAB. IV. *fig.* 5. *Diluv.* TAB. IV. *fig.* 5.

112 Ramulus truncatus Filicis folia referens, maſſæ lapideæ albæ incluſus. Helwing. *Lith. Ang.* 41. *Tab. II. fig.* 5.

113 Lapis ſciſſili ferè ſimiles filicem & alias herbas petrefactas exhibens. *Stein dem Schiefer etwas ähnlich, worinnen Farnkraut, und andere kräuter, ſo zu ſtein geworden zuſehen.* Spen. Muſ. 92.

114 Lapis partim ſciſſili, partim Lithomargæ ſimilis, Herbarum ſylveſtrium Filicis Polypodii & aliarum folia petrificata exhibens. *Stein zum Theil dem Schiefer, zum theil dem Steinmarg ähnlich, worinnen petrificierte Waldkräuter, als Farrn, Engelſüſs, und dergleichen enthalten.* l. c.

115 M. D. n. 24. TRICHOMANES minerale ex Anglia. TAB. IV. *fig.* 4. Trichomanes minerale foliis integris mucronatis. Luid. n. 191. Diluv. *Ein Schwarz und grau, bey uns ſonſt unbekantes gewächs.* Volkm. Sil. 112. T. XV. f. 1. TAB. IV. *fig.* 4.

116 M. D. n. 56. Planta epiphylloſperma Trichomani ſimilis in Lapide nigro Ilmenavienſi. TAB. I. *fig.* 6. conf. cum Filice mari non ramoſo ſimili pinnulis obtuſius mucronatis. Luid. *n.* 184. & Minera Ferri exprimente Filicem marem. Wolfart. *Vale Hanov.* §. 10. Diluv. TAB. I. *fig.* 6.

117. M. D. n. 66. Trichomanes ſeu Polytrichum officinarum C B. & caules Arundinis è Fodinis Faringdonenſibus Angliæ. TAB. III. *fig.* 1. Diluv. TAB. III. *fig.* 1.

118. M. D. n. 123. Trichomanes in marga ſubfuſca ex Commodavia Sileſiæ. *Diluv.*

119 Trichomanes minus & tenerius C B *ſiehet auch dem* Adiantho albo tenui folio Rutæ Murariæ accedenti *nicht ungleich.* Volkm. Sil. 112. T. XV. f. 1.

120 M. D. n. 2. 248. b[3]. FILICULA fontana major, ſ. Adianthum album Filicis folio. *CB.* in marga cinerea ex Fodinis Lithanthracum ad pagum *Altwaſſer*, duobus à *Suidnico* milliaribus in Sileſia. TAB. I. *fig.* 7. conf. non tantum Adianthum album Filicis folio. *IB.* Sed & Filix ſaxatilis caule tenui fragili. *Raji.* Filicula montana folio vario. *Tour.* ſeu Adianthum album tenuifolium Rutæ murariæ accedens. *IB.* Adianthum foliis minutim in oblongum ſciſſis pediculo viridi. *CB.* Confer Myl. *Sax. p.* 39. *fig.* 5. ad *p.* 26. Marum Majoranam & Dictamnum Creticam. Memorat & Luidius *p.* 108. Adianthum album, ſ. Rutam TAB. I. *fig.* 7.

tam murariam Schisto Carbonario impressam. *Diluv.* Filicula petræa fæmina Tab: in marga cinerea colore picta nigro, *von Gablau*, $1\frac{1}{2}$. *meil von Landshut.* Kisn. Mus. n. 8. de quo Loco natali v. Volkmann. *Siles. p.* 108. qui *p.* 109. *T. XIII. f.* 5. sistit Filiculam petræam seu saxatilem *IV. Tab.* foliis serratis, & Filiculam fontanam folio vario. Id. *p.* 112. *T. XIV. f.* 5.

121 M. D. n. 3. Filicula alia Diluvialis *vom Schwartzwald in Schlesien.* Diluv.

122 M. D. n. 117. Filicula ex Fodina Lithantracum Planitzensi. *Diluv.*

123 M. D. n. 118. Filicula quædam & stellaris cujusdam Plantæ folia ex eodem loco. *Diluv.*

124 M. D. n. 131. Filicula ex montibus Giganteis Silesiæ. *Diluv.*

125 M. D. n. 239. Filicula eadem cum n. 3. *von Rablau in Schlesien.* Diluv.

126 M. D. n. 240. Filicula quædam & Neurophylla in marga fissili Planitzensi Silesiae. *Diluv.*

127 M. D. n. 17. OSMUNDÆ species Diluviana ex Anglia.

TAB. X. *fig.* 3. TAB. X. *fig.* 3. Phyllitis mineralis Luidii. *n.* 190. *Tab. V. fig.* Phyllitis trifolia in Transf. Phil. n. 337. p. 95. Tab. I. Fig. 5. *Diluv.*

128 M. D. n. 18. Osmundæ præcedentis videtur extremitas ex Anglia. *Diluv.*

129 M. D. n. 21. Osmunda alia Diluviana ex Anglia. *Tab. IV. fig.* 3. 4. Lithosmunda minor s. Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius dispositis. Luid. *n.* 189. Conf. Osmunda Regalis, an Filix florida. Parkins. *Tour.* Filix ramosa non dentata florida. C B. Filix floribus insignis IB. ut & Pluken. Almag. Tab. 402. fig. 2. 4. *Diluv.*

TAB. II. *fig.* 2. 130 M. D. n. 62. Plantæ leguminosæ vel Filicinæ cujusdam costa extrema foliosa in Lapide Oningensi. TAB. II. *fig.* 2. Conf. Filix florida sive Lithosmunda. Luid. n. 188. *Diluv.*

TAB. I. *fig.* 4. 131 M. D. n. 46. Planta Diluviana epiphyllospermos in saxo dimidiato convexo-plano in profunditate ingenti reperta in Fodinis Ferri prope Newcastle Northumbriae. TAB. I. *fig.* 4. Lapis Mineræ Ferri Pilæformi similis in cujus meditullio unum vel plura Filicis folia repræsentantur Anglis fossoribus *Cathead, Catscamp.* Thoresby in Transact. Phil. n. 277. p. 1071. *Catshead.* Raji. Topog. obs. 311. *Diluv.*

132 Epiphyllosperma mineralis scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimum nervis insignito. Luid. n. 180. *Diluv.*

133 Li-

133 Lichen petræus latifolius petrificatus, seu Hepatica fontana. C. B. *Steinenes Leberkraut.* Lang. Hist. Lap. p. 53. Tab. XIII. *Postdiluv.*

134 *A stone with the exact Signature of a stem of Polypody, with the Leaves* Grew. Mus. 268. *Polypodium* minerale Luid. *Caprotka Kamienna.* Helwing. Ind. Foss. Pol.

Not: Omnis generis Plantæ Lapidibus impressæ propter Filicum Frequentiam Fossoribus Carbonariis Anglis vocantur *Carreg-Redynog.* i. e. *Fernstone.* Luid. in Trans. Phil. n. 337. p. 94.

CLASSIS XVII.

Herbæ & Suffrutices, quarum flores & fructus conspicui desiderantur.

135 M. D. n. 248. o. Tartarus lapideus ex pluribus MUSCIS tartarum penetrantibus variegatus prope Florentiam videtur. *Postdiluv.* Muscus lapideus. Pol. *Mech Kamienny.* Helwing. Ind. Foss. Pol.

136 M. D. n. 248. q. s. Lapis Calcarius Fissilis Dendrites adinstar Musci squamosi ad superficiem insignitus prope Florentiam. Videtur *Postdiluv.*

137 Muscus squamosus niger in marga cinerea *von Altwasser.* M. D. n. 248. a. ⁴. Pinus montana sylvestris. Kisn. Mus. *n.* 26.

138 Muscus vulgatissimus petrificatus. *Steinenes gemeines moofs.* Lang. Hist. p. 53. Tab. XIII. & Muscus Filicinus petrificatus. *Steines Fahrnkraut moofs.* Ejusd. Sunt *Postdiluv.*

139 M. D. n. 198. FUNGUS Lapideus marinus pyxidatus. Columnæ de Glossopetr. Fungites Plotii Staffordshire. *Tab. XII. Fig.* 3. 4. v. Icon. *in Querel. Pisc.* p. 33. Tab. V. Tit. Caryophyllus marinus fossilis. Ex Agro Bononiensi. *Diluv.* Ramulus Corallii rubri cum Caryophyllo marino minore. Volkm. *Sil.* 126. *T. XXI. f.* 11. Columellus major turbinatus subtilissime in longitudinem striatus, & in extremitate latius expansa striatus; Caryophyllus marinus maximus. *Sehr grosse graue Seemutter nägel* Id. 336. T. V. f. 10.

140 *Eine andere Arth von einem* Caryophyllo marino, *an denen etliche* Striæ *biss an das underste Theil lauffen.* Volkm. Sil. 123. Tab. XX. f. 4.

141 M. D. n. 199. Alius ejusdem generis Cornu adinstar recurvus. Bononiensis. *Diluv.*

142 M. D. n. 200. Idem ex montibus Querfurtensibus. *Diluv.*

143 M. D. n. 201. Idem ex monte Randio lapideus. *Diluv.*

144 M. D. n. 202. Idem in Lapide calcario Gothlandico fluoreus. *Diluv.*

145 M. D. n. 203. Idem ex ſabuleto Teuttenſi Haſſiæ exiguus. *Diluv.*

146 M. D. n. 204. Idem ex Fodina Weiſſenſteinenſi Haſſiæ. *Diluv.*

147 M. D. n. 205. Idem prope Maſſel Sileſiæ. *Diluv.*

148 M. D. n. 206. Idem ex Agro Baſileenſi. *Diluv.*

149 M. D. n. 209. Fungus Lapideus Sileſiacus Maslenſis. *Dil. The Champinion or Toadſtool.* Trans. Phil. n. 314. Pol. *Grzybiaſty Kamienn.* Helwing. Ind. Foſſ. Polonic.

150 *Tartofale* impetrite. *Moſc. Muſ.* 175.

151 Fungus pileatus. Bajer. *Or.* 46. *T. I. f.* 32. Fungus lapideus. Pol. *Grzyb Kamienny.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

152 M. D. n. 245. Columelli varii ſtriati ex montibus arenoſis Querfurtenſibus. *Diluv.* Columellus. Pol. *Slupick.* Helwing. Ind. Foſſ.

153 Columellus majuſculus arcuatus, triuncialis longitudinis, & craſſitiei pollicaris, per ſuperficiem ſtriatus in baſi paulum excavatus, ſtellatus ſæpe. Helwing. *Lith. P. II.* 105.

154 Alcyonium majoris moduli, longitudine quinunciali inflexum; in diſtantia cujuſque Unciæ faſciis crebris cinctum, ſtriis per longitudinem (exaratum atque ita incurvatum & intortum, ut extremitates a ſe invicem vix latitudine duorum digitorum diſtent, in baſi profunde excavatum. *Id. l. c.*

155 Alcyonium fimbriatum in cujus baſi ſtella à centro internarum partium initium ſumens, ad externas partes fimbriæ inſtar expanditur, ut Caryophylli cujuſdam ſeſe explicantis figuram mentiatur, cui Icon Bajeriani Alcyonii *Tab. I. n.* 33. *Oryct. Noric.* quam proximè accedit. Helw. *l. c. Tab. III. f.* 4.

156 Alcyonium Proliferum depreſſum, vix uncialem magnitudinem æquans, obtuſiori ſua extremitate & depreſſa in turbinem abit, quæ depreſſio arctius compactas & frequentiores in eo faſcias, & inter faſcias, ſtrias exhibere deprehenditur. Cæterum, qua parte expanſa cavitas ad modum patellæ conſpicitur, in cujus fundo Pectunculus nigredine ſplendeſcente conſpicuus immerſus hæret, in expanſione numerantur 13. alia Alcyoniola, ſibi invicem in circuitu arcte ſtipata, & ita minuta, ut vix longitudine ad granum hordeaceum accedant, ex omni tamen parte perfectè ſtriata, faſciata, & in aperturis ſuis pulcherrimè ſtellata, tali ordine,

ordine, ut venustissimam roseam Corollam effingere videantur. *Id. l. c. T. III. f.* 5.

157 Alcyonii profundè striati specimina plura ex uno principio. Constat hoc ad minimum ex novenis columellis, qui extremitatibus cuspidatis ita connectuntur, ut ex uno quasi vadicationis puncto initia sumpsisse videantur, distinguuntur præterea profundis striis crassis angulis.

158 Alcyonium ex uno principio pluribus ramis distinctum. In hoc ex una quasi radice eriguntur plures excrescentiæ, verùm non striatæ, quarum quælibet crebris ramis extuberat, &, cum superior pars detruncata, simulque in durissimam materiem corallinam mutata sit, stellifera non est, sed ad latera circulis exornata. Halcyonio foraminoso Imp. seu 4. Diosc. haud absimile. *H. N. L. XXVIII.* c. Helw. *p.* 106.

159 Alcyonium columnare polygonum. Ex geniculis densis & crassiusculis, crassitie pennæ anserinæ constructum, stellarum expers. *Id. l. c.*

160 Columellus stellatus Adamante gravidus. Extremitas qua basin est capulæ adinstar cava, striisque profundis sulcata Id. *p.* 107.

161 M. D. n. 248. hh. Lapis Fungo petrificato similis.

162 M. D. n. 248. ii. Fungiformis alius Lapis candidus prope Bononiam. *Diluv.* TAB. XIII. *fig.* 1.

163 Fungites porosus hujus nominis Fungo similis. *Ein in stein verwandelte Morchel.* Helwing. Lith. Ang. p. 40. Tab. II. fig. 1.

164 Fungites Fungum Lœselii XVII. exprimens. Germ. *Rothkopf.* Lapidi durissimo, ut radici insidens. Id. *Tab. II. fig.* 2.

165 Lapis Fungum Clusii XVI. S. Augusti mensis. J. & C. B. primo intuitu repræsentans. verùm accuratius observatus Artocreas parvum, *eine Kleine pasteten*, mentiens. Id. Tab. II. fig. 3. *Mycetartocreites.*

166 Fungites ex Agro Eboracensi *A Merret Pin.* 215.

167 Fungites cinereus Humberianus gyratim subtus undulatus, seu Porpites undulatus litoralis. Luid. *n.* 157.

168 Fungus pileatus. Bayer. *Oryct. p.* 46. *Tab. I. fig.* 32.

169 Fungitæ seu Fungi petrosi. *Natürliche Steinpiltze und Schwämme.* Herm. Maslof. *p.* 219. *Tab. XI. fig.* 1. 2. 3. 4. 5. 6.

170 *Mycetite*, Fungitæ. *A coarse Spar in form of a Small Mushrome, resembling the* Fungus Infundibuliformis *of Ray.* Syn. Stirp. Britt. n. 25. p. 17. *A very Small* Mycetites *of a Conic-shape, and so striate, as the* Mycetitæ *usually are, viz from the*

circumference at the top, downthe ſides to the apex *of this Conical littleſtone, of a bluish colour* &c. Mort. North. p. 181. *A mother of this figure, and thus ſtriate, but uſyally of à Bulkier ſize, conſiſting Wolly of ſpar, is the* Columellus turbinatus albidus. Luid. *n.* 134. Id. l. c.

171 Fungi Genus lapideum, intus ſtriatum, plerumque hemiſphæricum, baſi in plures circulos concentricos diſtincta. M. D. *n.* 248. I.[3] Lapides rotundati, hemiſphærici, faſtigiati, poroſi, ſulcati, rugoſi, cavernoſi, ſtriis capillaceis præditi, quorum baſis plana, & in nonnullis circinis exaſperata viſitur. Helwing. *Lith.* 72. *Tab. VIII. fig.* 15. 16. 17.

172 Fungus marinus plicis repundis. *Ein See Schwamm mitt übergeſchlagenen falten, oben mit einen grüblein, worinnen der ſtiel geſtanden, ſiehet auch einem weſpenneſt nicht unähnlich.* Volkm. Sileſ. 123. Tab. XX. f. 6.

173 Fungus marinus foſſilis albus orbiculatus, *weiſſer runder Schwamm, rauch und ſcharff als ein Bimſenſten, unten hohl.* Id. 124. T. XXI. f. 8. 9.

174 Fungita Fungum Favaginoſum cavum ſeu Radicem Ariſtolochiæ rotundæ exiccatæ referens. Id. 137. T. XXIV. f. 24.

175 —— veluti in nodum collectus. Id. 138. T. XXIV. f. 25.

176 LYCOPERDITES vulgaris major. Lang. *Hiſt. p.* 52.

177 Lycoperdites rotundus orbicularis. *l. c.*

178 Lycoperdites minimus pediculo donatus. *l. c. Dubii.*

179 *A petrifyd Tuber with ſeveral knobs, not much unlicke that called* Cervi Boletus. Grew. Muſ. 274.

180 M. D. n. 6. ALGA tenuifolia ſeu Graminis ſpecies Diluviana. TAB. V. *fig.* 3. conf. Alga tenuifolia Luid. p. 108. *Poraſt w Kamieniu* Pol. Helw. Ind. Foſſ. it. *Poroſtowy Kamien.* & forte Phycites Plin. *Lib. XXXVII. cap.* 10. Sed ſeparandus Fucus petrificatus. Lang. *Hiſt. p.* 53. *Tab. XIV.* TAB. V. *fig.* 3.

181 M. D. n. 248. c. Dendrites Algæ ramoſæ ſimilis in Lapide viridanti.

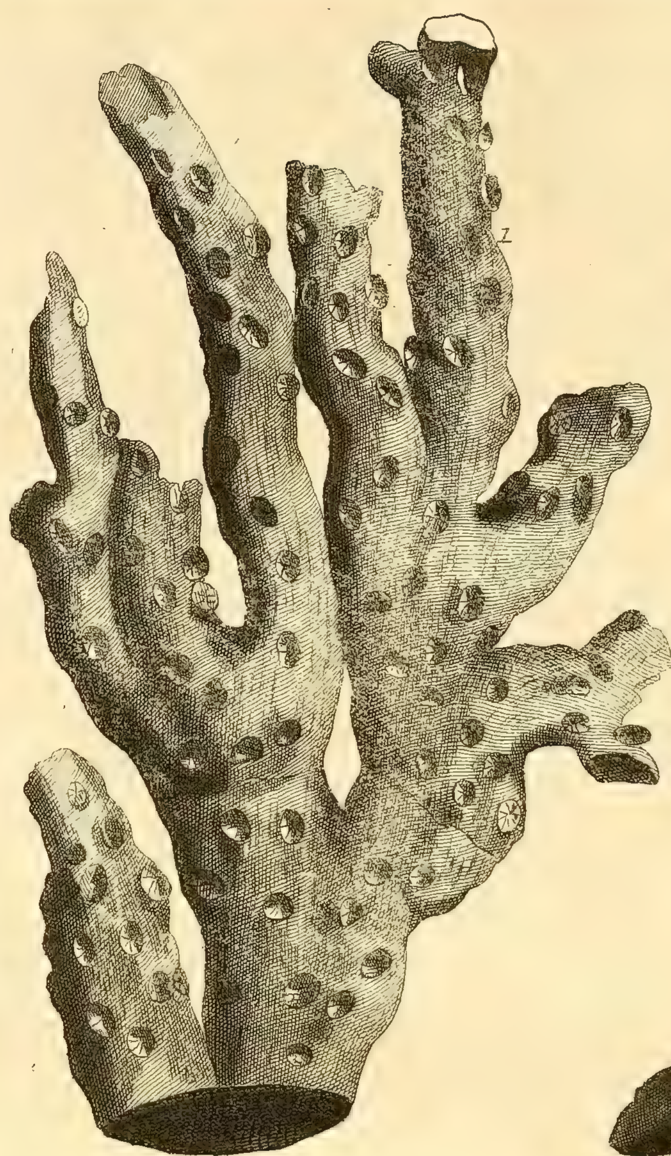
TAB. XIV. *fig.* 3. 182 M. D. n. 248. d. Alga alia latifolia ramoſa in marmore viridi.

183 M. D. n. 248. e. Alga alia tenuifolia ex Monte Mavore in ſaxo cinereo.

184 M. D. n. 248. m. Lapis Florentinis *Pietra forte* dictus, quaſi Fucos vel arbores aphylla ad extimam partem exhibens.

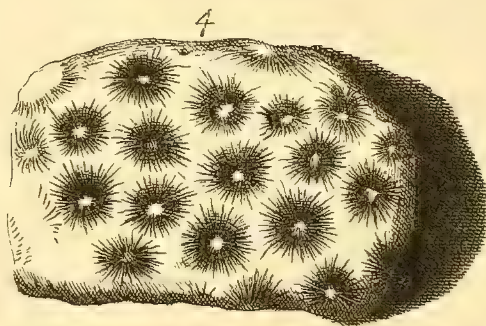
185 Fucus folio rotundo C. B. *Opuntia* lapidea ſimilis Opuntiæ marinæ littorali & ſaxatili. Cluſ. Helw. *Lith. P. II. p.* 96.

186. M. D.

Celeb.[mo] *D.*[n] Garidel *Aquis extiensi Med. Doct. ac Prof. Regio, de Historia Naturali inprimis Provinciæ meritissimo.*

186 M. D. n. 113. Silex igniarius nigricans CORALLIIS fistulosis, rarissimis & Retepora Diluviana obsitus ex pago Muck prope Lipsiam. *n.* 122. Saxum Coralliis refertum prope Lipsiam. *n.* 127. Pyrites siliceus ex montibus arenosis Querfurtensibus Corallio reticulato fossili prægnans. Corallium. Myl. *Sax. P. II. T. IX. f.* 2. Corallium fossile. Mell. *Lap. Fig. Lub. p.* 21. *T. II. f.* 2.

187 M. D. n. 188. Corallium fossile albidissimum prope Lipsiam.

188 M. D. n. 129. Corallia varia fossilia ex montibus arenosis prope Querfurtum.

189 M. D. n. 40. Corallium fossile cortice reticulato obductum. *Spec. Lith. Helv. p.* 14. *fig.* 17. Porus Gallinaceæ pennæ minoris crassitie undequaque punctulatus. Luid. *p.* 105. Corallites major reticulatus. Lang. Hist. p. 56. Tab. XVII. *Berg- Corallen.* Corallium album punctatum rugosum, aliquando læve, furcatum & ramosum. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *Tab. IV. fig.* 1. 2. 3. conferendum cum Corallio tuberoso punctato. Worm. *Mus.* 233. Mellen. *Lap. Fig. Lub. p.* 22.

190 M. D. n. 145. Corallium album marinum fossile ex Gallia.

191 M. D. n. 147. Porus Coralloides fossilis ex Sicilia. *Corallites.* Grew. Mus. 271.

192 M. D. n. 162. Corallium quoddam album ramosum in saxo arenario. *De Remoulins en Languedoc.*

193 M. D. n. 168. Corallium porosum seu stellatum cinerei coloris in saxo Querfurtensi. Resp. Corallum album stellatum. C B. Corallium stellatum Imp. Volkm. *Siles.* 123. *T. XX. f.* 9.

194 M. D. n. 169. Corallium albidum vel cinereum Querfurtense conferendum cum Hippuri saxea. Corallo articulato. Imperat. *Stor. Nat. L. XXVII.* Scilla vana speculaz. disingan. p. 142. Tab. XXI. *Tiene annodamenti simili alle giunture de gli Animali — ramoso nel modo de gli altri coralli, composto di pezzi simili de' stinchi d'Animali sanguigni, de' quali l'uno all' altro con profondi articoli si congiunge.*

195 Corallium littoreum, Hippuris marina, Hippuris saxea. *Clus.* seu Equiseto similis saxea: Columellus Coralloides crassiusculus. *Luid.* Columellus sulcis transversis exaratus. Herm. Masl. *Ist ein grosses Stuck von dem Stengel, der rund und glatt, mit gleichen oder gewerben unterschieden, die* Striat *sind, Zwischen den gewerben, und oben, wo es abgebrochen*, radiat, *Braun oder Braungelb, oder weiss.* Volk. Siles. 119. Tab. XVII. f. 8.

f. 8. *Ein stuck von einer* Hippuride saxea majori striata, *grossen steinernen Pferde Schwanz-Katzenzagel.* Id. 124. T. XXI. f. 6. Conf. n. 278. a. Pol. *Strzæ pecza Kamienna.* Helwing. Ind. Foss. Pol. Hippuris saxea littorea Rumphii crassior, & articulis profundè striatis, iisque abinvicem facile separabilibus distincta. Helw. *Lith. P. II. 95.*

196 M. D. n. 170. Corallii porosi Querfurtensis fragmentum pollicaris crassitiei.

197 M. D. n. 171. Silex Achatinus niger Querfurtensis Retepora flavescente obductus. Conf. n. 161.

198 M. D. n. 172. Corallii fossilis fragmenta parva varia ex Montibus Querfurtensibus.

199 M. D. n. 188. Corallinorum Lapidum striatæ matrices ex Randio.

200 *The branched sort of Coralloids.* Mort. North. *p.* 185. *Tab. II. fig.* 11. Forsan potius pertinet ad vermes tubulatos.

201 Corallium fossile exalbidum minimum Luid. n. 16. *A branched Coralloid-bodie.* Morth. North. p. 185.

202 Corallium fossile ramulosum, Coralloides fruticosa recta alba. C B. *Die zu stein gewordene Erde oder Lett, so sich Zwischen die* Ramulos *oder* Virgulas *geleget, ist ockergelb, oder Pomerantzenfarb, die* Virgulæ *weiss und glatt.* Volkm. Siles. 119. T. XVIII. *f.* 1.

203 Massa Lapidea ex ramulis Corallinis punctatis tam rectis, quam inclinatis, sæpe etiam ramosis constans, & adinstar vermiculorum uncialis Longitudinis crassitie Lumbricis junioribus simili sibi invicem stipatis. Hujus Specimina nonnulla, quoniam ramulos stellatos in extremitate ostendunt, ad Milleporam referenda reor. Helwing. *Lith. p.* 50. *Tab. IV. fig.* 14. *XI. n.* 5.

204. Alia ejusdem farinæ, in qua ramuli Corallini partim punctati, partim porosi, partim pectunculi adinstar striati, nonnulli denique depressi apparent. Id. *Tab. IV. fig.* 15. Conf. Büttn. *Coralliog. Tab. IV. n.* 1. eadem cum Campoide Helwingii, & Ramulis seu fragmentis Corallinis striatis. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 5.

205 Frustum Corallii dendrici, lividi & albi coloris, fibris non rectis, sed paulum inclinatis, atque arctissime compactis constans, quorum densa constipatio in extremitate in catenulam effigiatur. Büttn. *Coralliog. Tab. V. fig.* 1.

206 Corallii fistulosi specimina, fluctuum interluentium iterata vi exesa & strigis ac profundis sulcis exarata, quae expan-

sione

ſione ſua in Corallium in Büttn. *Tab. II. fig.* 8. expreſſum figurantur. Id. *p.* 51.

207 Corallium ramoſum Luidii Aſtropodio ramoſo vulgari, ſeu ſtellæ foſſili arboreæ virgulto ſimile, cujus iconem vide inter Luidianas. *n.* 1132. Id. *Tab. XI. n.* 4.

208 Maſſa Corallina, quæ ſparſim minutis eminentiis fiſtuloſis turget, quas inter circelli & ductus quidam albedine corallina conſpiciuntur, totumque lapidem penetrant. Id. *Tab. V. fig.* 2. Fragmenta Corallii tuboloſi albi cortice tenui. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 9.

209 Lapis totus ex ſubtilibus Tubulis fiſtuloſis denſiſſime conſtipatus, fiſtulis quidem ſucco petricoſo farctis, quondam vero, ut conjicitur, poroſis, ideoque non incongruè poris Imperati aſſociandus. Luid. *Tab. V. fig.* 3.

210 a. Tubulariae Coralloidis ex fiſtulis collateralibus compoſitæ ſpecimen. Id. *Tab. V. fig.* 4.

210 b. Lapis, in cujus ſuperficie inordinati ductus albi, vermium petrificatorum materia Corallinorum exponuntur. Id. *Tab. VI. fig.* 2.

211 Corallii dendrici generis particula, ſtructuræ ſubtilis, in extremitate faciem ſtellatam exhibens. Id. *Tab. V. fig.* 5. Simillima eſt Büttneri *Coralliog. T. I. f.* 14.

212 Fruſtum Corallinum, in quo variæ expreſſiones ductus & fiſtulæ repræſentantur, quibus catenula accuratè articulata implicatur. Helwing. *T. V. fig.* 6. *VI. f.* 1.

213 Lapis, in quo vegetatio Corallina ex fiſtuloſis excreſcentiis cavis, iiſque ſurſum prominentibus apertiſſimè cognoſcitur. Id. *Tab. V. f.* 7.

214 Lapis Corallii nigri figuris vegetabili cuidam non diſſimilibus ex utraque parte indiſtinctè effigiatus. Id. *T. V. f.* 8. *VI. f.* 3.

215 Corallium foſſile craſſius ſtriatum. Id. *T. V. f.* 18. *p.* 53.

216 Ejuſdem ſpecimina ovalis fere figuræ. Id. *T. V. f.* 19.

217 Corallii faſciati, & in ſuperficie in longum ſtriati ſpecimina, inter Columellum & Hippurim ambigentia, ut vult Büttn. *Corall. T. II. n.* 10. Id. *T. V. f.* 20. 21.

218 Ramulus corallinus ſtriatus, gyris nonnullis cinctus, cæteroquin geniculatus. Id. *T. VI. fig.* 10.

219 Lapis albidus Catenula tam pulchrè articulata, quaſi Aurifabri manu fabricata fuiſſet, circumvolutus. Id. *T. VI. f.* 1. *V. f.* 6.

220 Matrix Corallinorum, in qua Corallinæ fiſtulæ denſe

L muſci

musci instar stipatæ sunt, & circumcirca eminere deprehenduntur. Id. *T. VI. f.* 2.

221 Corallium externè fistulosum, intus cancellatum. Büttn. *Tab. I. n.* 12. 13. falso à nonnullis pro gypso spumoso venditatum. Id. *T. VI. f.* 4.

222 Corallii crassioris striati fragmentum, cujus striæ ita manifestæ sunt, ut fistulosis Coralliis aptissimè assimilentur. Id. *T. VI. f.* 5.

223 Massa Lapidea, in qua confractorum Coralliorum internæ partes profundius sulcatæ, & simul transversalibus striis exaratæ conspiciuntur. Id. *p.* 54. *T. VI. f.* 8.

224 Corallium porosum in latum & sinuosum ambitum fungiformem expansum. Id. *T. VI. f.* 9.

225 Corallium aliud intus materia cretacea impletum, extra loco striarum tuberculis punctulatis sine ordine positis conspicuum. Id. *T. VI. f.* 7.

Merentur recensionem particularem Corallia fossilia, prouti ea descripsit Cl. Büttnerus *in Coralliographia* sua *subterranea*. nempe:

226 Tab. I. fig. 1. Tuber seu Globus corallinus fistulosus, & quodammodo erosus & obtusus, conferendus cum *Tab. XII. n.* 10. Maslog:, & ex marinis cum *Tubularia Coralloide*. Tab. VIII. fig. 5. Relat. Ind.

227 — — — 2. Fragmentum Trunci Corallini porosi. conf. cum *Corallio marino*. Valentin. *Mus. Mus. p.* 108.

228 — — — 3. Tubularia Coralloidis seu Globus corallinus.

229 — — — 4. Frustulum Corallii cujusdam nodosi ac leviter striati. Videtur species *Hippuridos saxeæ vel Corang-Alea.*

230 — — — 5. Particula Corallii albi truncosi ac nodosi, caveis astroformibus distincti. Accedit ad speciem Corallii albi ac lævis, *Carang Bonga* dictam. Volkm. *Sil.* 126.

231 — — — 6. Particula Corallii punctati.

232 — — — 7. Globus Corallinus exhibitus quoque à Myl. *Mem. Sax. P. II.* Conf. cum *Waffelsteine*. Relat. Ind. p. 116. b.

233 — — — 8. Furculosa punctati Corallii particula. Conf. cum Alcyonio *n.* 347.

234 — — — 9. Fragmentum massæ lapideæ ramulis corallinis repletis, striatis, intortis, præruptis ac affabre formatis. Convenit quodammodo cum Carang-Goyla Asiatico.

235 — — — 10. Fragmentum Corallii. Conf. cum *Acarba-*

carbahar speciei rubeæ, vel *Datu Swangi* Relat. Ind. p. 114. b. Placenta corallina tubulosa ramulis tenerioribus, *Corallen klump, mit vielen kleinen Pfeiffen, dicht aneinander stehend.* Volkm. Sil. T. XXI. f. 1.

236 Tab. I. Fig. 11. Corallium globosum & quodammodo pressum, ductibus erroneis gyratis & contortis. Idem cum Massa Corallina Indis dicta *Patu Parudan.*

237 — — — 12. 13. Fragmentum Corallii fistulosi externè, intus cancellati: adjudicanda massæ eidem *Patu Parudan.*

238 — — — 14. Particula Corallii placentiformis, structuræ subtilissimæ generis lignei.

239 — — — 15. Corallion ejusdem speciei ac Indolis. Corallium placentiforme stellatum; Astroites stellulis elegantissimis exornatus. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 6.

240 — — — 16. Particula Corallii e genere lignoso porosi magis quam stellati.

241 — — — 17. Particula ejusdem indolis densior præcedente. An Eschara marina rimis seu poris longiusculis. Volkm. *Siles.* 123. *T. XX. f.* 7.

242 — — — 18. Fossile, quod proxime accedit ad *Cylindriten* geniculatum subcœruleum. Herm. Maslog. *p.* 221. *Tab. XI. n.* 36.

243 — — — 19. Frustulum Corallii albi Dendrici generis, sed indurati.

244 Tab. II. fig. 1. 2. Corallinum fossile ramis collateralibus nodosis, Zonulis elegantioribus instructis ac leviter striatis.

245 — — — 3. 4. Truncus Corallinus albida ac punctata cortice obductus. Conf. cum Maslog. *T. XI. f.* 62. Luid. *Lith. f.* 176. item *Corallio albo pelagio.* Relat. Ind. T. VIII. f. 4. 7. Volkm. *Sil.* 335. *T. V. f.* 7.

246 — — — 5. Pars Corallii lignei ac stellati generis. conf. cum *Tab. I. fig.* 14. 15.

247 — — — 6. 7. Massula Corallina globulum porosum una cum ramis incurvatis ac punctatis continens.

248 — — — 8. 9. Corallium fistulosum ac luridum.

249 — — — 10. 11. Fragmentum rami Corallini densioris, nodosi, striati ac gyrati. Medium tenet inter Columnellum & Hippurim saxeam. videtur Carang Alea. *Relat. Ind. p.* 116.

250. — — — 12. 13. Corallium album marinum vulgare. Conf. Maslog. *T. XI. f.* 57.

251 — — — 14. Extremitas cujusdam Corallii lignei.

252 Tab. II. fig. 15. & 16. Superior & inferior pars Placentæ Corallinæ. Huic æmulum Corallium, in cujus una parte ramuli tubulosi tenues, ut culmuli arcte cohærentes &c. Helw. *Lith. P. II.* 126.

253 — — — 17. Particula Hippuridis, ut videtur, incurvata, gyrata, perdura, pernigra.

254 — — — 18. Massa saxea, lurida, coralliis Candidis fistulosis, leviter gyratis, sed dissitis conspicua. conf. cum *Millepora Imperat.* delineata in *Relat. Ind. T. VIII. f.* 10. Corallia candida Zonis seu gyris circumscripta. Volkm. *Sil.* 124. *T. XXI. f.* 2.

255 — — — 19. Columnellus conf. cum *Polonglant*, Corallio marino Asiatico, & *Caryophyllo marino.* Querel. Pisc. p. 33. Caryophyllus marinus stellis majoribus. *Grosse Seemutter Nelke.* Volkm. Sil. 122. T. XX. f. 1.

256 — — — 20. Massa calcaria, qua captivi tenentur articuli stellarum marinarum, cum duobus caryophyllis marinis pressis.

257 — — — 21. Coryophyllus minor, seu Columnellus albidus, conf. cum *Tsienielant* Malabarum. *Seenagelein.*

258 Tab. III. fig. 2. Id. cum *n.* 192.

259 — — — 3. Corallion, Lithostrotion ac Basaltes *Luidio*, & *Hermanno* dictum, instructum majoribus stellis ex Maslog. *T. XII. n.* 20. mutuatum. Corallium fossile Madrepora. Imp. Volkm. *Sil.* 117. *T. XVI. f.* 1.

260 — — — 4. Fragmentum Corallii, idem cum *n.* 192. ex *Spec. Lith. Helv. f.* 50.

261 — — — 5. videtur Fungi marini pars.

262 — — — 6. Idem videtur cum *n.* 334. &c.

263 — — — 8. videtur Corallion generis lignei placentiformis.

264 — — — 9. Fossile cortice nigro & Castaneo ad Corallina referendum.

265 — — — 10. 11. 12. Vegetabile quoddam marinum.

TAB. XI. *fig.* 2. 266 Tab. IV. fig. 1. Corallia subtilissima (flores Corallinos dixerim) in massa lapidea.

267 — — — 2. Ramulus Microscopii ope major justo delineatus.

268 — — — 3. Reticulum Corallinum cavum & porosum, itidem Microscopio subjectum.

269 — — — 4. Ramuli Corallini, porosi, punctati, exsoluti è Lapide corneo.

270 Tab.

270 Tab. IV. fig. 5. Truncus lapidis cornei ramulis præruptis ac concavis, in cavitate albicantibus.

271 — — — 6. Fragmentum lapidis cornei ramis subnigris & punctatis.

272 — — — 7. Truncus ex utraque parte præruptus, striis eminentioribus: luridus & cretacea circumdatus veste.

273 — — — 8. Lapis corneus ramulis ac globulis sibi invicem adunatis.

274 — — — 9. —— —— reticulo marino seu Reteporâ & Escharâ obductus.

275 — — — 10. Corallium latiforme, striatum, punctatum, nodosum, fuscidum.

276 Tab. V. fig. 8. 10. 11. Ramuli Corallini in lapide corneo.

277 — — — 9. Ramulus præcisus prædicti lapidis cornei partim striatus, partim punctatus.

278 — — — 12. 13. 14. 15. Ramuli Corallini poris in modum gyri ac Zonulæ instructis.

279 — — — 16. 17. Reticula marina in lapide corneo. Hucusque *Büttnerus.*

Ex Volkmanni *Silesiâ.*

280 Corallium fossile ramosum seu furcatum, *In einem liechtgelben Sandstein.* p. 117. T. XVI. f. 2.

281 Corallium tuberculosum, Fungum Coralloid, *Corallen Schwamm, siehet auch einem* Alcyonio *nicht ungleich, ist weiss, wie mit vielen Hoggern, hat die gestallt eines Gehirns.* Id. Fig. 3.

282 Fragmenta Corallii albi, Corallii albi fortè geniculati. Chabr. *weisse Corallen Röhrlein, oder abgebrochene röhrichte Zincken, hin und her zerstreuet auf weissem Stein.* Id. T. XVII. f. 1.

283 Madrepora, *oder* Corallium rotulis seu Circulis punctulatis albis, *in braungelben Gestein.* Id. 118. fig. 2.

284 Corallium Madrepora dictum albidum, foraminosum, Lapis Corallinus albus eleganter stellatus, Astroites Maris Orientalis, nonnullis. *Ist löchericht, wie ein Schwamm, oder ein* Os spongiosum, *doch steinhart, die* Tubuli *hohl und oben gestirnt.* Id. f. 3.

285. Corallium fossile verrucosum, & cancellatim striatum. Corallium album verrucosum *Boetii de Boot.* An potius Pseudo Corallium fossile pusillum ramulorum loco tuberculis compositum. Luid. *Auswendig grau und gestreifft, hin und wieder höckericht und mit kleinen* verrucis *oder Wärzlein besezt, welche* poros, *und um den rand weiss sind.* Id. 118. T. XVII. f. 5.

286 Corallina cortice reticulato, planta marina retiformis.

Cluſ. *ſiehet wie ein geſtriktes weiſſes, und über einen Stein gezogenes Netze aus, das von dem Geſtein etwas erhoben.* Id. f. 6. Corallina reticulata. Id. *T. XXI. f.* 5.

287 Corallium catenulatum, *weil es wie eine gliederkette geſtallt, die* Catenulæ *ſind weiſs, der Stein Ockergeel, kommet mit dem* Aſtropodio ramoſo vulgari, ſeu Stellæ foſſilis arboreæ Virgulto, Luid. *in etwas überein*, Id. f. 7. Corallium catenulatum ductibus erroneis, gyratis, & catenulatis notatum, *die* Catenulæ *ſind kleiner, mehr erhoben mit weiſſen rändlein.* Id. T. XX. f. 3.

288 Aſtroites littoralis punctatus, *das Geſtein iſt braunroth, und glatt, die* puncta *fleiſchfarb, zuweilen iſt das Geſtein grau, oder Aſchfarb, die* puncta *weiſs.* Id. 119. Tab. XVII. f. 10.

289 *Ein Ziegelſarbener Stein mit dunkelrothen Ringlein, welche vor das obere theil eines* Corallii tubuloſi, Alcyonii rubri fortè, *können angeſehen werden.* Id. T. XVII. fig. 11.

290 *Eine* Species Corallii foſſilis, Aſtroites dictus, circellis albis radiatis paſſim notatus. *Der Stein iſt dunkelgrau, die* Circelli *oder* Aſteriſci radiati *weiſs.* Id. T. XVIII. f. 3.

291 Corallium Arachnion, Aſtroites Arachnoides, ſeu telis quaſi araneis obtextus, pentagonus, Aſtroites verticalis, *weil er einem weiſſen ſtein, der mit den allerſubtilſten und meiſt fünfeckichten Spinnenweben über zogen wäre, oder die* vortices Carteſii *artlich* repræſentiert, *ähnlich ſiehet.* Id. 120. T. XVII. f. 5.

292 Alcyonium ſpongioſum, ſeu poroſum, *aſchgrau um und um als wie mit einer nadel getüpft.* Id. T. XVIII. f. 6.

293 *Scheinet das obere theil von einer* Urtica marina, *und zwar von der vierten* ſpecie Bouſſueti de Nat. Aq. *Oben iſt es grau, glatt und* rugos, *unten da es zuſammen gepreſſt, um und um mit vielen braunen und ſubtilen härlein als ſtachlen beſezt.* Id. T. XVIII. f. 7.

294 Corallium ſtriatum ſeu Columnellus ſtriatus glandiformis, *ſiehet wie eine Eichel, die noch am* Calyce *oder Köpflein ſizt, grau, nach der Länge von unten bis oben aus geſtreifft, wie ein* Lapis Judaicus. Id. T. XVIII. f. 10.

295 Aſtroites aſteriſcis magnis ſeu radiis ſolaribus notatus, *Sonnenſtein, iſt grau, rauch, und von einer Kiſelhärte.* Id. 121. T. XVIII. f. 12.

296 Corallium non ramoſum Madreporæ ſecunda ſpecies Chabr. *in grauem kieſichten Stein: die* Tubuli *ſind grau, mit einem breiten rand hohl, und bis in die tieffe geſtreifft.* Id. T. XIX. f. 2.

297 *Sehr*

297 *Sehr* curieuſes *und groſſes* Corallium, *ſo eine* ſpecies Madreporæ. *Die* tubuli *nebſt dem Geſtein, ſind roth, von unterſchiedener Gröſſe, dicht aneinander geſezt, eines guten meſſerrukens dick, auch dicker, gehen durch und durch; die innere* ſubſtanz *iſt ſchwammicht, einem* Oſſi ſpongioſo *gleich.* Id. 122. T. XIX. f. 5.

298 *Eine beſondere arth* Aſtroiten, *braun, durch und durch geſtirnt.* Id. 123. T. XX. f. 2.

299 *Eine* Placenta Corallinoides, *und eine* ſpecies reticuli marini, *oben* punctulat, *unten* rugos, *oder* undulat, *grau.* Id. T. XX. f. 5.

300 *Scheinet ein* fragmentum *Palmæ* ſeu *manus marinæ.* Geſn. CB. *braun, oder ruſsfarb, runtzelicht, löcherieht, und hin und wieder gekrümmet, auch oben wieder in zwey oder drey kleine finger zertheilt.* Id. 123. T. XX. f. 10.

301 Corallium cortice reticulato & tubulis repleto, *weiſs und gegittert, oder wie mit einem* ſubtilen *nez überzogen.* Id. T. XX. f. 11.

302 *Ein* vegetabile marinum, *deſſen untere theil kommet dem* Fungo marino, *oder Meerſchwamm*, Buttn. T. III. fig. 5. *nicht ungleich, das obere aber iſt ohne falten, mehr* convex *und* punctulat. Id. T. XX. f. 11.

303 Aſtroites, *deſſen durch und durch geſtirnte* ſubſtanz *wie Röſslein ausſiehet*, Rhodites. Id. 124. T. XX. f. 13.

304 Maſſa Corallina poroſa, Aſtroites cellulis quaſi depictus. Herm. Masl. T. XI. n. 29. *Corallen klumpen, mit runden klumpen, wie zellchen for.* Id. 124. T. XXI. f. 1.

305 Corallia fiſtuloſa. *Corallenpfeiffen, welche tieff im Geſtein ſteken.* Id. T. XXI. f. 3.

306 *Ein ſtuk oder Schale einer* Urticæ marinæ parvæ Bouſſueti de Nat. Aquat. *oder eines* Malo Granati. Id. 125. Tab. XXI. f. 9.

307 Corallina alba Tab. Corallina tenuifolia. *Velſch.* Flores Corallini, *weiſſe Corallen blümlein*, Muſcus marinus Coralloides *in einem gelben* Lapide corneo ſeu Silice. Flores Corallini *auf einem mit gelbem Lette überzogenem dunkelgrauen Hornſtein. Die* Flores *ſind theils* punctulat, *theils ohne* punctis, *und* fiſtulos, Corallina minima fiſtuloſa *genannt.* Id. 126. T. XXI. f. 10

308 Corallium nigrum foraminoſum ſeu poroſum, *das um und um mit runden löchlein, und oben von dem inneren* Circul *an bis zu der* Peripherie *geſtreifft oder geſtirnt iſt.* Id. 334. T. V. f. 4.

309 *Ein*

309 *Ein dicker Aſt, von einem* Corallio punctulato, *der oben und unten mit den allerſubtilſten* ſtriis *von dem inneren* Circul *an bis zu der* peripherie *geſtirnt, als wenn ſie mit einer nadel hinein geſtochen wären.* Id. 335. T. V. f. 8.

Ex Helwingio.

310 Corallium ramulis punctatis maſſæ lapideæ immerſis, magnitudine & craſſitie ſua notabili, Corallia punctata ramoſa, hucuſque à Lithographis propoſita ſuperans. Helwing. *Lith. P. II.* 126. *T. VI. n.* 1.

311 M. D. n. 135. MADREPORÆ ſtellæ in marmore Eyſtettenſi.

312 M. D. n. 136. Aſtroites pyxidatus ſeu faraginoſus Sabuletorum. Luid. *Lith. n.* 167. ex Sabuletis Oxonienſibus. Aſtroites cellulis quaſi depictus, *Bienenzellchen*, *Bienen ruſt.* Herm. Masl. *p.* 221. *fig.* 29. Fabago ſeu Favago lapidea. Helw. *Lith. P. II.* 124.

313 M. D. n. 137. Aſtroites ex Danubio.

314 M. D. n. 138. Aſtroites in Marmore griſei coloris Salisburgenſi

315 M. D. n. 141. Aſtroites Tyrolenſis crudus *n.* 142. politus. *Starryſtone*, *Starred-ſtone.* Angl. Grew. Muſ. 305.

316 M. D. n. 146. Madrepora ſtellata foſſilis. *De Chaumont en France.*

317 M. D. n. 148. Conf. n. 259. Aſtroites majoribus ſtellis ex Birſa. Spec. Lith. Helv. p. 36. fig. 49. 50. *Pierre etoilée*
TAB. XII. *fig.* 4. *avec les Etoiles amples. Pierre etoilée marquée de grands pores raiſonés.* Coralloides. Boccon. *Rech. Nat. p.* 119. Porpitæ aliquatenus affinis Radiatula. Luid. *n.* 158. Lithoſtrotion ſeu Baſaltes minimus ſtriatus & ſtellatus. Id. *p.* 122. *Tab. XXIII.* Lapidis Aſtroitidis ſ. ſtellaris primum genus B. de Boot. *L. II. c.* 146. *Cat. p.* 2. Trans. Phil. n. 252. *Pietra Stellaria di Gregorio.* Tranſter. Lapillus in India è capite Draconis erutus. Mars. Ficin. *de Vita Cœlit. compar. L. III. c.* 15. Lapis ſtellaris. Card. *Rer. variet. L. VII.* Draconites ſive Dracontias. Agric. *Nat. Foſſ. L. VI.* Aſtroites diſtinctiſſimè ſtellas æmulans. Muſ. Swammerd. *p.* 6. Aſtroites Geſn. *Fig. Lap.* 35. Stellatus Lapis Aldrovand. Muſ. Met. p. 872. fig. p. 877. 878. 879. *Aſtroites or Stary Stones* Plot Oxfordshir. p. 87. Tab. II. fig. 6. 7. 8. & p. 130. Tab. VIII. fig. 2. Millepora Imperat. *p.* 720. Aſtroites ligneus elegantior ſtellulis totam maſſam permeantibus. Luid. *p.* 9. *n.* 160. *Tab. II.* An Aſtroitæ congener Radularia cretacea. Ejuſd. *p.* 10. *n.* 176. *Tab. II?* & *Tab. III. n.* 98.

Aſte-

Aſterias Cardioides major. Velſch. Hecat. *p.* 60. Aſterias ſtellis majusculis. Aſterias ſtellis minoribus. Cometites an Rhodites? an Aſteria confuſè ſtellas repræſentans. Ejusd. l. c. *Starſtone.* Aſtroites in Anglia repertus, atque ita immutatus, ut in Achateam vel ſiliceam duritiem & diaphaneitatem converſus ſit. Sloane *Nat. Hiſt. of Jamaica. Tab. XXI. fig.* 10. 11. Aſtroites Mort. *Nat. Hiſt. of Northampt. p.* 183. 184. *Tab. II. fig.* 9. 10. Aſtroites vulgaris cinereus. Lang. *Hiſt. p.* 59. *Tab. XVII.* Aſtroites Stellis maximis, *Geſtirnſtein mit den gröſten Sternen.* Id. Tab. XX. Aſtroites tubularis candidus. *Ein Röhrigeſtirn Stein.* Id. T. XVII. Aſtrochites. *The ſtars are round. The ſpaces between the ſeveral ſtars and Rays of a dark blakish colour. They rays or ſtars themſelves are pale. And alſo ſurrounded with a toothed Circle: ſo as not unaptlly to repreſent the wheel of a watch, from whence i have nam'dit.* Grew. Muſ. 305. Aſtroites ſtellis prominentibus, foraminibus apertis. Helwing. *Lith. Ang. p.* 31. *Tab. I. fig.* 2. 3. Millepora Imperati ſeu Corallium foſſile tubulis Lumbricorum ad inſtar craſſis, ramoſis, & tam in ſuperiore, quam inferiore parte prominentibus, extremitatibus ſtellatis & ſucco petrificante impraegnatis & clauſis. Id. *p.* 49. *Tab. IV. f.* 7. Corallium albidum ſuperficie figuris atriformibus. Id. *T. V. f.* 22. quod Echinometræ meo *Spec. Lith. fig.* 85. minus rectè comparat. Lapis Jaspideus cinereo-rubeſcens &c. Hort. Cath. *lege.* Lapis marmor è rubro pallens, ſtellis multo majoribus, Petra ſtellaria marmoria. Sic Cup. *Hort. Cath. Suppl. att.* 48. Idem Jaspidea ſubſtantia &c. Hort Cath. *lege.* Lapis Marmor è rubro pallidus, ſolari ſpecie ſigillatus, Petra ſtellaria Marmoria, *cu ſtiddi grandi comuſuli.* l. c. Lapis ſtellatus vel ſtellaris, aut Aſtroites marmoreus candidus. Petra Stellaria marmoria uranea. Sic. Id. *p.* 49. Idem cinereus. Petra ſtellaria Chiummina. l. c. Lapis ſtellatus major arenoſus. Poroſus ſtellatus major Imp. Petra ſtellaria duci ordinaria. l. c. *A ſort of Marble, wich when polishd' repreſents a number of ſmall Oranges cut acroſs; the reaſon whereof is an infinite quantity of Porus or Alcyonium, ſtulck throug the ſtone.* Luid. in Tranſact. Philoſ. n. 337. p. 275. Poroſa ſtellata *maggiore è minore.* Imp. 577. Aſtroites, *Sternſtein theils mit groſſen braunen Sternen auf weiſſen boden, theils mit hellbraunen Sternen auf dunckelem Boden.* Brack. Muſ. 8. Aſtroites *mit* 5. *groſſen, tieffen, runden löcheren, in welchen Sternen von vielen* Radiis *zuſehen. l. c. Rarer* Aſtroites *mit groſſen Sternen, iſt hart wie ein Marmor, und gläntzet, wie ein Glaſs.* Id. 9. Aſtroites *mit ganz verfloſſenen und confuſen löcheren.* l. c. Aſtroi-

M tes

tes Indicus, *Sternstein aus India.* Besl. Mus. 100. Tab. XXXV. hic non est fossilis. Astroites undulatus & stellatus. *l. c.* Huc quoque pertinere mihi videtur Lapis catenulâ albâ obductus. Helw. *Lith. Ang. p.* 53. *n°*40. *M. D. n.* 248. *f.*¹. Astroites minoribus stellis marmoreus. Bajer. *Or.* 42. *T. I. f.* 17. Myl. *Sax. P. II. T. IX. f.* 4. Astroites *Mercat. Met.* 235. Corallium album Madrepora dictum, *in braunem eisenhaltigem* Tofo. Volkm. *Siles.* 117. *Tab. XVI. f.* 4. Madrepora foraminosa minor, Pseudo-Corallium album, *ist schwammicht, die* Tubuli *gestreifft, hohl, und in der höhe gestirnt.* Id. 118. Tab. XVII. f. 4. Astroites radiis solaribus undulatis. *Dieser hat seine schlangenformichte Strahlen nicht inner, oder zwischen, sonder ausser den* Circulis, *die in einem graugelben und platten Stein um etwas erhöhet.* Id. 119. T. XVIII. f. 4. Astroites, *der mit seinen gestirnten* tubulis *Cometen vorstellet*, Cometites; *ist leicht, poros, tubulos, durch und durch gestirnt.* Id. 120. T. XVIII. f. 11. Lithostrotion seu Basaltes albus, striatus, & stellatus asper, *der oben und unten von dem* Centro *an bis über die* Circul *oder* Tubulos *gestreifft ist. Die* Asterisci *sezen durch und durch.* Id. 121. *T. XIX. f.* 1. Astroites tubularis. Id. 123. *T. XX. f.* 8. Astroites fasciatus solaris, *Sternstein, Sonnenstein, weiss und glatt, mit etwas dünkleren* fasciis *oder* Zonis *umgeben, auf welchem* 3. *kleine schwarze* Asterisci, *wie Sonnen zusehen.* Id. 334. T. V. f. 2. Rhodites *oder* Astroites, *der hin und wieder auf der glatten und* convexen *seiten mit artigen dunkelgrauen Röschen, und zwischen denselben mit mit schwärzlichten puncten besezet ist, von Massel.* Id T. V. f. 3. Rhodites Pol. *Rozany kamien.* Helw. Ind. Foss. Pol. Astroites stellulis plurimis radiis circinata rotunditate in Lapide coralloide digitalis crassitiei, ex utraque parte conspicuus Id. *Lith. P. II.* 124. *Tab. V. fig.* 2. Astroites substantiæ Corallinæ partim stellulis in globulos elevatis, partim profundius immersis. Id. *l. c.* Astroites magnis stellis in silice vulgari radiantibus. Id. *l. c.* Astroites Madreporæ stellas in Lapide albo, fusco & griseo exhibens. Id. *l. c. T. V. f.* 1, 2. Astroites tubularis ex Littore Niendorpiensi. *Mell. Lap. fig. Lub. T. I. f.* 5.

318 M. D. n. 149. Astroites minoribus stellis. *Spec. Lith. Helv. p.* 39. *fig.* 52. Ex Birsa. Astroites luteus stellulis minoribus elegantissimis, totam superficiem permeantibus, notatus. *über und über lauter wolgebildete und ordentlich locierte Sterne.* Herm. Maslog. 221. fig. 32.

319 M. D. n. 150. Astroites minimis stellis. *Spec. Lith. Helv. p.* 39. *fig.* 53.

320 M. D. n. 151. Astroites Basiliensis stellulis in globulos elevatis. Ex Birsa.

321 M. D. n. 152. Madreporæ vel Corallii in longum ſtriati fruſta tum ſimplicia tum bifurcata. Ex Birſa. *Spec. Lith. Helv. p.* 43. *fig.* 58. Branchiali congener Columellus ſtriatus ſeu Bryoniæ Radix lapidea Plotii. Luid. *n.* 120. conf. Madrepora verrucoſo punctata. *Tour.* Corallium album verrucoſum punctatum. CB. *The Schafft.* Tranſ. Phil. n. 314. p. 78.

322 M. D. n. 153. Cometites *Spec. Lith. Helv. p.* 39. *fig.* 54. ex Birſa.

323 M. D. n. 154. Madrepora lapidea Baſileenſis in longum ſtriata, Ficui vel Caricæ ſimilis. Ex Birſa, forſan huc pertinet Lycoperdites vulgaris major. Lang. *Hiſt. p.* 52. *T. XII.*

324 M. D. n. 156. Aſtroites ſcolopendrites Baſileenſis. Ex Birſa. Lapidis Aſtroitidis, ſ. ſtellaris tertium genus. B. de Boot. TAB. XII. fig. 3. *L. II.* c. 146. *Fig. B. Cat. p.* 2. Aſtroites undulatus. *Muſ. Swammerdam. p.* 6. Aſtroites undulatus major concavus, capitium repræſentans, duorum pedum circumferentiam habens. Ejusd. An Hydatites ſ. Cymatites. Velſch. *Hecat. p.* 60. *T. XXI.* Fungus lapideus major undulatus. Sloane *N. H. of Jamaica. p.* 54. Ejusd. *p.* 56. *Tab. XVIII. fig.* 5. Scolopendrites Geſn. *Fig. Lap.* 169. Scolopendrites magnitudine nondum æqualis ovo Gallinaceo. *Naſſel oder Ohratzelſtein.* Spen. Muſ. 102. Scolopendrites. Lætii. *L. II. c.* 28. *p.* 176. Adde *M. D. n.* 248. *K.* Aſtroites ſtellis ſcolopendræformibus griſei coloris ex Agro Placentino & *n.* 248. *cc.* Aſtroites undulatus major totus ſaxeus, cujus nonniſi Cavitates in extima ſuperficie, eæque non ſtriatæ ſuperſunt. Ex Territorio Raperſuilano. Comatiformes ſtriæ à Lapidis medio verſus peripheriam expanſæ ſcoparum in modum. *Spec. Lith. Helv. p.* 38. *fig.* 51. *M. D. n.* 159. Lapis Agarico ſtriato fermè ſimilis. Ex Birſa. *The wared ſtone.* Grew. Muſ. 305. *Erotylos*, ſ. *Amphicome.* Merc. Met. 314. it. *Lapis lumbricatus.* Pol. *Stonogowiek.* Helwing. Ind. Foſſ. Pol. *Undulago.* Id. Lith. P. II. 126.

325 M. D. n. 157. Aſtroites tubularis maximus & elegantiſſimus Baſileenſis. *Querel. Piſc. p.* 31. *Tab. V.* Idem cum *n.* 148.

326 M. D. n. 158. Aſtroites majoribus ſtellis in ſaxo poroſiori ex Birſa.

327 M. D. n. 160. Aſtroites elegantiſſimis ſtellulis in ſaxo griſeo flaveſcente. *De Chatelaut* Burgundiæ. Congruere hic videtur cum Lepidote Plinii, qui ſquamas Piſcium variis coloribus imitatur, juxta interpretationem nempe Mercati. Met. 315. Ubi ita deſcribitur: *Materia lenior marmore duritiem habet mediocrem, albidus color alteri, in alio rubidus; momentis coloris fuſci, partim ſquamas, partim cutem piſcis referentibus, hinc undulatim conſtipatis, inde in gyros converſis.*

328 a. M. D. n. 161. Aſtroites Maslenſis Sileſiæ.

328 b. M. D. n. 163. Aſtroites cinerei coloris lapideus ex Montibus Querfurtenſibus.

329 M. D. n. 164. Aſtroites fluoreus flaveſcenti colore tinctus Querfurtenſis, ſtellulis in globulos elevatis.

330 M. D. n. 167. Aſtroites flaveſcens ſpongioſus levis Querfurtenſis.

331 M. D. n. 168. Aſtroites albus ſpongioſus Querfurtenſis.

332 M. D. n. 196. Millepora Imperati ex Inſula Gothlandiæ Carlsöhe. Pertinet potius ad vermes tubulatos.

333 M. D. n. 197. Madrepora lapidea ex Bognolo Ditionis Veronenſis.

334 Madreporæ Imperati ſimilis. Helwing. *Lith. T. IV. fig.* 11. *p.* 50.

335 Madrepora compreſſa punctata foſſilis. Id. *T. IV. fig.* 12.

336 Madrepora placentiformis. Büttn. *T. II. n.* 9. fiſtulis tenuiſſimis ſucco petricoſo impletis. Id. *T. IV. fig.* 13.

337 LITHOPHYTA in ſenſu Tournefortiano Diluviana nulla novi, ſed plurima in ſenſu Luidiano, quo inſignit omnes Claſſis inprimis XV. Plantas.

338 M. D. n. 165. 194. TUBULARIA lapidea Querfurtenſis. Reſpondet namque Tubularia purpurea Imperati. *Stor. Nat. p.* 631. Tubularia Coralloides, *Corallenſchwamm, weiſs, grau, ockergeel.* Volkm. Sil. 120. T XVIII. f. 9.

339 M. D. n. 145. Tubulariæ fragmina maſſæ ſaxeæ ſine ordine immerſa.

340 Tubularia hexagonis plerumque tubulis frequentibus interſepimentis diſtinctis petrefacta. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *T. IV. f.* 5. M. D. *n.* 248. *k*[3].

341 Tubularia pentagona, in qua tenuiſſimi tubuli ſepimentis albidis ſegregantur. Id. *T. IV. f.* 6. M. D. *n.* 248. *l*[3]. Myl. *Sax. P. II. T. IX. f.* 5.

342 Tubularia Coralloidea tubulis minoribus, tribus ordinibus fiſtuloſis diſtincta, cujus fiſtulæ omnes & ſingulæ ſucco petricoſo ita farctæ ſunt, ut in ſuperficie quaſi protuberare videantur. ad Büttn. *Corall. T. I. n.* 3. delineatum quam proxime accedens. Id. *T. IV. fig.* 9.

343 Tubulariæ Coralloideæ purpureæ Imp. ſeu Halcyonio Mileſio licet non colore, tamen effigie ſimili. Id. *T. IV. fig.* 10.

344 Tubularia foſſilis poroſa, lævis, Angerburgica. *M. D. n.* 248. *p*[3].

345 Tubularia alba, *in einem grauen geſtein, an der die* Tu-

buli

buli *hohl.* Volkm. Sil. 119. T. XVII f. 9. *Eine* ſpecies Tubulariæ, *in einem grauen geſtein, die dem* Alcyonio rubro CB. *nit ungleich ſiehet.* Id. 119. T. XVIII. f. 2.

346 M. D. n. 173. 174. ALCYONII bifurcati fragmentum. Ex monte Legerio & Randio. *Spec. Lith. Helv. p.* 15. *fig.* 18. conf. Madreporæ cujusdam foſſilis fragmentum. Luid. *n.* 107. Alcyonium foraminoſum vel quartum. *Dioſc. Imp. p.* 641. Corallium foſſile furcatum & ramoſum. Helw. *Lith. p.* 49. *T. IV. f.* 2. M. D. *n.* 248. *o*[3].

347 M. D. n. 175. Alcyonium foſſile ſtuppoſum Imp. ſ. quartum Dioſc. *Spec. Lith. Helv. p.* 15. *fig.* 19. Ex Randio & Legerio. Fungus lapideus Wagneri. *Hiſt. Nat.* 309. Fungites maximus pileolo lato. Lang. *Hiſt. p.* 52. *Tab. XII.* Fungites major orbicularis. Id. *p.* 52. *T. XI.* Fungites major oris intus reflexis. Id. *l. c.* Fungites fungos referens Infundibuliformes. Melle. *Lap. fig. p.* 34.

348 M. D. n. 176. Alcyonium tuberoſum formâ fructus alicujus, Ficus, vel Alcyonium quintum *Dioſc. Imper. p.* 641. *Spec. Lith. Helv p.* 17. *fig.* 20. 24. Ex Randio & Legerio. Ficoides, Caricoides, *Feigenſtein.* Wagner. An Tubera lapidea. Calceol. *Muſ. p.* 40. Huc quoque pertinent Branchiali congener columellus ſtriatus, ſive Bryoniæ radix lapidea Plotii. Luid. *n.* 120. Spec. Lith. fig. 58. p. 43. Ficoides Bajeri N. 46. f. 30. 31. *Kommet den kleinen fruchten der* Ficoid. African. Herm. *Hottentots feigen am ähnlichſten.* Volkm. Sil. 121. Tab. IX. f. 3. a & b. Columellus major Ficoides ſtriatus, Ficoides, ſeu Caricoides, *geſtreiffter Feigenſtein.* Id. 336. T. V. f. 11. Pol. *Figownik.* Helw. Ind. foſſ. Pol. apud Langium proſtant ſpecies ſequentes. *p.* 72.

349 Alcyonium tuberoſum majus cinereum in baſi cavitate donatum. *Tab. XIX. fig.* 1.

350 Alcyonium majus cinereum oblongum & acuminatum, punctis quadratis Corallitæ reticulati inſtar inſignitum, & in baſi tuberoſa cavitate donatum. *T. XIX fig.* 2.

351 Alcyonium cinereum bifurcatum punctis quadratis Corallitæ inſtar reticulati inſignitum, & in baſi tuberoſa cavitate donatum. *T. XIX. fig* 3.

352 Alcyonium minus cinereum pediculo inſidens, & in baſi tuberoſa ac ſtriata cavitate donatum. *T. XIX. fig.* 4.

353 M. D. n. 177. Alcyonium non ſtriatum, ſed ſtigmatibus veluti acu factis punctulatum. *Spec. Lith. p.* 17. *fig.* 21. ex Randio.

354 M. D. n. 178. Idem tuberoſius. Tuber lapideum ex Randio. *Spec. Lith. p.* 17. *f.* 22.

355 M. D. n. 179. Idem ſulcis profundis excavatum. *Ibid.* Alcyonium Bajer. *Or.* 46. *T.* 1. *f.* 33.

356 M. D. n. 180. Alcyonium vel Fungus ſtriatus compreſſior. *Spec. Lith. p.* 17. *f.* 22.

357 M. D. n. 182. Alcyonium formæ Radicis nodoſæ. *Ibid.*

358 M. D. n. 184. Alcyonium pennæ anſerinæ craſſitie longum ex Legerio. *Spec. Lith. p.* 18.

359 M. D. n. 186. Alcyonium ſtriis veluti annularibus transverſis prædítum. Ex Randio.

360 M. D. n. 189. Alcyoniis accedens Faſciculus Luidii. *n.* 105. Ex Cumbriâ. Aliis junciformis Lapis. Attentius conſideranti hoc foſſile videtur referendum potius ad vermes tubulatos.

361 M. D. n. 190. Faſciculus aliis conſtans tubulis intus fluoreis & flaveſcentibus in marmoreo ſaxo nigro. Ejuſdem videtur cum præcedenti Proſapiæ. Icon ipſorum vermium tubulatorum marinorum videri poteſt in *Mem. de l'Acad. Royal.* 1711. *p.* 128.

362 M. D. n. 191. Faſciculus è columnulis polygonis conflatus. Ex monte Tigurino.

363 M. D. n. 192. Saxum cinerei fere coloris ſpongioſum leve. Cylindris ſtriatis coralliformibus refertum. *Waxenvein from Arkendale in Yorkshire.* Milleporo petrificato. *Scilla van ſpecul. p.* 133. *T. XVII.*

364 M. D. n. 193. Saxum ejuſdem generis candidum Querfurtenſe.

365 M. D. n. 208. SPONGIA marina foſſilis Bononienſis: ſunt hæc recenſita omnia Diluviana, ſed ut quidem exiſtimo, durante ipſo Diluvio pleraque ex præcipitata materia nata. Spongoetes, ſeu Lapis Spongiam marinam referens, *Schwammſtein, um und um ſpongios und löcherícht.* Volkm. Sil. 62. Tab. IV. f. 2.

366 Retepora ſeu ESCHARA marina foſſilis. Lang. *Hiſt. p.* 57. *Tab. XVII.* Retepora ſeu Eſchara marina Imperati lapidea. *Spec. Lith. Helv. p.* 13. *f.* 16. Reteporæ ſeu Eſcharæ marinæ ſimilis. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *Tab. IV. fig.* 4. Eſchara marina, *an der die* puncta, *wie mit einer Nadel geſtochen.* Volkm. Sil. 121. T. XIX. f. 4. *Siatkowy Kamien.* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Pol.

367 Corallinum, ut videtur, foſſile, perrarum ex multis veluti laminis ſtriatis, Alveolorum & Infundibulorum forma invicem inſertis conſtans. Angerburgo Pruſſiæ. *M. D. n.* 248. *q*[3]. conf. *c. n.* 195.

CLAS-

CLASSIS XVIII.

Arbores & Frutices floribus Apetalis.

368 FRAXINEA folia. Luid. p. 108. Pol. *Jesionowe liscie w Kamieniu.* Helw. Ind. Foss. Pol.

369 *Eschenes Holz, so zu stein worden.* Volkm. Sil. p. 104.

370 BUXUS. Myl. *Sax. T. XXX. fig.* 10. Buxus Germanicus, Buxus vulgaris, seu humilis. Dod. Volkm. *Sil.* 110. *Tab. XIII. fig.* 4.

CLASSIS XIX.

Arbores & Frutices floribus apetalis Amentaceis.

371 M. D. n. 43. Folium NUCIS JUGLANDIS, s. Regiæ vulgaris in Lapide fissili Oeningensi. TAB. IV. *fig.* 10. *Diluv.* TAB. IV. *fig.* 10.

372 M. D. n. 73. AVELLANÆ & sarmenta CORYLACEA putrescentia ex Vecti Insula n. 91. Avellanæ ad 10. pedum profunditatem repertæ in Turffa Rütensi. *Diluv.* Conf. Mort. Northampt. 88. 256.

373 Nux Avellana petrificata. Helwing. Lith. Ang. 38. Avellana Lapidea. Bauh. Font. Boll. 30. Lapillus nucleum Avellanæ referens. Id. 36. Silex cinereus Avellanæ domesticæ similis. Id. 36.

374 M. D. n. 59. CARPINI aliaque folia in lapide Oeningensi. TAB. IV. *fig.* 9. TAB. IV. *fig.* 9.

375 Ostryæ lignum impetritum. Helwing. *Lith. Ang.* 41. Lignum Orneum petrificatum. *Ein stuck Hagenbuchen Holz* 15. *zoll lang, ist von ungläublicher Härte, glanzt und klenget wie ein Thon.* Brack. Mus. 16. Ligni Ormi particula alia. *Ein ander stucklein Hagenbuchen Holz, mit seinen adern und rinden in stein verwandlet.* l. c. Ostryæ Lignum in durissimam, siliceamque cotem mutatum. Gesn. *Fig. Lap.* 130. *b.* Pol. *Grabina Kamienna.* Helw. Ind. Foss. Pol.

376 M. D. n. 28. Lignum fossile videtur QUERCINUM, ex strato lignorum fossilium supra Thunum. Diluv. *A piece of oak barque, coverd with a stony crust.* Grew. Mus. 270. Lignum Quercinum petrefactum. M. D. n. 248. f[3]. *Eichenes Holz, welches durch und durch marcasiert* --- Dryites, *schwarz-eichens, so vitriol und silber hält.* Volkm. Sil. 104. *Drzæwnick, Dæmbownick.* Pol. Helw. Ind. Foss. Pol. Quercina Ligna lapidea. Helw. *Lith. P. II.* 202.

377 Ramus quernus una cum Cochlea adhærente petrificatus. Lang. Hist. p. 54. Tab. XV. *Dub.*

378 Cortex ejuſdem Arboris petrificatus. l. c. *Dub.* Pol. *Kora Dæmbowa Kamienna.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

379 Folia Quercus petrificata. Id. p. 54. Tab. XVI. *Poſt-Diluv.* Folium Quercinum petrificatum. *Eichenlaub, ſo zu Stein worden.* Brack. Muſ. 16.

380 Calyx Glandis Quercinæ una cum pediculo petrificatus. Id. p. 55. Tab. XIX. *Dub.* GLANDITES. *verſteinerte Eichel.* Helw. Lith. P. II. p. 99.

381 Balanites major cinereus verrucoſus. Lang. *Hiſt. p.* 48. *Tab. X.*

382 Tubulites Balanorum Calicem referens lævis mediocris, ſubcinereus, ore latiore. Lang. *Hiſt.* 161. *T. L. f.* 1.—— idem ore magno, quadrato, tuberoſus. Id. *T. L. f.* 2.—— idem ore anguſto. Id. *T. L. f.* 3.

383 Gallites puniceus conglomeratus. Lang. *Hiſt. p.* 48. *Tab. X.* Ex Monte Legerio ut & præced. *Dub.*

384 Fragmenta Gallarum anguloſarum. *Stucke von eckichten Gall-äpflen, und der* Gallæ Indicæ. n. 3. Chabr. *am ahnlichſten. In der mitte ſiehet man noch die Grüblein, in welchem im Frühjahr ſich eine Made generirt, liegen in einem rothen mit einem Cryſtallfluſs vermiſchten* Toſo. Volkm. Sil. 130. T. XXIII. f. 4.

385 *Ein ausgebrochener Galläpfel.* Galla anguloſa. CB. Id. 134. T. XXIV. fig. 5.

386 *Die helfte eines petrificirten Galläpfels;* Gallæ minoris rotundæ lævis. Id. 131. *T. XXIII. f.* 5.

387 Quernum Lignum colore nigro in lapidem induratum. Helwing. *Lith. Ang.* 42.

388 M. D. n. 212. CASTANEA atri ſplendentis coloris è Montibus Querfurtenſibus. v. Büttn. Rud. Diluv. T. XVIII. n. 1. *Diluv.* Caſtanites. *Steinerne Caſtanien.* Valent. Muſ. P. II. 19. ex Aldrov. Forſan huc pertinet Lapillus Caſtaneam ſimulans corticibus exutam, colore paleari, expreſſis ſtriis. *Mercat. Met.* 283.

389 M. D. n. 27. Folia bina, unum videtur Salicis, alterum ABIETIS albæ in marga albicante prope Pagum Erla Ditionis Bernenſis. *Diluv.* Cum hoc Abietis albæ congruit, Lapis fiſſilis impreſſionibus frugum elegantiſſimè notatus. *Schieferſtein mit fruchtähren.* Wolf. Hiſt. Nat. Haſſ. T. VI. n°. 4.

390 Abietis cujuſdam ramuli Cortex. Luid. *p.* 109.

391 M. D. n. 29. PINI videtur ramus valde compreſſus, Cortice ſuo adhuc veſtitus. Ex ſtrato prope Strättlingen ſupra Thunum. *Diluv. Fichtenes Holz.* Volkm. Sil. p. 104. Pini Lignum petrificatum. Helw. *Lith. P.* II. 201.

392 M. D. n. 30. Pini videtur Lignum fossile. Ex eodem Strato. *Diluv.* Pinea Ligna vel Abiegna subterranea. *Firwood* Anglis dicta instar Ebeni, nigra multa & grandia. v. in *Trans. Phil. n.* 228. 277. *p.* 1073.

393 Conus Picea lapidea strobilitis, seu Pineum fructum æmulans Lapis. Besl. *Mus.* 91. *T. XXXI.* Aldrov. *Mus. Met. p.* 829.

394 Fructus Pineæ lapidei. Besl. 102. *Tab. XXXVI.*

395 Nucleus Piniæ (*lege* Pini) lapideus. *Steinen Pinien Nüplein* (lege *Nüslein*) Id. 104. *Tab. XXXVII.* referendus ad Judaicos lapides inter Crustacea Diluviana.

396 Abiegnum lignum petrefactum. Angerburgo Prussiæ. *M. D. n.* 248. *h'.*

397 *Zweige von dem* Pinu sylv. *Mugo* dicta. Tab. Pinu montana altera. CB. *auf dunkelgrauem schiefer.* Volkm. Sil. 109. T. XII. f. 6.

398 *Æste von dem* Pinu Sylv. montana. Tab. Pinu montana minore. Gerh. cum Julo. Id. 111. *T. XIV. f.* 4.

399 *Eindruck eines* Coni pinastri alpini repentis, Pinus humidæ alpinæ. *Schwenck.* Sylv. repentis. Matth. *Zapfen eines kleinen Alpenkiefers, in gelbem Sandstein; die* vestigia *der Schuppen sind gelb, wie der Sandstein, das ubrige des Eindruckes schwarz.* Id. 129. Tab. XXII. f. 3.

400 *Sehr netter Eindruck eines* Coni Laricis, *Zapfens vom Lerchenbaum, von farben braunroth, in gelbem Sandstein.* Id. 129. Tab. XXII. f. 4.

401 *Gross und kleine* Pineoli, *Pinolen, Pinnlein.* Id. 134. T. XXIV. f. 9.

402 Elatites seu frustum ligni Abiegni iconi Gesnerianæ *p.* 125. delineatæ æquale. Helwing. *Lith. Ang.* 41. *T. II. f.* 6. Elatites *mit Vitriol und Schwefel impraegniert.* Volkm. Sil. 104. Pol. *Krwawnick Jedlinowy Kamien.* Helw. Ind. Foss. Pol.

403 M. D. n. 70. Conus Abietis fæminæ ex cespitibus bituminosis Agri Cestriensis. *n.* 238. Pinei Coni ex cespitibus bituminosis Rutensibus Ditionis Tigurin. *Diluv.*

404 Fructus TAXI petrificatus. Lang. *Hist. p.* 56. *Tab. XIX. n.* 3. Ex monte Legerio. *Dub.*

405 *A stone, which in colour and texture seems to resemble a piece of Yew-Tree.* Grew. Mus. 269.

406 M. D. n. 32. Folia varia ALNI, Salicis in marga albicante, prope pagum Erla Ditionis Bernensis. *Diluv.*

407 M. D. n. 34. Folia Alni unum vel Fagi alterum, tri-

nervium in ſaxo arenario flaveſcente duriori. Ex Abbatiscellano Territorio. *Dub.*

408 Folia Alni petrificata. *Steinene Erlenblätter.* Folia item FAGI petrificata, *Steinene Buchblätter.* Lang. Hiſt. p. 54. T. XVI. Fagi folia in Toſo Stallikonenſi Ditionis Tigurinæ. *M. D. n.* 215. Toſus candidus Miſenus, in quo Folia Quercus & Alni ſunt impreſſa. Kentm. *Foſſ.* 38. Toſus, cui Figura Frondium Arborum à natura impreſſa. Wagn. Hiſt. 323. *Pietra Tartara figurata di*
TAB. X. fig. 4. *foglie è Rami di Rovo.* Imperat. Stor. Nat. 585. v. TAB. X. *fig.* 4. Sarnius Lapis. *Merc. Met.* 328. Append. *T. XIV. f.* 22.

409 Ligni Alnei petrificati fruſtum. *Ein Stuck petrificiert holz, von einer Erlen, welche ſehr tieff unter der Erden, mit äſten, und wurzlen gefunden worden.* Brack. Muſ. 17. *Clethrites*, ſeu Alneum lignum petrificatum. Helw. *Lith. P. II.* 201.

410 SALICIS anguſtifoliæ folium in Lapide fiſſili Oeningenſi.
TAB. IV. fig. 8. TAB. IV. *fig.* 8. Diluv. *Krauterſchieſſer mit einem weidenen Blatt.* Myl. Muſ. n. 790.

411 *Ein aufgedrucktes Blatt von einer Weiden, die* Salix ſaxatilis. Scwenckf. Salix pumila alp. Cluſ. *heiſſt.* Volkm. Sil. 111. Tab. XIV. f. 3.

412 Folia ſalicis petrificata. *Steinene Weidenblätter.* Lang. Hiſt. p. 54. Tab. XVI. *Poſtdiluv.*

413 Salicites ejusdem *p.* 69. ad Vegetabilia prorſus non pertinet.

TAB. II. fig. 4. 414 M. D. n. 60. POPULI nigræ folium in Lapide Oeningenſi. TAB. II. *fig.* 4. Diluv.

TAB. XIII. fig. 7. 8. 415 Dendrites folium Populi albæ repræſentans. Lang. *Hiſt. p.* 40. TAB. VIII. *fig.* 3. Dendrites folium Populi albæ magis elongatum repræſentans. Ejusd. fig. 4. *Diluv.* In Lapide fiſſili Oeningenſi. *Krauterſchiefer mit einem Blatt von einer Pappel.* Myl. Muſ. n. 798.

416 *A ſtone, which looks like a piece of Bechwood.* Grew. Muſ. 269.

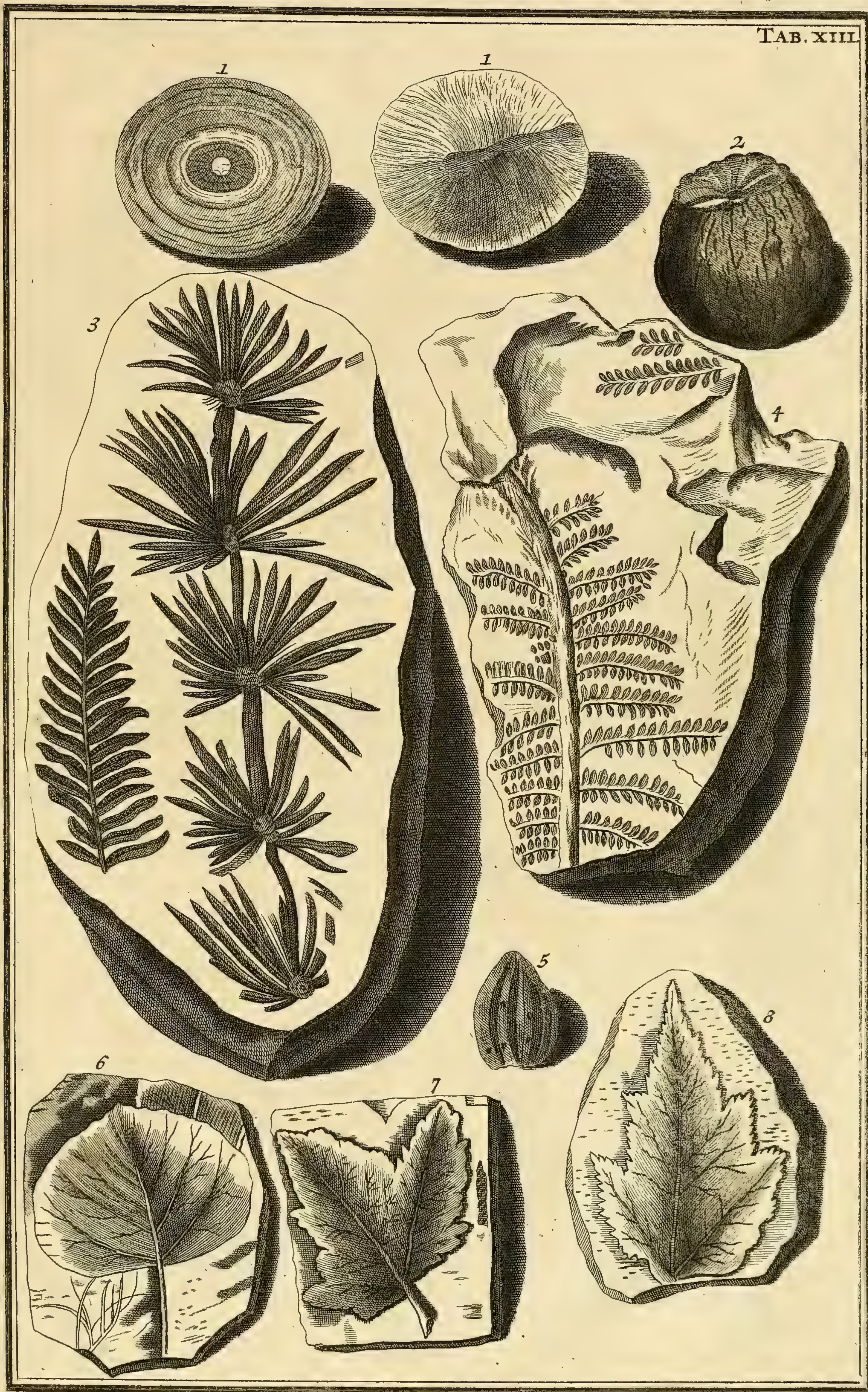
417 Fagus ferrificata. *Liebknecht.* Diluv. 290.

418 Cletrites Lapis ab Alni ſimilitudine. *Boot.* 529.

419 *Betulatum* Lignum petrificatum. *Ein ſtuck Bürkenholz mit ſeiner Rinde, ſo zu Stein worden.* Brack. Muſ. 17. *Birkenholz zu Behlendorff bey Lübeck.* Volkm. Sil. 87.

420 Lignum Fagi lapideum. *Oxytites* Besl. Muſ. 92. Tab. XXI. *Phegites* è Fago. *Buchen in Stein verwandlet.* Kentm. Foſſ. 39. Pol. *Bukowy Kamien.* Helw. Ind. Foſſ. Pol.

CLAS-

Summi Rev.do D.n Eberhardo Friderico Hiemero *SS. Theol. D.*
Ser.mo Wirtenbergensi Duci à Concionibus et Consiliis aulicis.

CLASSIS XX.
Arbores & Frutices floribus Monopetalis.

421 MYRTILLITES major cinereus umbilico magis excavato. Lang. *Hist. p. 56. Tab. XIX. fig.* 1. Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante. CB.

422 Myrtillites major cinereus umbilico minore. Id. *fig.* 2. Similis fructui Vitis Ideæ foliis oblongis albicantibus. CB. uterque *Dubius* valdè.

423 *Ulmi* assulæ in nigrum lapidem mutatæ. Helw. *Lith. P. II.* 202.

CLASSIS XXI.
Arbores & Frutices foliis Rosaceis.

424 M. D. n. 168. TILIÆ folium in lapide fissili Oeningensi. TAB. III. *fig.* 8. Dendrites folium Tiliæ cum gramine repræsentans. Lang. Hist. p. 40. Tab. VIII. fig. 2. *Diluv.* TAB. III. *fig.* 8. & TAB. XIII. *fig.* 6.

425 Frustum Ligni Tiliæ petrificatum. *Steinenes Lindenholz.* Lang. Hist. p. 54. Tab. XV. *Dub.*

426 Cissites in candido collucet EDERÆ foliis, quæ totam tenent. Narcissites venis etiam Ederæ distinctæ. Plin. *L. XXXVII. c.* 10 Quid sit, non constat, videtur Naturæ lusus, in Achate. Hedera in Tofo Rorbacensi est *Postdiluv.* Pro Narcissites *Inocissites* viri docti restituendum judicant. Nihil enim huic Gemmæ cum Narcisso convenit. At posterius nomen ex argumento naturæ optime acceptum est. Ἰνοκισσίτης enim dictum est & ab ἶνες, venæ, & κισσὸς Hedera, cum illam venis Hederæ distingui scriptum reliquerit *Plinius.* Assalt. *Not. ad Mercat.* 276.

427 M. D. n. 55. VITIS, ut videtur, Folium Lapidi fissili Oeningensi impressum, eique melano grammo. TAB. I. fig. 2. *Diluv.* TAB. I. *fig.* 2.

428 M. D. n. 5. Pruni folium, ut videtur, in Lapide fissili Oeningensi. Tab. IV. fig. 7. *Diluv.*

429 *A stone like a petrify'd damascene plum. A gread petrify'd stone of an exotick Plum-A blackstone figur'd like the stone of (a Praecock-Plum) an Aprecock.* Grew. Mus. 266. Prunellarium, s. Lapis pruneoli ossiculum referens majus. Luid. *n.* 233. Prunellarium minimum longiusculum. Id. *n.* 234. *Cocco Meloitæ*, seu Lapides prunum referentes, *Pflaumsteine, wie Pflaumen gestaltet, braun oder Oliven farb, glatt.* Volkm. Sil. 62. T. IV. f. 3. *der wie ein* Prunum magnum rotundum rubrum CB, *oder das* Prunum Ibericum Tragi, *als wie blaue Marunken gestallt.* fig. 4. *Ein braun-*

gelber, der dem Pruno dulci amygdalino ſeu æreo noſtrati, Germ. *Spillerchen gleichet.* Id fig. 5. *Ein ganz ſchwarzer, der wie das* Prunum Hungaricum, Prunum magnum dulce atrocœruleum CB *ausſiehet.*

430 *Siehet wie ein* Myrobalanus Bellirica, *oder auch, wie* Nux inſana *oder* Prunulum inſanum Chabr. *aus, von farbe braunroth.* Id. 134. T. XXIV. f. 10.

431 M. D. n. 114. AMYGDALITES vel Amygdaloides. Lapis Planitzenſis ex Agro Zuiccavienſi. Myl. Sax. p. 35. *Dub.* Amygdaloides conſtans ex materia ſiliadoſa cruſtâ exteriore gypſeâ. Helwing. Lith. Ang. 38. *Steinerne Mandeln.* Valentin. Muſ. P. II. 19. Lapis Fructui Amygdali ſaccharo incruſtato ſimilis. Geſn. *Fig. Lap.* 126 *b.* Lapides, qui Amygdalam ſaccharo incruſtatam tam probè referunt, ut ſimpliciores facile ſit iis fallere. Continent autem intus ſiliculum Amygdaliformem, cruſta autem gypſea eſt. Læt. *p.* 175. Ἀμυγδαλοειδής, Amygdaloites à forma Amygdalorum ita dicti, uti ad Albulam Tiburtinam inveniuntur. Kirch. *Mund. Subt. L. VIII. p.* 82. Hi ſæpe ſunt factitii. Aliquando Lapides, non ſolum Amygdali nucleum, ſed & os ambiens referunt. Huc pertinet Lapis Amygdali oſſi perſimilis. Geſn. Fig. l. c. *A ſtone being very agreable to the Amygdaloides of Aldrovand.* Muſ. Metall. L. IV. c. 1. Plott. Oxfordsh. p. 195. Amygdala in Lapidem converſa. Besl. *Muſ.* 103. *Tab. XXXVI.* Amygdalam referens Lapis. Bajer. *Or.* 45. *T. I. f.* 23. Siliculi Amygdaliformes. Lapides Amygdalis perſimiles. *Mandelſtein. Steine wie Mandeln formirt.* Volkm. Sil. 62. *Eine Mandel, wie ſie noch in der auſſerlichen grauen Schale liegt.* Id. 134. T. XXIV. f. 6. *Kamien Migdalowy.* Pol. Helw. Ind. Foſſ. Pol.

432 M. D. n. 244. Amygdaloides Echterdingenſis. *Dub.*

433 Amygdaloides ſubluteus major & minor. *Mandelſtein.* Lang. Hiſt. T. XIX. p. 56. videtur *Silex Mandole* impetrite. Moſcard. Muſ. 175.

434 M. D. n. 241. ff. Lapides fuſci Amygdalas, Nucleos prunorum, Ceraſorum, aliosque fructus referentes: Ex lutifodina Altdorffina. Nodi *Soapballs. Beaumepotts* dicti. Liſt. *Cochlit. Angl. p.* 213. Naturæ luſus.

435 *Stein, der iſt wie ein* Malus Perſica, *Pferſing, auf der einten Seithen grau, auf der anderen braunroth; etwas gepletſcht.* Volkm. Sil. 133. Tab. XXIV. f. 3.

436 Silex cinereus Piſtacii fructum exprimens, Bacch. Font. Boll. 36. *Eine Piſtacien, mit der gelben harten Schalen.* Volkm. Sil. 134. T. XXIV. f. 7. *der länglichte Kern oder Nüsslein auſſert der Schale.* Id. fig. 8.

437

437 M. D. n. 9. PYRI folium in lapide Oeningensi. Diluv. *Brauner Letten bey Joachims Thal mit einem Birnbaum blatt.* Myl. Muf. n. 787. TAB. IV. *fig.* 7.

438 M. D. n. 36. Folium Pyri, aliudve in saxo cretaceo fissili Oeningensi. Dendrites folium Pyri repræsentans. Lang. Hist. Lap. p. 40. Tab. VIII. fig. 1. *Diluv.*

439 M. D. n. 92. Pyri petrefactæ & maledictæ Norimbergensis frusta. *Post-Diluv.*

440 Lapillus pyriformis. Lang. *Hist. p.* 56. *T. XIX. n.* 2. Dub. *A petrifyd Katherine Pear.* Grew. Muf. 265. Pyra Moschatellina. *Steinerne Zuckerbirn* Bajer. Oryct. 46. Valentin. Muf. P. II. p. 19. Pyrum Moschatellinum, aut aliud exiguum, aliudve Pyrum grandius. Bajer. Or. 46. T. I. f. 26. 28. *Eine Frucht, wie eine Birn, oder die Orientalische Frucht* Sambos. Volkm. Sil. 133. T. XXIV. f. 1. *Eine andere gleich einer Birn. siehet auch der krummen Frucht des* Solani pomiferi 5. CB *nicht ungleich.* Id. f. 2.

441 M. D. n. 11. Saxum arenarium durius, cinereo flavescens, in quo folia SORBI alpinæ I. B. Ex Cantone Abbatiscellano. TAB. II. *fig.* 8. TAB. II. *fig.* 8.

442 *Steinerne Pomerantze: die couleur, glätte, und tüpflein an der Schalen ist den natürlichen und frischen Pomeranzen ganz gleich, worann auch oben das grüblein, darinnen der Stiehl gestanden, zusehen, hat eine kieselhärte.* Volkm. Sil. 130. T. XXIII. f. 1.

443 M. D. n. 64. Folium MESPILI Apii Folio sylvestris spinosæ sive Oxyacanthæ CB. in Lapide Öningensi TAB. III. *fig.* 6. *Diluv.* TAB. III. *fig.* 6.

CLASSIS XXII.

444 *Zwey Schooten auf einem grauen Schiefer, die obere scheinet eine* Siliqua Arboris Judæ (Siliquastrum Tour.) *oder auch* Viciæ dumetorum maximæ CB. *die untere eine* Siliqua *Asclepiadis* Tab. Fuchs. Volkm. Sil. 129. T. XXII. f. 1.

445 Ficui haud absimilis Lapis ex Museo Valkeneriano, cui illatus ex Suitensium montibus prope Artam. *Eine kleine Feige,* Ficus communis CB. *Auswendig, wie bey den meisten Feigen braun oder dunkelroth, innwendig röthlicht oder rosenfarb, wie das fleisch einer Feige, mitten eine schwarze Erden oder Moser mit vielen verwesten dunnen* capillamentis *oder Fäserlein, welche etliche* Botanici, *vor die Blüth der Feigen halten, nebst einem Crystall flufs.* Volkm. Sil. 130. Tab. XXIII. f. 3.

PLANTÆ INCERTÆ

five

Ad nullam certam Classem redigendæ.

446 M. D. n. 7. Folium Plantæ in oblongâ figurâ rotundatum in faxo fiffili candido ex Bolga Valle Agri Veronenfis. TAB. V. fig. 8. *Diluv.*

TAB. V. *fig.* 8.

447 M. D. n. 13. Planta ftellata quædam Diluviana cum Neurophyllo in atri coloris faxo margaceo, ex Fodinis Cumbriæ. TAB. IV. fig. 1. *Diluv.*

TAB. IV. *fig.* 1.

448 M. D. n. 14. Alia Planta Diluviana ex eodem loco.

449 M. D. n. 19. Lapis margaceus melanogrammos cinereus quafi, ftipulisve combuftis confperfus ex Anglia. TAB. IV. fig. 2. *Diluv.*

TAB. IV. *fig.* 2.

450 M. D. n. 26. Plantula videtur fpinofa ex Anglia. *Diluv.*

451 M. D. n. 31. Congeries varia Lignorum & Corticum foffilium, ex ftrato fupra Thunum. *Diluv.*

452 M. D. n. 33. Folium quoddam majus & latius in Lapide fiffili Oeningenfi. *Diluv.*

453 M. D. n. 35. Folium trinervium flavefcens in faxo cretaceo fiffili Oeningenfi. *Diluv.*

454 M. D. n. 37. Folia alia in Saxo Oeningenfi. *Diluv.*

455 M. D. n. 38. Terra foliata Siculæ fimilis mollior in lapicidina Oeningenfi.

456 M. D. n. 39. Lapis fiffilis Terræ foliatæ Siculæ haud abfimilis durior, ex eadem Lapicidina. Terra foliata bituminofa mineralis foffilis ex Italia. Bocc. *Muf. di Piante rare.* 157.

457 M. D. n. 63. Folia Arborum diverfarum in faxo cinereo flavefcente Territorii Abbatiscellani. *Dub.*

458 M. D. n. 71. maffa quædam leviffima ex materia vegetabili in Terris fepulta, omnino conftans, ex Agro Ceftrienfi Angliæ *n.* 88. Cefpes bituminofus leviffimi generis prorfus ex vegetabili materia conftans. Ex Weftmorlandia Angliæ. *Diluv.*

459 M. D. n. 72. LITHOXYLON ex Infula Antego. *Diluv.* & omnia pene fequentia. Lignum foffile. Pol. *Drzewo Kamienne.* Helwing. Ind. Foff. Pol.

460 M. D. n. 74. Lignum foffile ex Fodinis aluminofis Dübenfibus Saxoniæ.

461 M. D n. 75. Lignum bituminofum foffile, quod paulo infra Terram bituminofam Mufcovienfem invenitur.

462 M. D. n. 76. Lithoxylon Bononienfe ex Argilla erutum.

463

463 M. D. n. 77. Lignum petrificatum ex oppido Bitterfeld.

464 M. D. n. 78. Terra aſſuloſa vel Ampelitis pyrite æroſo copioſiſſime impprægnata, ex valle Grundſpurgenſi Agri Altorffini, Territorii Norimbergenſis. Libav. *Sing. P. III. L. VIII. c.* 8. *p.* 1034. Bajer. *Oryctog. Norica. p.* 81.

465 M. D. n. 79. Lithoxylon nigricans in ſaxo arenario duriori ex Agro Altorffino.

466 M. D. n. 80. Lithoxylum nigrum Pruſſicum.

467 M. D. n. 81. Lignum foſſile Luneburgicum ex Fodinis Argillaceis.

468 M. D. n. 82. Lithoxylon ex Hiſpania.

469 M. D. n. 83. Lithoxylon foſſile bituminoſum, Lithantraces etiam repræſentans. Ex Crypta Diaboli, & prope Grundspurg (*Grünſperg*) Agri Altorffini.

470 M. D. n. 84. Lignum foſſile ex prato *Kellen im Waltikumerriedt*, milliari ferè à Tiguro.

471 M. D. n. 84. Lithoxylon argentiferum Franckenbergenſe Chryſocolla adſperſum.

472 M. D. n. 85. Lignum foſſile, vulgo *Steinkohlen von dem Habichtwald bey Caſſel.*

473 M. D. n. 86. Lignum in venam Ferri converſum Laubacenſe. Liebknecht *Diſcurſ. de Diluv.* Gieſſ. &. Francof. 1714. 8.

474 M. D. n. 89. Lithoxylon ex Fodina Vallis Joachimicæ.

475 M. D. n. 90. Lignum foſſile Pyrite vitriolico fœtum ex montibus Pruſſicis, in quibus ſuccinum effoditur.

476 M. D. n. 93. Lignum prorſus petrefactum ex Fodinis ſuccini Pruſſici.

477 M. D. n. 95. Lithoxyla Altdorffina.

478 M. D. n. 125. Lignum foſſile Dübenſe ad Muldam 3. Leucis à Lipſia.

479 M. D. n. 126. Lignum petrificatum ex montibus arenoſis Querfurtenſibus.

480 M. D. n. 130. Lignum foſſile ſtrato petroſo ſubſtratum Querfurtenſe.

481 M. D. n. 132. Lignum foſſile ex ſtratis Lithanthracum Dübenſium.

482 M. D. n. 217. Lignum foſſile ex Sylvâ ſubmerſâ 4 horis à Querfurto, 1. à Sangerhuſâ verſus NW. Büttn. *Dil. Teſt. p.* 303.

483 M. D. n. 218. Lignum foſſile ex altiſſimo jugo Thuringiæ, *Finne* dicto.

484

484 M. D. n. 219. Lignum foſſile ex montibus arenoſis Querfurtenſibus.

485 M. D. n. 220. Lignum foſſile nigrum Bononienſe.

486 M. D. n. 221. Lignum ex montibus arenoſis Querfurtenſibus candidum, Faginum videtur. Büttn. *Dil. Teſt. p.* 189.

487 M. D. n. 222. Lignum foſſile Pyrite impraegnatum, cui oſtreum lapideum adhaereſcit. *D'Yves aupres de Cant ſur le bort de la mer en Normandie.*

488 M. D. n. 223. Lignum foſſile fuſci coloris Querfurtenſe.

489 M. D. n. 224. Lignum Laubacenſe ferrificatum, cui vena Ferri adhaeret.

490 M. D. n. 225. Lignum ferrificatum Laubacenſe è nucleo Trunci, ut videtur, deſumptum.

491 M. D. n. 226. Idem minus ex majori fruſto decerptum.

492 M. D. n. 230. Lignum foſſile metalliſatum, quod in valle Buſeccenſi 1. horâ à Gieſſa diſtante intra Terram ad 12. orgyas lutoſam repertum eſt.

493 M. D. n. 231. Lignum foſſile petrificatum ad Thermas Wisbacenſes repertum.

494 M. D. n. 234. Carbones bituminoſi Haſſiaci.

495 M. D. n. 235. Lignum foſſile, quod in Terra Gieſſenſi praeſertim ad Flumen Lanum in maxima copia reperitur. Liebknecht. *de Diluv. p.* 49.

496 M. D. n. 247. Lithoxylon videtur impreſſum lapidi fiſſili Glaronenſi.

497 M. D. n. 248. Lignum anthracini coloris Pyrite vitriolico praegnans, forſan ad Lithanthraces referendum. Ex Lapicidina Megenweilenſi in liberis Provinciis, ubi & oſſa foſſilia & Gloſſopetrae reperiuntur.

498 M. D. n. 248. a. Lignum foſſile conferendum cum Carbone foſſili Xylode Libavii. *Vom Heiligenberg im Furſtenbergiſchen.*

499 M. D. n. 248. z. Lignum foſſile prope Lubecam ad pagum *Behlendorff* 3. milliaribus a Lubeca.

500 M. D. n. 248. bb. Lignum foſſile ex Italia.

501 Lithoxylon ſciſſile ſive tegulatum ex albo & caſtaneo verſicolor, ſtalagmite refertum. Ex arenoſis Aſplejanis in Agro Bedfordienſi. Luid. *n.* 211.

502 Lithoxylon tabulatum rubiginoſum. Id. *n.* 212.

503 —— confragoſum Faringdonenſe rubigine infectum. Id. *n.* 213.

504 —— luteum ſordidum ſive Ochram referens Cirenceſtrenſe. Id. *n.* 214.

505 Lithoxylon ſtriatum atrorubens. Id. *n.* 215.

506 —— album, ſuſcitabuli ſive Ligni incendiarii æmulum. Ex arenoſis Marchamiæ lapicidinis. Id. *n.* 216.

507 —— cryſtallinum, ſive ex Fluore Belemnitæ ad inſtar ſtriato conflatum exterius rubiginoſum. Ib. Id. *n.* 217.

508 —— atrorubens nitidum Antimonii ad inſtar ſtriatum. Ib. Id. *n.* 218.

509 —— teres, fuſcum, ſive paxillare inter Ligna & oſſa foſſilia ambiguum Marchamiæ. Id. *n.* 220.

510 —— rubiginoſum venis nigris diſtinctum. E Lapicidinis Byfeldianis apud Northamptonienſes. Id. *n.* 221.

511 —— fuſcum pulverulentum è Fodina Ashleana in eodem Comitatu. Id. *n.* 222.

512 —— fuſcum fluoribus minimis refertum. Id. *n.* 225.

513 —— fuſcum Sabrinianum Selenite ſaturatum. Ex Littore Sabriniano ad pagum Frethern in Comitatu Gloceſtriæ.

514 —— exiguum ferrugineum cuneolum referens Witnejæ. Id. *n.* 227.

515 —— Sabrinianum ligno Quercino æmulum ex æſtuario Sabriniano ad Trajectum Pyrtonenſe. Id. *n.* 228.

516 —— anthracinum vitriolatum. Ex Lapicidina Kidlingtonenſi prope Oxonium. Id. *n.* 229.

517 —— Gagati æmulum littorale. Ex Agro Lincolnienſi. Id. *n.* 230.

518 —— textile ſ. reticulatum capillare ſabuletorum. Ex ſabuleto Framptonienſi. Id. *n.* 231.

519 —— ſtupoſum ſ. punicea raritate leviſſimum. Id. *n.* 232.

520 *Loughneagſtone* in Hybernia pro Lithoxylo habet Molyneux *in Transact. Phil. n.* 158.

521 M. D. n. 87. Carbones ex Ceſpitibus bituminoſis Agri Ceſtrienſis.

522 *Great numbers of Trees, particularly Oaks and Firs in the Peath-Earth of Northolm.* &c. Morton. Nat. Hiſt. of Northampt. p. 253. 255. 263. *Mosswood.* Raji Topographical. Obſ. 7. Plot. Staffordsh. 217. Transact. Phil. n. 275. *Sorturbrandur.* Worm. Muſ. 169.

523 *A large piece of petrify'd wood.* Grew. Muſ. 269.

524 *A globular ſtone wich loocks, as if it had been a piece of Ahswood Tourned in a Lathe in to that figure.* Grew. l. c.

525 *A piece of incombuſtible wood, as it were half petrify'd. Forbeing Held into Fire, it bekomes red like à Coal.* Grew. l. c.

526 *A very odd piece of the branch of a Tree as Thik as a Ca-*

ble rope, whereof the barque, is turned into perfect Iron, or at least a very rich Ironore and the wood intostone. Grew. l. c.

527 *The petrify'd barque of a Tree. 'Tis thin and Rowled up as Cinamom but rather of the colour of that called winterane's.* Grew. 270.

528 Lignum nigrum fossile. *Blackoack* Scotis. Sibb. Prodr. Hist. Nat. Scot. p. 44.

Occasione Lignorum fossilium monendum, non Quercina duntaxat Ligna, sed & alia plurima, ubivis fere Terrarum mutationem fuisse passa ratione coloris, & nigrum quidem induisse multis in locis tantum non carbonificata; & ibi quidem, ubi vel Pyritæ adsunt vitriolici, ipsis Lignis sæpe adhuc adhærentes, vel venæ Ferri & sulphuris. Non mirum hoc videbitur iis, qui norunt ex mistura Limaturæ Ferri, Sulphuris & Aquæ excitari non duntaxat ingentem Fermentationem, & æstum, sed etiam Flammam quæ in Terræ visceribus statim à Diluvio Ligna demersa facile mutare poterant in Carbones, vel iis saltem nigrum colorem inducere.

529 M. D. n. 124. Arborum folia in Tofo duriori ex Saxonia. *Post-Diluv.* Arborum folia in Tophaceis Lapidibus. Helwing. *Lith. Ang.* 41. *Tab. II. fig.* 4.

530 M. D. n. 143. Surculus lapideus Adarce vel Tartaro incrustatus. *Spec. Lith. Helv. p.* 20. *fig.* 25. Montis Legerii. *Diluv.*

531 M. D. n. 144. Glomellaria spongiosa. Luid. *n.* 110. Ex Monte Legerio.

532 M. D. n. 155. Lapis haud absimilis trunco abscisso Arboris, in quo Circuli annui conspiciuntur. Ex Birsa. *Diluv.*

533 M. D. n. 181. 187. Patella lapidea. *Spec. Lith. Helv. p.* 19. *fig.* 24. Wagner. *Helv. Curios. p.* 318. Ex Randio & Legerio forsan ad Fungos referenda. *Diluv.*

534 M. D. n. 207. Nux Vomica lapidea. *Spec. Lith. p.* 44. *fig.* 60. Lapis Nuci vomicæ similis, *Stein den Krayenaüglein gantz gleich.* Brackenhof. *Mus. p.* 10. Conf. basis Urticæ marinæ. *Mem. de l'Acad. Roy.* 1710. *p.* 475. *fig.* 24. Diluv. *A petrify'd Nux Vomica.* Grew. Mus. 266. *Castanites.* Aldrov. Mus. Met. Pol. *Wronowe oko Kamienne.* Helw. Ind. Foss. Pol.

TAB. XIV. *fig.* 2. 535 M. D. n. 248. l. Folium nigri Coloris longius in acutum desinens mucronem, nervo per medium decurrente in marga cinerea. Ex monte Blancano prope Mavore in ditione Bononiensi. *Diluv.*

536 M. D. n. 213. Palmæ corymbiferæ sarmenta, ut videtur, Monspelii fossilia. *Dil.*

537

Ill. Dr. Samueli Kőlesero de Keres-eer, *Secretario Guberniali Cæsareo-Regio Principatus Transylvaniæ.*

537 M. D. n. 214. Cespes bituminosus Kreysingensis Thuringiæ. *Diluv.*

538 M. D. n. 243. Semen Plantæ cujusdam umbelliferæ lapideum. Echterdingæ in Ducatu Wirtembergico. *Dil.*

539 M. D. n. 248. ee. f³. Nux Moschata lapidea. Ex Birsa. *Spec.* TAB. XIII. *fig.* 2.
Lith. Helv. p. 42. *f.* 57. Helwing. *Lith. Ang.* 37. Nux myristica lapidea cinerea. Bauh. Font. Boll. 35. *Stein, so eine Muscatnuss præsentirt.* Myl. Sax. P. II. p. 74. fig. *Muscatnuss*, Nux Moschata fructu rotundo CB. *die ihre couleur so wol aus als inwendig behalten. Auf der harten braunen schalen siehet man a. den eindruck, oder Adern, da die blüthe gelegen, und als man sie zerstuffet, die braunen* striæ, *so von der* peripherie *des Kernes bis an das* Centrum *lauffen.* Volkm. Sil. 129. T. XXII. f. 6. *Siehet aus, wie die grüne Muscaten Nuss, von farb, braunroth.* Id. 133. T. XXIV. fig. 4. Pol. *Muscatowa galka Kamienna.* Helw. Ind. Foss. Pol. Nux Moschata lapidea tota siliciæ substantiæ, referens ex asse Nucem Moschatam fructu oblongo. CB. Helw. *Lith. P. II. p.* 97. *Tab. III. n°.* 3. qui Nuces Moschatas lapideas hactenus cognitas refert ad *Tubera* quædam marina, quondam vel saxis adnata, vel sub Musco marino progenita.

540 Foliorum quorundam mineralium pediculi compressi. Luid. *n.* 185.

541 Lithophyllon gelasinis quibusdam Salebrosum Malleatula dictum. Id. *n.* 204.

542 Planta incognita ex minera Ferri. Wolfart *Vale Hanov.* §. 10. *fig.* 6. conf. *Tab. VIII. fig.* 5.

543 Capilli Veneris in Lapide fissili Manebacensi. Myl. *Sax. p.* 30. *fig.* 2. *ad. p.* 19.

544 Conferva Plinii. Luid. *p.* 108. Pol. *Gaebka w Kamieniu.* Helw. Ind. Foss. Pol.

545 Arbuscula vel Planta in Lapide fissili. Myl. *Sax. p.* 28. v. TAB. VIII. *fig.* 5.
TAB. VIII. fig. 5. *Dub.*

546 Fructum quendam exprimens Lapis Metallicus. *Spec. Lith.* TAB. XIII. *fig.* 5.
Helv. 67. *fig.* 89. conf. Sceleton Echini marini intra Testam reperiundi.

547 Virgulta petrificata. *Steinenes gestäud.* Lang. Hist. p. 53. Tab. XIV. *Post-Diluv.*

548 Radix petrificata. *Steinene Wurz.* Lang. Hist. p. 54. Tab. XIV. *Dub.*

549 Fructus Arboris AHOVAI Indicus. Myl. *Sax. p.* 30. TAB. II. *fig.* 6.
TAB. II. *fig.* 6. *Diluv.* Ejus nucleus. Volkm. *Sil.* 134. *T. XXIV. f.* 18.

550 Folia quædam (an Leguminoſa?) rotunda in lapide fiſſili. Ex Muſco Vallisneriano.

551 *Stelechites* effigie ſtipitis truncati, cum rudimentis ramorum, in lapide albo & cinereo quandoque nigricante, per longitudinem ſtriato. Alii radici Raphani ruſticanæ æmuli. Helwing. *Lith. Ang.* 42. *Tab. II. fig.* 7. 8. M. D. n. 248. t'.

552 *Two ſtrait ſlender ſtones reſembling the Columns erected in the middle of Some Flowers, one convex of the top, and almoſt flat. The other ſphericalles Triangular, ſomewhat like the ſeedcaſe of a Tulip.* Grew. Muſ. 267.

553 *Two other joynted ſtones, looking as if they were pieces of the geniculated ſtalk, of ſome Plant.* Id. l. c.

554 Lapis divaricationes ramoſas vegetabilis cujusdam oſtendens, colore albo. Helwing. *Lith. p.* 53. *T. VI. fig.* 3. conf. *Tab. V. fig.* 8.

555 Hexapetalon Carbonarium Luid. *in Tranſact. Phil. n.* 331. *p.* 95. *Tab. I. fig.* 3.

556 Abietis an potius Lycopodii cujusdam ramulus? Id. *l. c. f.* 6.

557 Lignum Molavin petrefactum Paracalenſe, exalbidum corticem verſus ſubfuſcum, ſubluſtre & Pyrite compar ſoliditate. Camell. *in Tranſact. Phil. n.* 311. *p.* 2405. Aliud coloris ſubglauci.

558 Ligni aliud fruſtum Palicpicanum, verum non videtur eſſe Ligni Molavin, ſed potius Ligni Guixo. Coloris æruginoſi, corticem verſus luteo & rubente & fuſco varium, pectinibus minus rectis quaſi interruptis. Id. *l. c. p.* 2406.

559 *Baobab* lapideus, Fructus illius ſimilitudinem gerit, quo ad extinguendam ſitim Æthiopes utuntur, de quo Proſper Alpinus *Plant. Ægypt.* & C. Cluſ. *L. II. c.* 1. *Exotic.* quemve à nautis, qui ex Æthiopia redierunt, redemptum Londino miſerat. Jac. Garetus. *Calc. Muſ.* 414.

560 *Ebenum foſſile.* Hildesheimii reperitur in Commiſſuris intra Terram aluminoſam — Stips nigra foliis & fructu carens, cornu politi modo ſplendida, ſolida, lævis, omnino aſpectu ſimilis Gagati Lapidi, ſed naturâ diverſâ. Nam Ebenum, ignem non ſentit, Gagates accenſus ardet & igne perit. Agric. *Nat. Foſſ. L. VII. c.* 22. Pol. *Heban.*

561 Ebenum foſſile in Islandia laminatim eruitur, colore nigerrimo, quandoque ſubfuſco, ponderoſum, fragile, exiccatum ubi fuerit, Faber Ligniarius in lignis judicandis peritus juglandis Arboris radicem longâ annorum ſerie nigredine tanta infectam eſſe putabat. Sed iis locis nunquam hæ Arbores conſpectæ

ſunt;

ſunt; Polituram non facile admittit ---- Hoc Lignum vulgo *Sorturbrandur* vocant, & latere ajunt in monte adeo prærupto & alto, ut eo nullus niſi audaciſſimus penetrare valeat. Worm. *Muſ.* 169.

562 *Lignum foſſile Umbriæ*, quod reperitur in Umbria in Territorio Todi. Inveniuntur particulæ ex parte cretoſæ, ex parte ligneæ, ex parte Carbonis inſtar aduſtæ. Siquidem de minerali ac vegetabili participare videtur, *Metallophitum* ſeu *Minerephitum* appellari poſſe videtur, ſimile Cedro Montis Atlantis in Mauritania. Colore eſt Leonino obſcuro, venis inordinatis, obſcurioribus aliquanto reliqua ſubſtantia. Id. *l. c.*

563 Lignum Carbonis modo nigrum, aridum, ac leve, effoditur in montibus vallis D. Joachimi 40. Orgyiarum profunditate. Cord. *Obſ.* 218.

564 Petrificirtes *Flöſsholz*, Lignum petrefactum, *aus der Saal.* Myl. Muſ. n. 641.

565 —— *Eichenholz*, Quercinum, Id. *n.* 642.

566 —— *Holz, von Giebichenſtein bey Hall.* Id. n. 643. 655. — *aus Moſcau.* n. 644. *aus Thuringen, halt der* C. 1½. *lot Gold.* n. 645. *aus dem Teufelstümpel zu Merſeburg.* n. 647. — *vom Pfaffendorffiſchen acker.* n. 649. *von Görlitz.* n. 651. *von Altorff.* n. 652. *von Merſeburg.* n. 653. *aus Siam.* n. 654. *von Halle.* n. 661. *von Querfurth.* n. 670. 673.

567 *Holz ſo petrificirt, vitriol haltend von Querfurth.* Id. n. 646. *vitrioliſch gegraben Holz.* n. 656. Lignum petrefactum Vitriolicum.

568 Lithoxylon Ligno Abiegno albo æmulum *von Abrechtsdorff im Neumarkiſchen.* Id. n. 649.

569 Lignum foſſile Bituminoſum *von Querfurth.* Id. n. 650. è vena quadam ſuccini Boruſſica. Id. n. 662.

570 Lithoxylon ſeu Lignum foſſile ſtriatum in ſua matrice, *aus dem Kirchberge bey Landshut.* Id. n. 658.

571 Ligni fruſtum, hujus generis Arbores vaſtæ effodiuntur cum Ceſpitibus bituminoſis in Agro Weſtmorlandiæ. Id. *n.* 659.

572 Lignum foſſile Goldbergenſe. Id. *n.* 665.

573 —— —— *daran die* Reſina *zuſehen.* Id. *n.* 666.

574 *Zu eiſen gewordenes Holz*, in ferrum mutatum, *aus Engelland.* Id. n. 668. *Zu ſtein* &c. Id. n. 667. *Zu Marcaſit.* Id. n. 669.

575 *Ein ſtückgen brett brauner Farb vom* Ligno foſſili, *ſo bey Caſſel gegraben wird.* Id. n. 676.

576 Truncus Ligni è Valle Joachimica in Lapidem converſus. Besl. *Muſ. p.* 91. *T. XXXI.* ubi legitur Inſcriptio. A. MDLXXVII.

DISER BAUM IST MIT S. BARBARA PRULNSTOLN ANTROFFEN VOM MUNTLOCH MM, UND VOM TAGSAIGER CL. LACHTER DEN XVII. FEBRUARI IM JOACHIMSTHAL.

577 Myrobalanus lapideus. Id. 104. T. XXXVII. Myrobalanus nigra seu Indica. Volkm. *Sil.* 135. *T. XXIV. f.* 20.

578 Piper longum lapideum. l. c.

579 Lignum fossile Bituminosum seu Matrix succini Hartmanni, sine & cum Vitriolo. Ex Littore Maris Balthici. M. D. *n.* 248. *g*³.

580 Lapis metallaris scissilis cinereus, variorum seminum signaturis copiosè exornatus, ut Melonum Anisi, Fœniculi, fortè Lapis frumentarius. Wolfart. Hist. *Nat. Hass.* 34. T. V. f. 4. *Ein Erzschieffer aus denen Franckenbergischen Bergwerken, auf welchem hulsen von mancherley saamen ligen.* Dubito ego valdè, an sit Lapis ita dictus Frumentarius.

581 Radix lignosa dentibus obsita ex fovea profunda propè Tennebergam Thuringiæ arcem eruta. Mercat. *Met. App. p.* 36.

582 Lithoxylon Ligno Quercino æmulum, *an dem die Rinden, wie an den alten Eichen grau, runzlicht und gerissen.* Volkm. Sil. 93. T. VII. f. 1.

583 —— striis seu lineis rectis, & transversis cancellatum, *ein stuck steinernes holz, nach der länge, und quer gestreifft, braungelb.* Id. f. 2.

584 —— complanatius, latè striatum, & quasi reticulatum, *ein stuck mit weit von einander stehenden streiffen, und uber denselben gleichsam, wie ein netze gegittert.* Id. f. 3.

585 —— striis rectis, rarioribus, magisque depressis exaratum, *mit seicht und weit von einander stehenden strichen, braunroth.* Id fig. 4.

586 —— —— seu sulcis altioribus cancellatum & alveolatum, *mit erhobenen strichen gegittert, braunroth und mit vielen gruben.* Id. f. 5.

587 —— striatum & nodosum, ligno Quercus petræ seu Roboris æmulum, *nach der längen und quer mit gleichen linien gestreift, rund und mit vielen knoten und knorren um und um besezt.* Id. f. 6.

588 —— altius striatum, & geniculatum, *braun mit erhobenen und breiten streiffen, und mit vielen knotichten gleichen oder gewerben unterschieden, wie der* Calamus Aromaticus, *oder das rohr.* Id f. 7.

589 —— cancellatum, & quasi articulatum, atque compressum,

ſum, *caſtanienbraun, nach der länge breit geſtreifft, und zwiſchen den* Articulis, *mit ſubtilen querlinien gegittert, hin und wieder eingedrukt, und gequetſcht.* Id. Tab. VIII. f. 1.

590 Lithoxylon ſtriatum, compreſſum, cortice aduſto, *ſchwarzbraun, unter der noch klebenden ſchwarzgebranten Rinden geſtreifft.* Id. f. 2.

591 —— arenoſum leviter ſtriatum, & arcuatum, *ein ſtuck von einem krumgebogenen Aſt, ruſsfarb, von der hin und wieder gebranten Rinden geſchwärzt, und ungleich geſtreifft.* Id. f. 3.

592 Lithoryza ſtriata & nodoſa, *ſiehet mehr einer wurzel, als einem holz ähnlich, braun, glatt, etwas geplätſcht, nach der länge geſtreifft, um und um mit* ſtriis *oder* faſciis Catenulatis, *und mit vielen knoten beſezt.* Id. fig. 4.

593 Lithoxylum paxillare aſperum, *ocker oder Leimgelb mit vielen Runzlen, riſſen und ſpälten, wie die Rinde an einem Lerchenbaum.* Id. f. 5.

594 —— denſius & ſubtilius ſtriatum & articulatum, *ein nach der länge ſehr eng und ſubtil geſtreifftes, verſteinertes ſtuck braunes holz, mit krummen querſtrichen oder gelenken.* Id. fig. 6.

595 *Ein ſtuck von einer Zwieſel, ſiehet dem Eichenholz nicht ungleich, die Rinde iſt allenthalben buckelicht oder Tuberculos.* Id. f. 8.

597 *Ein* nodus, *oder ausgeſprungener knorre braunroth, wie an dem Eichenholz.* Id. f. 9.

598 Lithoxylon ſquamoſum, *Leimfarb, mit groſſen breiten und ſtumpffen Schuppen gleich denen fiſchſchuppen beſezt.* Id. fig. 10.

599 —— —— ſquamis longioribus & cuſpidatis. *Auf der Rinde des* Pinus ſylv. Mugo dictæ Tab. *gleich, klebet hin und wieder ein ſchwarz gebrantes Harz, wie ein Pech.* Id. f. 11.

600 —— —— —— —— & majoribus minus cuſpidatis, *mit langen ſchmalen, ſtumpf und dicht über einander ſtehenden grauen ſchuppen beſezt, der ſchuppichten Rinden des* Pinus maritimæ III. Tab. *nicht ungleich.* Id. f. 12.

601 —— —— coloris ferruginoſi arenâ & ochrâ infarctum. *Braungelbes oder rothfarbenes ſtuck mit langen, ſchmalen, erhöheten, und etwas zugeſpizten ſchuppen, wie an dem* Pinu ſylv. vulgari ſeu Tæda. Id. f. 13.

602 —— —— margaceum; *Grau, mit vielen langen, ſehr ſpitzigen ſchuppen, wie an dem* Pinaſtro Auſtriaco majori, *mit einem grau und harten ſteinmark gefullet.* Id. f. 14.

603 —— —— ſquamis anguſtioribus & obtuſioribus à ſe invi-

invicem disjunctis, *mit langen und stumpen schuppen*, *welche weit von einander gesezt.* Id. f. 15.

604 Lithoxylon squamosum squamis minimis cuspidatis, *siehet wie eine Zwiesel von einen kleinen Ast*, *des* Pinus Italicæ *aus*, *mit kleinen spitzigen Schuppen*, *braunroth.* Id. f. 16.

605 *Ein Stuck von einem kleinen Ast*, *schwarzbraun*, *mit kleinen runden Schuppen.* Id. f. 17.

606 *Zwey Stuk mit langen und schmalen Schuppen braun oder russfarb*, *mit etwas grau untermischt.* Id. T. IX. f. 1.

607 Lithoxylon striatum læve, *gestreifftes braun und glattes holz.* Id. fig. 2.

608 —— densius striatum ex cinereo cœruleum. *Ein blaulichtes Stuk mit dichteren streiffen.* Id. f. 3.

609 *Ein rares Stuk mit runden und holen* tuberculis *reihenweise besezt*, *die sich gar leicht in* 4. *theile von einander theilen lassen*, *den diken schuppen*, *aus welchen die* Coni *an dem* Pinu Italica *zusammen gepakt*, *oder auch den* tuberculis *der Indianischen Anassen frucht nicht gar unähnlich*, *grau und platt.* &c. Id. f. 4.

610 *Ein brauner schuppichter Ast*, *mit einer Zwiesel von einer rothen Tanne.* Id. f. 5.

611 *Ein gestreifftes Stuk*, *hin und wieder gekrümt*, *eingebogen*, *und gefalten.* Id. fig. 6.

612 *Eine Zwiesel von einem starken Ast*, *grau*, *auf der Rinde punctulat*, *oder mit kleinen puncten*, *die mit kurzen* striis *durchzogen.* Id. f. 7.

613 Lithoxylon verrucusum, *braunes Stuk von einem diken Ast*, *mit runden pucklen oder knoten besezt.* Id. f. 8.

614 —— squamis rotundioribus luteum, *ein gelbes Stuk mit runden schuppen*, *so sich getheilet und gespalten.* Id. fig. 9. 10. *das Marck* fig. 11.

615 —— arenosum nodosum. — Ligno alno æmulum — læve albidum, *dem weiss buchenen Holz nicht ungleich.* — rotundum læve spadiceum. Id. p. 97.

616 Cortices Arborum lutosi & arenosi, *deren etliche tuberculos*, *etliche squamos oder schuppicht sind.* Id. p. 98.

617 *Ein Stuk einer dicken und krummen wurzel nicht ungleich*, *russfarb*, *gestreifft*, *und mit gleichen.* Lithoriza striata, & quasi geniculata; Cornu Animalis cujusdam referens. Id. p. 100. T. IX. f. 12.

618 Lithoxylon squamis cancellatim dispositis asperum, *ein starker Ast*, *an dem die schuppen*, *um und um gegitteret stehen.* Id. f. 13.

619 Lithoxylon ſtriis hamulatis *Braunes und ſteinernes holz, hin und wieder mit kurzen* ſtriis, *oder ſtrichen, ſo wie hoklein, formirt.* Id. f. 14.

620 —— luteum denſe nodoſum, *das uber und uber ſtatt der ſchuppen mit lauter buckeln dichte beſezt.* Id p. 101. f. 15.

621 *Scheinet ein kleiner Aſt eines* Pinaſtri Auſtriaci tenuifolii. Cluſ. *oder einer Weiſstanne.* Id. p. 102. fig. 16.

622 Lithoxylum ſquamoſum cortice nigro, *die ſchuppen ſind breit und ſtumpf.* Id. p. 102.

623 —— nigrum oculatum — alveolatum, articulatum & ſtriatum. Id. l. c.

624 *Geſtreifftes und ſandichtes* Lithoxylon, *das in etwas geplätſcht, und unter der ſchwarzgebranten Rinden geſtreift.* Id. fig. 17.

625 *Ein groſſer Stam im Burgberg.* Id. Tab. X.

626 Lignum foſſile atro purpureum, *woraus eine ſchwarze* Reſina *dringet.* Id. p. 104.

627 *Ein unbekantes* vegetabile. *Die Rinde iſt ſchwarzgrau und geſchuppt. Die zierlich ubereinander ſtehende ſchuppen ſchwarz und glatt, welche den ſchuppen des Palmbaums nicht ungleich.* Id. 113. T. XV. fig. 4.

628 *Ein unbekante geſchupte frucht oder* Conus, *deren ſchuppen gegittert ſtehen auf dunkelgrauem ſchiefer. Die auf beiden ſeiten daran ſtehende Blätter ſehen wie ſchilfblätter aus, und ſind wie die Frucht, ſchwarz und glatt.* Id. 129. T. XXII. f. 2.

629 *Fruchte ſo dem* Piperi nigro, *ſchwarzen Pfeffer oder auch den Cubeben gleich, auswendig ſchwarz, inwendig grüngelb oder grau.* Id. 134. T. XXIV. f. 15.

630 *Kommet mit der frembden frucht* Tab. II. fructu ſubrotundo cineraceo duplici angulo. CB. *überein.* Id. 134. T. XXIV. f. 19.

631 Fructus Indicus Juglandi ſimilis. *Chabr.* Fructus rotundus flavus tuberculis obſitus. CB. Id. 137. T. XXIV. 22.

632 Lithoxylum albidum, tuberculis circum circa notatum; *verſteintes holz, aus dem Kirchberg vor Landshut, auſswendig glatt mit ovalen warzen oder knoten.* Id. 331. T. III. f. 1.

633 —— tuberculis quaſi cancellatum, *ſcheinet ein* Cortex tuberculoſus *zuſein, an dem die mehr vierekicht, als runde* Tubercula *an und ubereinander gegittert ſtehen.* Id. T. III. f. 2.

634 *Abdruk eines* Vegetabilis *mit leiſten oder faltzen, zwiſchen welchen viel unten und oben zugeſpizte, und eingedrukte ſchuppen oder Flämmchen zuſehen ſein.* Id. T. III. f. 3.

635 *Ein abdruk in grauem ſandſtein, vermuthlich von einem* vegetabili, *allenthalben mit narben beſezt, als wan man mit einem*

nem messer hinein gestochen oder geschnitten. Id. 332. T. III. f. 4.

636 *Eindruck in grauem Sandstein, von einem* vegetabili, *mit* pinnis in forma quincuncis, *die wie ein Lateinisch* V. *ausmachen.* Id. T. II. f. 5.

637 *Villeicht ein abdruck von einem* vegetabili *auf der einen seiten allenthalben mit runden löchlein oder grüblein gezieret, oben siehet man etwas, wie eine Quaste oder Bluhme mit einem geschupten Knopff, wie bey den* Cyanis *und* Jaceis. Id. T. III. fig. 6.

638 Lithoxylum nigrum articulatum, striisque undulatis notatum, *versteintes schwarzgraues holz mit vielen gleichen oder gelenken, und zwischen disen oben mit ein wenig, unten aber mehr aufswarts gebogenen und tieffen streiffen aus einer Kohlgrube zu Schönhutt.* Id. T. IV. f. 1.

639 Lithophytus canaliculatus, *schwarzer Kräuterschiefer mit Hohlkählen, aus gleichem Kohlschacht.* Id. T. IV. f. 2.

640 *Eine glatte, glänzichte und schwarze rinde, die wie das innere theil von einer geschuppten Rinde aussiehet, dann die schuppen alle vertiefft in grau und Leberfarbenem schiefer von Liebersdorff bey Gablau.* Id. 333. T. IV. f. 4.

641 *Geschupter grauer Schiefer an dem die schuppen kleiner, erhöhet, oben rund, und unten etwas zugespizt.* Id. T. IV. f. 5.

642 *Grauer geschupter Kräuterschiefer auf beiden seiten mit erhobenen grossen schuppen besezt, derer die meisten oben stumpf, unten alle spitzig zugehen, und darauff gewurfflet stehen. Dise Steine werden* Lepidotæ, *Schuppensteine genennet.* Id. T. IV. f. 6.

643 Anthracodendrum oculatum, *scheinet, wie eine ganz ausgekohlte Rinde eines Baums, aus einem Kohlschacht zu Rudolfsdorff.* Id. T. IV. f. 9. *Die aufswendige seite ist mit runden* tuberculis *besezt, in gestalt der augen, in welchen die* Pupillæ *ein wenig erhöhet, glatt, und gläntzicht, wie eine Steinkohle.*

644 *Scheinet eine auslandische Frucht zusein, und zwaren eine Art eines Kerns einer* Nuculæ *oder* Avellanæ Indicæ, *auf der einen seiten* a *flach, doch ein wenig eingebogen, auf der andern* b *convex, mit einem erhabenen streiffen, der mitten um den weissen Kern laufft.* Id. 336. T. V. f. 12.

PSEUDOPHYTA,

Lapides, qui Plantarum figuras mentiuntur.

TAB. VI. 645 DENDRITA, Δενδρίτης. *Baumstein.* Spen. Mus. p. 91.

Bluh-

Bluhmen, Fossoribus Suhlensibus. *Wasserstein* circa Wurzburgum. Dendrites Plin. L. XXXVII. c. 11. Dendrachates, velut Arbuscula insignis. c. 10. Δενδρήεις ἀχάτης, Δενδραχάτης, Δενδρόφυτης πέτρη. Orph. Lap. p. 203. *Pietra imboscata. Pietra naturalmente delineata in figura de' boschi. Pietra di Sinai.* Imperat. Stor. Nat. L. XXIV. p. 578. *Pietra del monte Sinai.* Mosc. Mus. 147. Achates in cujus Planitie 7. arbores delineatæ conspiciebantur, Camill. Pisaurens. apud Dalech. *Boomsteentje*, *Boomtje Achate.* Rumpf. Amboinsch. Rariteitk. p. 287. Lapides qui Ericeta repræsentant. B. de Boot. *L. II. c.* 285. Lapis artificiosâ cælaturâ in figuram Abrotani plantæ effictus. Lapis Naturæ vi affabrè efformatus in figuram & typum nemoris. Calc. *Mus. sect. III. p.* 419. 420. Lapis fissilis, per quem discurrentes venæ ex argilla cinerea delicatius lapidescente arborem Corallii instar patulam in ramos hinc inde diffusos repræsentant. Bauh. *Hist. Font. Boll. de Lapidib. p.* 4. Icones varias Dendritarum vide *Herb. Diluv. TAB. VII. & VIII.* Dendrita Saxonicus, Sylvas & Dumeta pulcherrime repræsentans. M. D. *n. 96.* Dendrita elegantissimus in lapide fissili marmoreo candido. Ex Lapicidina pagi Solnhof Comitatus Pappenheimensis. *n.* 97. TAB. VII. *fig.* 8. Dendriticum TAB. VII. *fig.* 8. Marmor Florentinum. *n.* 98. Dendrites Suhlensis niger in marmore carneo. *n.* 99. Myl. *Sax. Relat. VIII. n.* 100. Dendrites Suhlensis subtilissimus in marmore flavescente. *n.* 100. Myl. *l. c.* Marmor album Dendritis nigricantibus in ipso corpore hinc inde delitescentibus perfusum ex Valle Raurica prope Terznach. *n.* 101. Dendrita Glacensis ex Bohemia in lapide fissili rubente. *n.* 102. Dendritæ prope pagum Popperg Ducatus Solisbacensis. *n.* 103. Dendrita fruticeti surgentis effigie ex Lapicidina prope Solnhof. *n.* 104. Dendrita Hassiacus in marmore fissili flavescente. *n.* 105. Dendrita vel stigmita in Marmore seu saxo candido Scaphusiensi. *n.* 106. Dendritæ & stigmitæ in Badensis Comitatus Ferrifodinis prope Cappel in marmore flavo albescente. *n.* 107. Dendritæ parvi ex Agro Basiliensi. *n.* 108. Dendritæ & stigmitæ in TAB. VIII. *fig.* 6. saxo fissili Öningensi. *n.* 109. TAB. VIII. *fig. 6.* Dendrites Algæ fere figura. Ex Agris Altenburgensibus Misniæ *n.* 110. Saxum Montis Legerii Ditionis Tigurinæ, in quo obscura Dendritarum & Astroitarum indicia. *n.* 111. Dendrita fucum ferè referens in saxo carnei coloris ex collibus Euganeis. *n.* 112. Dendrites Eystettensis elegantissimus nigro-flavus. *n.* 133. Eystettensis martialis Tincturæ arbusculis crassioribus. *n.* 134. Dendritæ obscura vestigia in marga fissili candida ex Gallia. *n.* 241. Stellæformes figuræ Astroitis similes in marmore subflavo ex montibus Bononiensibus.

 n. 248.

n. 248. *f.* Stellulæ nigræ in silice marmoreo coloris rubrofusci ex montibus iisdem. *n.* 248. *g.* Silex marmoreus pallidi coloris stellulis nigris conspersus ex montibus iisdem. *n.* 248. *h.* Silex marmoreus albidus stellulis nigricantibus conspersus. ibid. *n.* 248. *i.* Lapis calcarius fissilis Dendrites Musci squamosi instar in superficie pictus. Prope Campiliam Hetruriæ. *n.* 248. *n.* Lapis calcarius dendrites griseus, quasi muscos albidos marinos repræsentans. Ex Agro Florentino. *n.* 248. *p.* Lapis Florentinis *Pietra forte* dictus ramulis quasi cupressinis dimidiatæ eminentiæ & opere crustaceo perbellè à Natura depictus. Conferendus cum Lapide marmoreo Rhombi fere figura, altero latere protuberantibus quasi graminulis albis obducto. Spen. *Mus.* 91. Prope Florentiam. *n.* 248. *x.* Lapis Calcarius Florentinus, ex tribus varietatibus Alberini del Ponte à Rignano al Fiume d'Arno. *n.* 248. *y.* Crystallus in cujus sinu conspicitur flavescentis & nigroviridantis coloris arbuscularum series inter Dendritas rarissimos jure referenda. *Mus. Mineral. n.* 553. Dendrites major Triangularis per integram circumferentiam frutices repræsentans. Lang. *Hist. p.* 39. *Tab. IX. f.* 1. Dendrites major roseus in extremitate rami-
TAB. IX. *fig.* 2. ficationum Tinctura sublutea ornatus. TAB. IX. *fig.* 2. Dendrites sylvulam repræsentans, in principio ramificationum Tinctu-
TAB. VII. *fig.* 3. ra nigricante ornatus. TAB. VII. *fig.* 3. Dendrites. Grew. Mus. 268. *A nother representing a plein Field, inclosed with a hedge of Trees*— Dendropotamites. *A Kind of Alabaster having a mixture of browne, tawny with and green, and not unaptly resembling a couple of Rivers.* Id. l. c. *Bushy Marble* Angl. Sibb. Prodr. de Fossil. p. 46. Lapis Sinai seu montis Hyerusalem aut nemoratus *Imp.* Lapis subluride cinerascens, maculis nigris arbores exprimentibus lamnulatus. Petra *Scaghiola* o *Ciappeddi, Ciappeddi virdozza annirizza, pinta niura d'Arvuli.* Sic. Cup. Hort. Cath. Suppl. alt. 52. Marmor Dendrites integram quasi sylvam arbustorum egregie repræsentans, *Baumstein, so gleichsam einen ganzen Wald von Baumen artig presentirt.* Spen. Mus. 91. Simile collem exhibens dumetis coopertam. Dito, *so einen Hügel mit Dornhecken umgeben vorstellet.* l. c. Marmor Dendrites cinereum opacum. *Dunkelgrauer Baumstein.* l. c. Marmor Dendrites. *Baum Marmor.* Brack. Mus. 78. Marmor cum fruticibus, Herbulis & aranea. Besl. Mus. 96. T. XXIV. Δενδρόφορος, *Dendrophorus, Dendrophytos* triplex. 1. Gypso paululum durior mediam continet coagmentationem silicum coloris fusci, ordinatis circumquaque arbusculis, & fruticibus, herbis enascentibus, flosculis dejectis, interea colore croceo aspersus. *Gasidanes* Plinii est

eſt &c. 2. Sinaites eſt, proveniens in Melane monte Arabiæ, quem Sinai vocamus. Turla Mauri. Diſtinguitur duritie amplioris figuræ. Plantas edit, raris maculis & flavis magis, quam croceis. 3. Brixianus ſimilis ſecundo, extra quod pumilas plantas & frequentiores abſque ordine figuret. Mercat. *Met.* 272. Lapidis cujuſdam fiſſilis & mollioris Tabulæ, aut cruſtæ Montium, & in illis Arborum tenuiſſimarum figuris diſtinctæ. Id. App. p. 37. *Ein gelblichter runder ſtein auf welchem ſich hin und wieder ſchwarze baümlein, wie ein* Muſcus ſaxatilis repens minimus, *klein kriechendes ſtein mooſs præſentirt.* Volkm. Sil. p. 58. T. II. fig. 1. *Ein andere von gleicher couleur mit der abbildung des* Muſci cupreſſiformis ſeu foliis Abrotani fœminæ. Tab. repentis ramoſi, *kriechendes und äſtiges Cupreſſen mooſs.* Id. fig. 2. *ein grauer Stein, worauff ein in der ſchönſten miniatur arbeit geſchildertes Baümlein zuſehen.* Id. fig. 3. *ein weiſſer, auf dem das ſchwarzè Baümlein einem* Muſco Corallino, ſeu Corallinæ mont. Tab. *nicht unähnlich.* Id. fig. 4. *Ein gelber, auf dem die Baümlein unten mit ſtarken äſten und ſtamm, oben mit den allerſubtilſten* ramuſculis, *wie die allerfeinſte miniatur arbeit ſtehen.* Id. fig. 5. *Ein groſſer* Dendrites *von Cuntzendorff, an dem die Farbe weiſs, mit gelben Fleken, und einem ſchwarzen gröſſern Baümlein, ſo mit dem* Muſco Coralloide lato folio. CB. *oderauch* Candido Betulino *faſt uber ein komt.* Id. Tab. III. fig. 1. *Ein weiſſer Kieſs von Gottesberg, in welchem ein angeflogenes ſchwarzes Baümlein, an deme die Blättlein tieff zerkerfft, etwas breit, und oben rund und ſtumpf, wie an den blätteren des* Chelidonii querni. Id. T. II. n. 6. *Ein weiſſer Kies, auf deme ſich præſentirt, eine aus kleinen geburgen, und einem hohen und ſpitzigen felſen beſtehende Landſchaft, mit ſehr zarten Baümlein.* Id. T. III. fig. 2. 3. *Ein graugelber Kalchſtein von Lemberg im Jauriſchen, mit ſchwarzen und ſubtilen Baümlein.* Id. 324. T. I. f. 2. Lapis corneus, *Feuerſtein, von Maſſel, mit bleyfarb gebildeten Baümlein, nebſt einem gelben Belemniten.* Id. f. 3. *Gielbichter Kies von Hermsdorff mit ſchwarzen Baümlein, die der* Erica vulg. *Heide, ähnlich ſehen.* Id. 329. f. 4. *Glatte weiſſe Stein oder Kieſel von Reichenbach, mit ſchwarzen und ſubtilen Baümlein.* l. c. Pol. *Kamien Drzewny. Galeziſty.* Helw. Ind. Foſſ. Pol. Dendrites vel δενδροειδὴς potius Angerburgicus. Id. *Lith. P. II.* 85. *Tab. I. n.* 1. Dendrites calcarius Angerburgenſis ad Littora Kehlenſia obvius, qui ramos per totum lapidem frondoſos nigrore notabili conſpicuos exhibet. Id. *p.* 93. *T. I. n.* 2. Dendrites calcarius Inſterburgenſis, per totam ſuperficiem figuras quaſi ſtellatas exhibens. Id. *T. I. n.* 3.

Lapillus totus quantus arbuſtis ac virgultis obſitus. Melle *Lap. fig. Lubec. p.* 23. *Tab. II. fig.* 3. *a.*

646 M. D. n. 4. Lapis fiſſilis cinereus ornamentis foliaceis viridibus & cœruleſcentibus pulchre notatus Franckenbergenſis ærifer. *Fliegenſittich*, quia veluti muſcarum alis eſt conſperſus. Lapis metallaris, combuſtis quaſi ſtipulis conſperſus. *Ein Erz-ſchieffer, ſo gleichſam verbrennten Stoplen ähnliche Flecken hat, deswegen von dem gemeinen mann Fliegenſittich genennet wird.* Wolf. H. Nat. Haſſ. p. 30. T. III. f. 6. Winckelmann. Chronol. Haſſ. P. I. p. 37.

647 M. D. n. 65. Lapis fiſſilis cinereus melanoſtichos & me-
TAB. IV. *fig.* 2. lanogrammos Öningenſis. TAB. IV. *fig.* 2.

648 Figuræ in congelata Aqua Borraginis deſtillata conſpe-
TAB. VII. *fig.* 1. 2. 3. ctæ. TAB. VII. *fig.* 1. Icones Filicis vel Trichomanis æmulæ in Aqua Nitri Antimoniati conglaciata. TAB. VII. *fig.* 2. 3. Fi-
TAB. VIII. *fig.* 1. guræ Plantarum in ſpecie Muſci clavellati æmulæ in Glacie feneſtris adhærente. TAB. VIII. *fig.* 1.

649 Concretiones Plantarum æmulæ in Aqua Camphorata conſpicuæ. Icones Arbuſcularum vitro adhærentes, cui infuſum
TAB. VII. *fig.* 5. fuit Errhinum ex Manna ſoluta in Aqua Roſarum, Liliorum Convallium. TAB. VII. *fig.* 5.

TAB. VII. *fig* 6. 650 Sal volatile Serici. TAB. VII. *fig.* 6.

TAB. VIII. *fig.* 2. 651 Argentum purum Arbuſculi forma. TAB. VIII. *fig* 2. Argentum criſpatum Abrotani fruticem ferme æmulans denſe ſtipatis ramuſculis. Worm. *Muſ. p.* 116. Argentum purum fruticeſcens egregium undequaque ramulis abietinis, vel pennis ſimile. *Ein ſtuffen gewachſen Silber durch und durch gleich fichtenen Aeſten oder Federen.* Spen. Muſ p. 134. Argentum purum virgularum ſpeciem præ ſe ferens, *wie Zweiglen oder Reiſslein von den Baümen.* Encel. *de Re Metall. L. I. c.* 5. Argentum, quod Natura format in figuras Virgularum. Agric. *Nat. Foſſil. VIII. p.* 334. Argentum purum fruticeſcens figura Abietis. *Gewachſen Silber in geſtalt einer Fiechten.* Spen. Muſ. l. c. Argentum purum arboreſcens undequaque quaſi ramunculis præditum. *Ein ſtuffe wie ein baum gewachſen mit Aeſten, iſt durchaus gediegen Silber.* Id. l. c. Argentum arboreſcens in figuram Abietis elatum album. *Gewachſen Silber in geſtalt einer Fiechten ſehr weich.* Id. p. 137. Argentum ſtatim ſuum in figuram Arbuſti concretum. *Ein ſtüffli gediegen Silber auf Fichtenart gewachſen.* l. c. Argentum purum Arboreſcens. *Gediegen Har Silber auf Fichtenart gewachſen.* Id. p. 138.

652 Figuræ Plantarum æmulæ in Regulo Antimonii ſtellato.
TAB. VII. *fig.* 7. TAB. VII. *fig.* 7.

653

653 Flores Antimonii ſublimati nigri. TAB. VIII. *fig.* 3. TAB. VIII. *fig.* 3.

654 Fluor Cryſtallinus Ericæformis. TAB. VII. *fig.* 4.

655 *A ſort of Alabaſtrites, repreſenting a transverſe ſection of the Trunck of a Tree.* Grew. Muſ. 268. TAB. VII. *fig.* 4.

656 *A ſtone expreſſing part of a transverſe ſection of Olive-wood.* Id. 269.

657 *Another ſort of Jaſper, repreſenting a piece of wood. One would take it for a ſort of* Lignum vitæ. Id. l. c.

658 *A ſtone figur'd like a piece of Angelica Root.* Id. 274.

659 *Two ſtones, one reſembling the Root of Cichory, the other of Tormentile.* l. c.

660 *A ſtone ſomewhat flat like the Root of Iris.* l. c.

661 *A ſtone as it were bared of the Rind, and having one End with a Kind of button, on which the rayswind toward the center, as the lines of a rhumb upon a map or the ſuites of the attire of any corymbiferous Flower.* l. c.

FIGURAE IN PLANTIS VEL LIGNIS

Naturâ, vel Arte elaboratæ.

662 Virunculi effigies in Ligno Fagino. TAB. X. *fig.* 2. TAB. X. *fig.* 1.

663 Virunculus in Ligno nodoſo ac tortuoſo conſpicuus. TAB. X. *fig.* 2. TAB. X. *fig.* 2.

664 Crux in Ligno Fagino conſpicua. In Biblioth. *Bernenſ.*

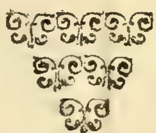
665 Corona Regia in apice gladii ex ſcypho ſurgentis, cum infra ſcriptis numeris 167. qui indicant Fago inciſam eſſe hanc figuram anno quodam poſt ſeptuageſimum ſeculi præteriti. Reſecta hæc Arbor A. 1717.

666 Crux cum lit. H. & infra tribus clavis in Ligno Fagino. Valentin. *Muſ. P. II. p.* 76. Ex *Miſc. Nat. Curioſ.*

667 Crux cum informi icone & corona in Ligno. Valentin. l. c. Ex *Miſc. Cur. An. VIII. & IX. Dec. III. p.* 191.

668 Crux triplex in Ligno Fagino. Valentin. l. c. ex *An. IX. & X. Dec. III. Miſc. Cur. p.* 187.

FINIS.

IN-

INDEX
IN
APPENDICEM.

A.

Co-

IN APPENDICEM.

FINIS.

EMENDANDA.

Pag. 79. in marg. ad num. 194. ponendum erat: TAB. XII. *fig*. 1. 2. & TAB. XIV. *fig*. 1.

ADMONITIO AD BIBLIOPEGUM,

Quò Figuræ inserendæ.

TABULA I.	Pag. 7	TABULA VIII.	Pag. 40
II.	16	IX.	43
III.	18	X.	45
IV.	19	XI.	65
V.	21	XII.	79
VI.	23	XIII.	98
VII.	34	XIV.	106

P 2 CATA-

CATALOGUS LIBRORUM,

Qui noviſſime apud PETRUM VANDER Aa prodierunt.

Opuſculum Anatomicum de fabrica Glandularum in corpore humano, continens binas Epiſtolas: quarum prior eſt Hermanni Boerhaave, ſuper hac re, ad Fredericum Ruyſchium; altera F. Ruyſchii ad H. Boerhaave, qua priori reſpondetur, 4°. *cum figuris.*

Hermanni Boerhaave Index alter Plantarum quæ in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur, 4°. 2 voll. *cum figuris.*

—— de comparando certo in Phyſicis, 4°.

—— de Chemia ſuos errores expurgante, 4°.

—— de Vita & Obitu Viri Clariſſimi Bernhardi Albini, 4°.

Guiljelmi Jacobi 's Graveſande Phyſices Elementa Mathematica, Experimentis confirmata, ſive Introductio ad Philoſophiam Newtonianam, 4°. *cum figuris*, 2 voll.

—— Inſtitutiones Philoſophiæ Newtonianæ, in uſus Academicos, 12°. *cum figuris.*

Theſaurus Antiquitatum & Hiſtoriarum Italiæ, Neapolis, Siciliæ, Sardiniæ &c. ex Conſilio & cum Præfationibus Petri Burmanni, Tomus IVus Vus VIus VIIus VIIIus & IXus in folio, 21 voll. *cum figuris.* Tomus Xus Siciliam, Sardiniam &c. complectens, brevi prodibit.

Johannis Jacobi Scheuchzeri Herbarium Diluvianum, Editio Noviſſima, duplo auctior, in folio, *cum figuris.*

ΟΥΡΕΣΙΦΟΙΤΗΣ Helveticus, ſive Itinera per Helvetiæ Alpinas Regiones facta Annis MDCCII. MDCCIII. MDCIV. MDCCV. MDCCVI. MDCCVII. MDCCIX. MDCCX. Plurimis Tabulis Æneis illuſtrata à Johanne Jacobo Scheuchzero, Tigurino, Med. D. Math. Prof. Acad. Leopoldino-Carolinæ & Socc. Regg. Anglicæ ac Pruſſicæ Membro, 4°. 4 voll. *cum figuris.*

Theſaurus Imaginum Piſcium Teſtaceorum; quales ſunt Cancri, Echini, Echinometra, Stellæ Marinæ, &c. Ut & Cochlearum; inter quas numerantur Lunares, Laciniatæ; Trochii, Valvatæ, ſive Semilunares; Valvatæ Striatæ; Caſſides tuberoſæ, verrucoſæ, læves & Murices; Globoſæ; Buccinæ; Strombi; Volutæ; Alatæ; Porcellanæ majores & minores; Cylindri, &c. quibus accedunt Conchylia, ut Nautilus, Cornu Ammonis, &c. Conchæ Univalviæ & Bivalviæ; quarum ſpecies ſunt Solenes Univalvii, Chamæ aſperæ, Chamæ læves, Pectines, Pectunculi, Tellinæ, Solenes, Bivalvii, Muſculi, Pinnæ, Oſtrea, &c. Denique Mineralia; Uti Metalla, Lapides & Argillæ, variis in locis reperta. Quorum omnium maximam partem *Georgius Everhardus Rumphius M. D. Et Academiæ Cæſareæ Naturæ Curioſorum Collega, dictus Plinius Indicus*, collegit, jam vero Naturæ Amator & Curioſus quidam in hunc ordinem digeſſit, & nitidiſſimè æri incidi curavit. *In folio.*

Vaillant Sermo de Structura Florum, horum differentia; uſuque partium eos conſtituentium, habitus in ipſis auſpiciis Demonſtrationis publicæ Stirpium in Horto Regio Pariſino 10. Junii 1717. & Conſtitutio Trium novorum generum Plantarum; Araliaſtri, Scherardiæ, Boerhaaviæ. Cum deſcriptione duarum Plantarum novarum genere poſtremo Inſcriptarum. 4°.

Wilſon Principia Trigonometriæ, ſuccincte demonſtrata, 8°.

Mariotte Oeuvres, diviſées en deux Tomes, comprenant tous les Traitez de cet Auteur, tant ceux qui avoient déja paru ſéparement, que ceux qui n'avoient pas encore été publiez; Imprimées ſur les Exemplaires les plus exacts & les plus complets; revuës & corrigées de nouveau. 4°. 2 *voll.*

Perrault Oeuvres de Phyſique & de Mechanique, 4°. 2 *voll. avec Figures.*

La plus nouvelle Academie Univerſelle dex Jeux, contenant les Regles des Jeux de Cartes permis; des Echecs, du Trictrac, &c. Avec des Inſtructions faciles pour apprendre à les bien joüer. Derniere Edition, revû, corrigé, augmenté & enrichi des Figures en Taille-douce, 2 *Tomes*, 12°.

Vojages tres curieux d'Olearius, *fol.* 2 *voll.*

—— *remarquables de Mandelſlo*, *fol.* 2 *voll.*

Plaute par Gueudeville, 12°. 10. *voll.*

Colloques d'Eraſme, 12°. 6. *voll.*

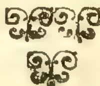
Gronovii Marmorea Baſis, 8°.

Maimonides de Siclis, 4°.

Marckii Diſſert. Philol. in V. Teſtam. 4°.

Magnol Hortus Regius Botanicus Monſpelienſis, 8°.

F I N I S.

SMITHSONIAN INSTITUTION LIBRARIES
3 9088 01531 4552